

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

7088
5F

42-110-12

C9088.5 F

111

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΤΣΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ ΣΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

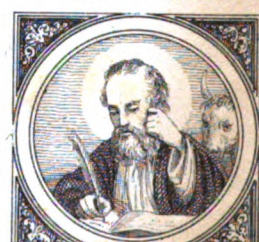
Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088.5F

M H N

N O E M B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, ὄρα τὴν ἐορτά-
σιμον αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α΄ τοῦ
Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων
τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ο ἴλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα,
θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐ-
θησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι,
τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον,
εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ
κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ
πάντων, ὑπήκοοι γενομένοι Χριστῷ, ἐν παρρη-
σίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ ἴλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομέ-
νην, οὐρανοπολιταὶ δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἅγ-
γελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνω-
ρίς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁμόφυχος. Διὸ
τοῖς κáιμουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσι,
ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς
χρηζούσιν· οὕς ἐν ἔτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως
ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἴλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα,
δυὰς ἡ αὐοιδίμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός

Novembre.

1

οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς
νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λεί-
ψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα
τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι·
πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελῆντες τῷ
Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Α τελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις,
ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐ-
τῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διη-
νεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀ-
νόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν
ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύ-
ριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος πα-
θῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυ-
ράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παναίθλιος.
Διὸ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,
καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπι-
θέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ
καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀιμακαρίστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σῆς λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψόμενον,
ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ

όδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τέτο
Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνή τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοση-
των· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῶ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίου
ὁδοὺς διηνύσατε. Ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς
ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως
ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀ-
χρύσως ταῖς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς
ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θείον
ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπι-
σκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς
νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύ-
σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς
εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενῶντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρο-
μένη περισσεύεται· καθ' ἐκάστην κενυμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῆσα καὶ μὴ λειπομέ-
νη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ
αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέ-
σωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμέ-
νης ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῷ
Σωτῆρος Χριστῷ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά
σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνη, καὶ
Μήτηρ σου ὄρωσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ
σπλαγγνα Σῶτερ ἐτίτρώσκειτο.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
σκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκωμεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀικτιῆ-
χου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνοὶς γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυὰς ἡ θαυμαστή καὶ σεβάσιμος, φωτι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς,
παρέχει ἀενάως, ἀναβλυσταίνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωφόροις λόγοις,
ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν
τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες,
τῇ ζήσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν,
ἠδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθευτο, ταῖς
ἀρεταῖς ψυχᾶς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναν-
τες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώ-
σας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρ-
θεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δεῖ:
Δυὰς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδῆς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,
Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
παρεστῶσα ἰκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφό-
ρον, τοὺς τελούντας φωτίζεσθαι, ταῖς τῷ Πνεύ-
ματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύ-
τες, ταῖς αὐλοῦς ἀστραπαῖς, τοῦ Πνεύμα-
τος σοφῆ, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νο-
σημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις
Ἀνάργυροι.

Ανύστακτον ψυχῆς, κερτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἄγνη, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Γατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατροῦντες πάθη τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πάσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τῆ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνευδῶτως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὦφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σὺ τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δευτέρος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ε'πουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλινώσαντες, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σῆ σωματικῶς, Ἄγνη τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἄγίοις αὐτῆ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχόμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρός,
» ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεῷ ἢ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος,
» πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ουρανόθεν θαυματῶν τὴν δωρεάν, παραδοξῶς λαβόντες παρὰ Χριστῆ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη ἐν ὑμῖν γὰρ ὦφθη,

ἢ χάρις τῆ Πνεύματος, χρηγῆσα θείων, ἰάσεων δύναμιν ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυματῶν λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κερτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένη πανύμνητε, τοὺς τιμωτάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τῆ Θεῆ παρρησίαν, οἰκτεῖρην βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἢ Ἄγνη, τὰ σπλάγγνα ἐκόπητο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Οἱ μοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνοσ χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίστασαι; θείων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου αὐτὰ, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, ταῖς τῶν ἀπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὡδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρ'ήσει θεία σαφῶς ἐπόμενοι, ἢ χρυσεῖ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου Θεοῖο ἐκτήσασθε. Ἀπαστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετῆσι χάριν βραβεύοντες.

Ιατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ρ'απιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, πάντα γινε Δέσποινα.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάῃς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στύλοι, πύργοι ἄσειοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεία κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείους βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Γατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.
Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἢ τεκῆσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίας ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ως κρηνοὶ θεορρύτοι, πηγαίετε πιστοῖς, εὐεργεσίας νόματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, ἐν μιμῆσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συνανάρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δευτέρος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ως δὺν φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑψήλιον, πνευματοκινήτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται μέγιστοι ὦφθητε, πάντων βοηθοὶ

μετὰ Θεὸν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.
Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀχραντε Παρθένε θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δι' ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας θεοφρονάς, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμήμενοι, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ θεοὶ, Χριστῷ συναγαλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοφύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.
Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Παναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δευτέρος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνῃ ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδόμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ως ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κεραννῦντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.
Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.
Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνεσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἴατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.
Ὁ Οἶκος.

Πίστης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρεκειται ἡ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν· τοῦ γὰρ Ἰψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν

δωροῦνται πᾶσιν ὅθεν καίμοι, διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας ἄλγηδόνων γὰρ πάντα λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄, καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδοῦτος τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρήκαν γῆν Ἀναργυροὶ δύο,
Πληρῶσιν, ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπταντον ἐκ γῆς.

Ὅτι οἱ Ἅγιοι εἴλοντο τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς γῆς, πατὴρ μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, τοῦνομα Θεοδοῦτος ἥτις χρεῖαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑποστᾶσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀναργυροὶ δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατροῦντες διατέλουσι. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετίθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμᾶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῖρ ἀποπνέει,
Ξιάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῆ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Ἄστα ἔθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυρίαίνα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῆ ἐκ πόλεως Ῥώσου καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαίνα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ ῥυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς Ἀγίας Ἰουλιανῆς τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτορία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἔξ συναθλοῖς, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισαρίον οἱ ψεύδους φίλοι.

Ὅτι οἱ Ἅγιοι κατασχεθίντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διάφοροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Ὅτι οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὑστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάινης,
Σφαγὴν ὑποσᾶς, βάπτεται λύθρῳ κόχλω.

Ὅτος πατὴρ μὲν ἔφυ Λιουβιγγέλδου, Ῥηγός τῶν ἔσω Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνεσιν τυραννυνοῦτος. Μυθθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας τὴν σῶτος ἐξ αὐτοῦ θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγόμενων, ἀκλινῆς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἰρκτῆ ζοφώδει ἐγκλείεται.

Ἐπεισθίκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα ἑορτὴ, καὶ τὸν Ἱερεῖα ἀποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχειρεῖ, μετακαλέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰρκτῇ, εὐ τὴν δεδεμένον, ἀπομνηθῆναι. Οὐ γενομένου, ᾧδαὶ καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θαύματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγῆα κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμίεσθαι ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπέλθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλυνεν. Ὅθεν ὁ Λιουβιγγέλδος καλεῖ Λεάνδρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχάρედον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἴσοις τελῆσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνιγγέλδου προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θυήσκει. Ῥεχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπῆκον ἔπεισε. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνιγγέλδου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν.

Ὅλοι Θεοῦ, θεοφρόνως ᾤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἰτινες καὶ Οὐέσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, ὁ ἐστὶ Δυτικὸι Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υπερφυῶς, Ἴατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θείων, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας αἰεὶ θαυματίων πέμπουσα.

Κανὼν δευτέρος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόδοτον Ἁγιοι, πᾶσι ποταμούς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἱαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Αγιος μόνος, εἴ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σε κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριαμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεραπεύοντας.

Ῥδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγονάτε προδηλῶς ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνὰ, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρώστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γενηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες, οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Κανὼν δευτέρος. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθρῶ, κακίας Ἁγιοι, τῷ Θεῷ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολῆ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσις τοῖς βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υιοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανέ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῶν κληρονόμοι εὐρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βῶστε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ράνισιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἁγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμάς, ἀποδιώξατε, ὡς ἱατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ως κρίνα ὡς ἄνθη νοσητῶν, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἁγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοὶ· Ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἀχραντε, τὸν προστατάς τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἱατροὺς, βῶντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, ὁ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Σε τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Γυμνοὶ τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτός τοῦ νοητοῦ, ἀπαστραπτουσάν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτήρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οὐκ ἀποφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν ἕρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χυσεῖν ἡμῶν δαδῶντες, ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος
δυάς, σθενουμένη προχέει, τῶν ἱαμάτων
πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν τοῦ φωτός νεφέλην, καὶ ἀγίαν κιβω-
τόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡ-
λίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εἷα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδοῦ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν· ἀλλ' ἢ
μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμο-
νοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα
οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὓς ἐπαξίως
μακαρίζωμεν.

Ως μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς Δαύμασι,
καθ' ἐκάστην σεμνυνόμενος· ἐνθα αἰεὶ ἐπι-
δημοῦντες, Κοσμά Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν
ῥώσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μα-
καρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ
μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, Δεῖοι Ἀπόστολοι
Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες·
μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου ἱκετεύσατε.

Η Δεῖα δυάς καὶ φωταυγῆς Ἀνάργυροι,
θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεισιν τῶν ἀ-
μαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίβη αἰτήσασθε, καὶ
πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφη-
μοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνή γεγένησαι, τοῦ τὰ
πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρος
τοὺς Ἀγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίρον-
τας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἄ-
χραντε μόνη πολυύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἷα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλαίριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους,
καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τὴς πιστῶς προσρέχοντας,
τῷ Δεῖῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τῆτο συμφώνως,
μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα
πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσιν
τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων
κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
ἀναργύρωσ τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάρ-
γυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν
δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας
ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐ-
τῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἱαμά-
των ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀνα-
βλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι·
ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χει-
ρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ Δησαυρῶν τοῦ Πνεύ-
ματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς
κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγο-
νότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς
τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας·
βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.
Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέ-
πνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγονάσι, κατασκηνώ-
σαντες εἰς ζῶν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Γατροὶ τῶν ἀσθενούντων, Δησαυροὶ τῶν ἱα-
μάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι
πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρᾶζοντας, καὶ
ὀδυνωμένους ἰᾶσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱκε-
τεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς,
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι,
τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις,
ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεν-
νάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλου τῶν Ἀπο-
στόλων· Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν,
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν π-
ρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὀλόφωτος, ἡ
ἀγία καὶ πάγκαλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βροῶσα: Τί
τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
τομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων
Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν
ἀγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς
προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ
τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν
χάριν τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυὰς ἀγία! ὦ τίμια καί-
ραι! ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
ὑμῖν χάριτος! Διὸ ὑμνοῖς ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ
Θεῷ τῷ ἀναδειξαντι τούτους, εἰς ἰατρειάν τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπὸ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτή-
ριον ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε
θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων
ἡ γ' καὶ ε'. Ἦδῆ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου,
Πηγάσιου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμ-
ποδίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκινδυνὸν καὶ Πη-
γάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμ-
ποδίστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμῆς
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγαζόντας, ἀνεμπόδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θά-
νατος, οὐ λεθῆτων βράσματα, οὐ γῆς
χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι
δεδύνηται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν
καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθεῖν-
τες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οὐ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφο-
ρούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμε-
νοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων
λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παν-
τοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρ-
ρησία κεχηρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύντες,
τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγῆς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀσέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῆ νοη-
τοῦ Ἥλιου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
θαιρέται δογματῶν, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνούντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· ἐκέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ
τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν,
ἡμᾶς προτροπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς,
Δεῦτε, λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐσιάθητε,
καὶ τῆς στεφάνης καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε·
ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται,
Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφάνητο· ἵνα κοινωνοὶ
γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβεύατε
ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἄγνη, ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀιμακαρίστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἄμναις ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὧ φιλέοροι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοῖς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες: Χαίροις Ἀκίνδυνη, χαίροις Πηγάσις, χαίροις Ἀνεμπόδις, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρὸς; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πατρὸς σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἢ πιανθεισα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι: δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, ἔῃ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσαριθμοὶ (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προσρεχόντων ὑμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμπόδιστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ισχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτύχον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφνηας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὤδῃ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερωθέντες, τῷ Χριστῷ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοία σταθηρᾶ, διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρράγεστατῆ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῶντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τῷ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτῆμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρηρέμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστιν Ἄγιος, πλήν σου φιλάθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνομοίωντων οἱ λαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐνωρεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱμνωδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἐμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ακινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτουῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη· Ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρό προσώπῃ τῆ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Αμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλίσεως, φαεινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτίσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ιλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδιστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρῦσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερρον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Ανατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τῆ Θεῦ τῶν ὄλων, τὴν ζωοποιῶσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, αἰσιέβαστοι· Δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου. Θεοτοκίον.

Ισχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλυδῶνα, τῶν αἰρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ἦδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Επί τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεῖς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυne· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς ταῖς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἦδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἀφθάρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριαδὸς, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτῆρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρογράφου, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαρίζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώθητον Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρε
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλονῆ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φαλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἠμβλυνε δειναῖς προσβολαῖς, ἄφθονον ἀκίνδυνον, ἀνεμπόδιστον χάριν, ἀπασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐνθές προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὔγασον ὑμνήσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων σου, Ἀκίνδυνον καὶ Θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφώρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῆ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσήγαγόν σοι ἑαυτοὺς τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ, ἄορ,
ἄθλος.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ οὖν Ἀκίνδυνος, Πηγάσιος καὶ Ἀνεμπόδιστος, ἀκρῶς τὴν εὐσέβειαν ἀγαπῶντες, ὡμολόγουν τὸν Χριστόν· δι' ἣν αἰτίαν συλληφθέντες, τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταπλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστόν ἤρξατο, ἀφωνία τοῦτου καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὐθις λύουσιν. Εἶτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἀπλοῦνται· καὶ ὄμβρου καταρράγენტος, ἡ φλόξ σθέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσι· διὰ τοῦτο ὑπογαλῶνται λίθισι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντες· καὶ ἀνέκαφοι μέιναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισκῶνται πίστιν, ὅς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφηρέθη. Καὶ ἐν βοείοις θυλάκοις βληθέντες,

καὶ τῆ Σαλαάση ριφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστόν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνου, Πηγάσιου καὶ Ἀνεμπόδιστου, εἰς βόθρον ρίπτονται μετὸν θηρίων· καὶ ἀδραβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τῶν βασιλέως πρὸς τὴν πίστιν ἔλκυσαν. Ὄθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βυλῆς Ἅγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἀφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Ἀλέξανδρου ἀρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκελλοῦ δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὄμφαλον. Καὶ μικρὸν οἰκίσκου δειμόμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριγίνοις ράκισιν αὐτὸ περιθεῖς, καθέειρεν ἑαυτὸν ἐκάισε. Σιτίου δὲ ἦν αὐτῷ ἐκάστη ἑσπέρα, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τινος διεπληθότος, δύο φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύδας μικρὰς πῆξαντας.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος, αἰεὶ ἐγκλεισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχρον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς Θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπιδείκνυεν· εἶχε γὰρ μικρὸν Ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτὶ δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρτήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε· καὶ ὡς περ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθύς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαβιανὸς ποτὶ, ὁ τῆς Ἀντιοχείων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροὶ τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπιστημοὶ τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτόν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλεῖστα καταντήσαντες εἰς αὐτόν, προέτρπεον αὐτόν εἰς τὸ ἐξελεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδέ ἀκούσαι ἠρέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἰρέσεων ὁ Σαυμαστός οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφῆ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῶδα Ἀσκητῆ πρόσφορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὁσίον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, ποσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκεῖνων ἐκ τούτων μετέδωκατε; Τοῦ δὲ ἐρηκτός· Οὐδέ τι τὸ οἰοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσασα·

φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ Θεραπείας τῆς πρὸς Θεὸν ταῦτα ἠνέγκατε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω Θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἐτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὄρκους κατασφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύψεως αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαθεμένος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφυλάξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νεμεῖς ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἴδιον τρυφήν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἢ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντα κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ᾧ νῦν κραυγαίζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὐθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ καίλλης διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοικας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πόμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκημένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτότόκων ὀμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἐορταζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενα φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ἅμα τοῖς σὺν ὑμῖν ἀρτερεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκήυσας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ακίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμπόδιστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόδῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· ὑφ' ἧ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἰμάτων τοῖς κρουνοῖς τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίας ὁδὸν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὄθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἐνθεὸν περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Η πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπρὰς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυιτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τῷ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύεις σὶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοῦς ἀφάρπασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνωσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξαζῶ σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρτας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμναὶς καὶ Μήτηρ σε, ἐξεπλήττετο, καὶ: Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμαίων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σε Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμά, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λυδῇ, ἧτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριαῖς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγάγια, κρατῆρες τὸν θείον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νίκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσήφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεία κατασθέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἡμαυρώθησαν, καὶ κατήρηται, ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τοῖς ἐν σκίτει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρείοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὡσπερ φέρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείω πείραν ἔγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ Θεὸν ἐξηρνίσασθε· ἔθεν προσαπηνέγκατε, τῆς κίχης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ῥιθμύθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοῖα.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὄρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταθέβησας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῶζων πάντοτε, τῆς

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σε, παμμακάρ Γεώργιε, καὶ συμπαθεία πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλῶμενος. Χριστὸν ἰκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰθι τοῖς εὐφημῆσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασῶζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προστάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ Κτισαντος ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἐνδοξε Μάρτυς ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταίς ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ ταῖς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου ὅθεν ὡς ἀντίληπτορα, θερμὸν σε γινώσκουμεν, καὶ εὐεργέτην παμμακάρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥύομενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. (*)

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξης πίστεως, κλημα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυσάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομίῶν, ἕτερα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ ἐνταῦθα τοῦ Ἀποστόλου. Ὁσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώνομος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ', Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι καί μοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πιστεῖ, ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Εν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυρῷ τῷ δόρατι συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένεθ Γεώργιε καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιαζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιᾶς, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτα συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν ὡς γὰρ ἐκεῖνα φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἄλλ' ὡς ἐκείνους ὃ φανείς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὃ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεφιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.
 Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.
 Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
 Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.
 Καὶ Ἀπόλυσις.

— — — — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Ἀ' νθη τὰ τερπνά Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.
 Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Α ἰγλή τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, συμπεφυμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε ἔθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱεουργοὶ καὶ θῦται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθειλουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβελῆ Παρθένη ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδιώσῃ, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Γεωργίας, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τιῶ ὀδηγήσαντι.

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοῦς μου, καὶ ἀδρανὲς Ἁγίε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ ἐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράσια· πέλει γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνῆς, καὶ αἰχμητῆς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἀθλήσις, ὑποπσεῖται Ἀθλήτᾳ· ἰλιγγίῳ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαι σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σιωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἐκπτῶσιν, ἐπηνωρθώσω Ἀγαθῇ· τὴν γὰρ

ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεισιν ἀμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιασας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Α δίκως στρεβλούμενος σοφῆ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασιάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀσιθαλᾶ ἑτέρου ὡς πάσχοντος· νοὶ γὰρ Μάρτυς τελείως ἐνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυναμένον, τοὺς αὐτῷ ὀλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμπησι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Επιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἁγίε, ὡς ὁ πυρίπνου καὶ ζηλωτῆς, ἀνομοῦντας διελέγγων· οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγε, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε Μαίκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἶα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασιάνων εἶδη σοὶ δεικνύων, ὡς περ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτον σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερεῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βηνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα, Ὁ στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εὐλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θελημα σου· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἁγίος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφῆ, σεπτῶς ἐμυσαγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἁγίε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συναθλοῖς σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν με καρδίαν πολλοῖς πταισμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροισ τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαρρόυντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητής καὶ ἀήττητος, οἱ φαῖδροι ἀστέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνίσθησαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίω οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων διηλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὄθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρῃσα· ὄθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ' πιζῶς ἐκβοήσωμεν: Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτῆ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρήμασι σοφῆ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερόνως κατεπάλαισας, ταῖς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξει δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τῆ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπίεπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναιμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τῆ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκλωπίσμα, ὠφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχος τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχῶν ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίῳ, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως κατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολαῖζει καὶ ἀνευδότης, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα πάντος τῆ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάρισι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἄλεπολεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανί-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπότης, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρραγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπύρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Δεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνατειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, καὶ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ χρησάμενος, ὡς Δεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξενέτησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ρώμη τῆ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῆ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῆ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με Δωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἁγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔφειν ἔοικας, γράφειν τρεῖς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψάχενας κατάβαλε, αἰρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ ὀρθοδόξῳ ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῆ Δελήσει σύνδρομον, οἶα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτόνον Σοφοί. Δεῖα κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ρανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἁγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ Δεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ωραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἁγιοι, ἐχωρήσατε Θεούμενοι φαιδρῶς, Δέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρός τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώεται Ἀδαῖα παρακοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρπῆ γευσάμενος ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδούς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον Δεομάκαρ τὴν

ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Γλεων τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόσου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὀρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀορατῶν, ἀπήμονας διαφυλάττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρώντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγγεμάχοις ὄπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκον ἐχθρόν, τὸν πάλαι τῆς γενναρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερινίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφανας ἱστουργία τῆ ἀρρήτῳ, αἰλουργίδα Πάναγνε, Πατρός καὶ Πνεύματος Δεῖου, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων ἄλλα σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντίληψι σου, προσπεφυγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδαλῶν τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κραζώμεν: Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου Δεράπων καὶ φίλε τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σῶζεῖς αἰεὶ ἔνδοξε διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε:

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἢ λύτρωσις· χαῖρε δεσμωτῶν ἢ ὀξεία ἀντίληψις.

Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι Δερμῶς· χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε ἀστήρ φωτίζων τοὺς πλείοντας· χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ράβδισμάτων·
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους ἐκ λευσμάτων.

Τῆσαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνα-
θλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ συσχεθέντες, παρίστανται Ἀβραχασχάρ τῷ ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ράβδοις ρόιναϊς τύπτεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ κτείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστέων, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριακοντα θυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθείς, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδῶν, ἧται τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Νκαοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ θέσιν

Τῶν λειψάνων σε νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἑνδοξὸς τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνης. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ρίζης εὐκλειοῦς, τῶν γεννητόρων ἀνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεῖα κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος, ὄθην καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἡθῆς τῷ τμηκαδὲ ἀρξάμενος, Τριβούνος γουμέρου ἐπισημότητος, εἶτα καὶ Κομῆς διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὄρφανὸς ἀπὸ πατρός ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτῇ ὄρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν δῆτα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαθῶν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσούσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιθανῶς εἰς Ῥώμην), μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐπιμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακῶς τὴν τοσαυτὴν αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τίως, ἃ παρ' αὐτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἑνωπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανὸν κηρύξει· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερία τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βελή γάρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι.) αὐτόκλητος ἐν μέσω τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκείσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρῆρσιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοσθαι· κοντῶ γάρ τὴν γαστέρα κεντάται· τροχῶ καὶ βουνεύροις πολλακίς προσομιλεῖ, καὶ λακκῶ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἄσινθῆς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι δια-

τηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκίριόν τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τῶν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θάτερον δὲ τὸ κτήνος ζώσας, καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, θάματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος, Διοκλητιανοῦ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νύκτι ἐκείνη, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνὸς σὺν γεγῶνως, ἀσμένως ἐπηνυχαρίσσει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακουοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης· ἐξῶθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμεινῶν ἦν, ὃς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα· σὺν ἀκριβεῖα πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων, Ἀγαστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμῶν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσάφει· προσεῖτι δὲ καὶ ἐπεσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, τὸ, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῷ ἐκτεθείσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὐθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πειθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπέλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ἕσθαι οἶονεὶ χούγ ἐκλεπτόνας ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφη τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τοι θράσων ἐκείνος, τὸ κομιδῇ τίμιον ἐκείνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτῷ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἐνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκείνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανῶν εὐλαβῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τῷ Ἁγίῳ διαταγόμενα αὐτῷ μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσω, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης, καὶ Κωνσταντίου τοῦ αἰοιδίμου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἑρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριστάτου ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λυδῶν ἀνεγείρουσι· τὸ, τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκείνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, ὃ ἐκείτο, ἀνελόμενοι, εἰς τουμφανεὶς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός καὶ πολλῶ πλέου ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατίθεασιν· καὶ δι' αὐτοῦ πῶ τότε νεωσὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγυγερμένῳ τῷ δε ναῷ τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τῆσιν αὐτῶ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀευνάους κρουγούς θάματων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιούσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ αἰδὲ Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τῆ Θεῆ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἰνισιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τῆξας ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις,

Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἐνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὃς ἐν οἰκίᾳ καθείρξας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθειγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τοῦ Θεοῦ φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν εἰδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα οὐ δι' ὄλου ἦν κατ' εὐθὺ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἐλικειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκομιζέτο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἄπαξ δὲ τῆς ἐβδο-

μάδος, νύκτωρ ἐξιών, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βία καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδοτῆς, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σ ὑμάρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβάς Ἡλίας,
Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάτων,

Πλάτῃν περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κη. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντες δις καὶ δις δύο,
Ὅς συμφλέγουσι πέντε δις καὶ δις δύο,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρθου, τοῦ υἱοῦ Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀχμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπαρχοῦ τῆς πόλεως γεγονώς. Οὗτος, καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσε εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἐτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελευσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοβῆς, εἶδε τὸν ἀριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλέγῃς ἐμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδυσθῆναι χιτῶνα τοῦτου προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν: Νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπόθευ τῆ τέκτορος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέβρῆξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέβριψεν ἐπειποῖν: Εἰ διὰ τοῦτόν με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκοτῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοήτην, Θεοτόκε.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀναλαίμψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθα-

λαῖς, ἀθλῶν ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πείρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκσιμαῖν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι· πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελωδούντων ἐκάστοτε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι, ἐκβοῶν: Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε ἐποίησιν ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων ταῖς κινήσεις χάριτι Δεῖα.

Ὁ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεόν, ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν: Τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, καὶ χρυσὸς πέλη. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ ταῖς βουλαῖς τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχῆμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύναις τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἐναντι ἐχθρῶν, Σοφοὶ ἐβδελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πείραν μαστιγώσεων, ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Πανευφημοὶ ἐχθρόν, λόγῃ καρτερότητος, μελωδόντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρηνώσαθε,

τὴν ὄντως ἀρράγη, Χριστὸν μεγαλώνυμοι, μελωδοῦντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ως Μονάδα φύσει μὲν ἀπλῆν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελωδοῦντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γακῶβ σε κλίμακα σποτὲ, εἴωρακε Παρθένε, δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ράβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πίστων, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελωδούντων: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρῶϊμον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γὰρ σου προσευχομένου, παρέστη βωῶν σοι: Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστός τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἴστον ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε: Ὑπερυλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρύμην ἄστατον καὶ φθορὰν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωῆν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ωσπερ ἀνοδοὶ καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ἡμᾶς ὠφθησαν, μάκαρ Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργὸν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θειάποντας.

Ἡδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὄλωσ οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἀφθορος.

Ορει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νήμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὄλον με ἀποδεικνύεις· διὸ σου πόθῳ, τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ως πόλον πολεῦων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνον τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος αἰγλήν, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἀμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ᾠδὴν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατὴρ γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἀφθορος ἐδέιχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκιφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεσράφη·
» σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῆ ἰσχυῖ, ἐνηθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόγτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὗς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, παιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν ταύτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς ρείθραις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστόν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν σέ-
φος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τοῦ
Υΐσιου. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε·
ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτη-
μάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρι-
κτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας·
οἴκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα Σερμῆ,
ἀντίληψι Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ Γεωρ-
γίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν
Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσω-
μεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ αἰεί-
ζωον, τῆς ἀμπέλθ τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξαν-
δήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦ-
κος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἔτησίως,
τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ως ἀστέρα πολὺφωτον, ὡς περ ἥλιον λάμ-
ποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκωμεν,
ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζον-
τα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυ-
σιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις
εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τρο-
παιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδί-
ζοντα, ἐν νυκτὶ καθεῦδοντα περιφρούρη-
σον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε
Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ
θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν
ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσδρα-
μῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελ-
φοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον
τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυ-
ροῖμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν
βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶ-
μα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος
τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν,
διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστόν τὸν
Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὃ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ
λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαι-
μόνων, παρασκευάζει Ἀγαθῇ· ἐξ ὧν με ρύσαι
τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρογάμε, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-
σπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίᾳ
τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων,
Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου
Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρόν ἐτραυ-
μάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξε-
πόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστῷ
ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσεβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς Παμμακάρι-
στε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ
περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες· καὶ αὔλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, Θεῷ
Πνεύματι, ὀδηγούμενος· ὅθεν μοναζόντων, ὀδηγός
κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις
ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννί-
κιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κα-
κώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων
πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων παν-
τοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν παναιοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς
τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγ-
μασι, Μακάρε ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας·
πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στίφος τυράννων,
ἐν τῇ καρτερίᾳ σε κατεπολέμησας· ὅθεν νικη-
τήρια φέρων, πίστει ἀνεκράυγαζες, Δόξα, τῷ
ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐδέςτατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἱματίων
ἐκβλύζεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς
τὸ, Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεὶς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱε-
ρομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις.

μνήμη σου, καὶ ἀπελαίνεις σοφὴ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωματίων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοῖς ὑμνοῦντάς σε.

Εἴχων, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νικάνδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Ανδρειοφρόνως τελέσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν διάυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας· Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σῶθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως σὺ κεκτήμεθα, εἴ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγγχίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ἀνακράζουσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαίμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεῖς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνήλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνοῦντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὃ Ἡσαΐας Παρθένε, πρόβρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὡς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὡφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σε δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισσον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παραινόμε· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος: Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανὸνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὴς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκοτῆς ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσαγούσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, Ἰωαννίκε ἔσχηκας· διὸ σου δεόμεθα, οἴκτερον Ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν καὶ τὰς οὐδύνας, πάσας ἐπικέφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἵσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομάρτυρων. Ποίημα Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομάρτυρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρεπται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγαῶν: "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οἶδόν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθίσαστε χάριν, θαυματουργῶν καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες: "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριγράπτως κόλποις τῆ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ὡς μεγαλοφώνως βοῶμεν. "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οἶδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυαῖς, ἦν εὖρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκε· ἀγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόνητον. Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρώπους σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θεοχαρίτωτε, καὶ ἐσθεσμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνίᾳ Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στειρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐξώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμπαντι, ταύτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Ἰτίου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικοῦς, γλεῦκος ἡμῖν πηγαῖζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ Δεῖῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεύσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνῆ συνέλαβες τὸν πα πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Οτι στειρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλῇ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
 » Συναγωγῇ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
 » Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι Δεῖῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκε· ὅθεν καὶ τὴν καίμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπῆνεγκας, σὺν αὐτῷ μαίκαρ βάσανον· καὶ νῦν ταῖς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, προσβευόντες σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξῃσι, τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονειδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἢ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὄρωσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγγνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφαῖς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπεινώσας Σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραῖωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἰεραῖς κλειζόμενος.

Ολος Θεῖῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε Δεῖα συνθάλλοντα.

Υπό ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δο-
νουμενοῦς καὶ πίστει σε, προσκαλουμέ-
νους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν
δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν,

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει
ἰκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἱλεῶν
μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως
κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον
ἀφέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀ-
πηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τούτον,
οὐχ ἠττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς
ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμαῖ
περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης, πό-
λιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς
ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι
ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι
ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς
ἐκτρεφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐ-
φρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρημα-
τίσαντες.

Θεοτοκίον.

Επὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθή-
μενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρη-
ματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα
ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θείωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ
χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εβάδισας Ὁσίε, στεγὴν καὶ τεθλιμμένην ὀ-
δὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεω-
ρίαις ἐμπλατυγόμενος, καὶ θέσει θεούμενος σα-
φῶς, πόλιν τὴν ἑράγιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὁσίε, χά-
ρις σοι ἐδάθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα
λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς
ἐγγυς, ὦ Ἰωαννίε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλί-
ψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πό-
νον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον,
τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα,
τῶν σεπτῶν σε δεήσεων,

Θεοτοκίον.

Νοός με θεράπευσον, ταῖς ἐκτροπαῖς Πανάμω-
με, ἴσαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς με, τῆς ῥαθυ-
μίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμῶ,
τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαὸς,
ἐλιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ
φωτὸς γεγεννημένους, μεσιτεία σου Νικάνδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, ἀυγάζοντες
αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλα-
βῶς, λύοντες ἀγλὴν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες
οἱ ἐνδοξοί.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ ἴτιος γεγονώς,
σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ρεῖθρα
θολερά τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νικάνδρε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κηῖσασα σαρκί,
Παρθένε μόνη, ἀμύλντε σεμνή, θεία κιβω-
τὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον
καθωράθης ὑψικόμον, καρπούς τὰ θάυ-
ματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως
φέρων Ἰωαννίε.

Γάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ
Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πα-
νόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθε-
νῶς διακείμενος, Ἰωαννίε· ὅθεν ἐν πί-
στει κραυγάζω σοι, ταῖς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν
νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Η μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν
κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς
λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεο-
χαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρ-
τυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος
ἐδεικνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ
φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυ-
ρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι
Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὄρμον, κατηντήσα-
τε δόξης πληρούμενοι.

Ενίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἐν-
στασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰδίδιμε Νί-
κανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ
παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ηφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος,
εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανῶντα κηῖσα-
σα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ
μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωαῆς ἐν τῷ κήτει

» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆ Ὀσίῃ. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Αστὴρ ἐφάνης παμφανῆς ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαιγά-
ζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσηντῶν· ἀλ-
λ' ὡς χάριν εἰληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰ-
τῆσί σε παράσχῃ πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν·
Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε. Ὁ Οἶκος.

Ηστραφεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμακάρι, καὶ
ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς αὐτὸν κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσοῦντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις ἐρώστων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξῃ τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργῶς θαυμασιῶν.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεισι· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότητος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότητος ρύστης· χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆ Ὀσίῃ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννίκε τῆ Μεγάλῃ, τῆ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.

Σῆμά σοι ἔνγε τετάρτη Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ Σηριωνύμου Λέοντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φύς τῶν Βιθυνῶν, πατρὸς δὲ Μυριτρίκη, καὶ μητρὸς
Ἀναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας κατὰ Βουλγάρων
ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθή-
σας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς
ἀμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπώσα-
μενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ
δόξαν, καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείας
φωνῆς αὐτήκοος γεγονώς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει·
ὅπου δύο περιτυχῶν Μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρὰ
τινος πώποτε, τρίχινά τε περιβεβλημένοι, καὶ βοτάναις
ἀγρίαις τρεφομένοις, περὶ πάντων, ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν,
ἤκουσε, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν.
Ἐκείθεν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμ-
βάνει, εἶτα τὴν τῶν Αὐγάρων Μονὴν, εἶτα τῆς Κοντου-

ρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριακόντα ψαλμοὺς, ἐφαλλε μετὰ
τινος Τροπαρίου, οὕτω συνθεθεμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ
Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ
μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρ-
χων ἐννεήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθόντας ζῶντα Μάρτυρας δύω,
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

**Οτῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμῃτι
Λιδανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τοῖς ἀμιλλητηρίοις αὐτοῦ
προσθήσας ἵππους, τούτους ἐλαύνων ἐτιμῶρει. Ἐκλυθέν-
των οὖν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκό-
πησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηχθῆναι· τῷ τούτων αἵμα-
τι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ
εἰς κάμινον πυρὸς ἀπορρίφθηναι. Καὶ ἐπεὶ θεία ῥοπή
ἀβλαβεῖς διέμειναν, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρ-
διῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν σπλάγγων ἦλους
ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι·
καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ,
τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς.**

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,
Λαμπρὰν σολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφείων πόλεως ὀρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεὶς· ὅς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμῃτι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δὲ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν
Ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαι-
ζόντων ὁθῆν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὐ γενομέ-
νου, καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῇ χάριτι τοῦ
Θεοῦ τέλειον Χριστιανισμόν ὑπέδεξατο. Ἄγγελοι δὲ ὄφθη-
σαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ
κατὰ ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τούτου ἐδίδαξαν, καὶ τῷ
μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν·
ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστι· οἱ
καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλη-
σίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμῃτος τὸν Ἅγιον προσκαλε-
σαμένου, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσασθαι κελύ-
οντος, αὐτὸς μὴ βουλευθεὶς, προτάξει τοῦ Κόμῃτος, τὴν
διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως
Ἀθιμέλεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθὼ τυγγά-
νων τῆς κόμης, περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ
προηγόρευσε, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τούτου ποτὶ
Πασχωρ, ὁ υἱὸς Ἐμῆρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἠγούμενος,

τόφας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐπέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πενθούντα τὴν ἄλωσιν. Ὡς δὲ τούτου ἡ Δεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτη οὐκ εἶασεν, αὐτὸς τῷ Πασχῶρ ἀπεφθέγγετο· Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μίτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου· διότι ἐπικατάρματος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐθρήνηε τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφήται τούτου διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφᾶν Χηραχηκάμ, τῷ Ἱερεμῖα συνῶν, τὸν φόνον διακάλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμῖαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς, ἥτοι κλοιοὺς ξυλίνοους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστείλω σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἅτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστάς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλια σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούς· Κλοιοὺς ξυλίνοους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· οὐ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μηνσὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτε· Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἥδη τῶν Χαλδαίων ταύτη προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὴν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκείσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίᾳ κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησὶν· Ὡς εὐ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ· Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτου δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλου τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Γυνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὦν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσών; κηρύσσον ἕνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμῖαν ἐν τῷ βορδῶρ τῶν τεθνεῶτων. Τοῦτο γινούσ' Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Οὐχ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἀνδρας ἰσχυροῦς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτόν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργεία Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῆ τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῆ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, εἴτι ἂν εἴπης μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χειρὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτὸν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐὰν τὴν βουλὴν μου κρατήσης, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

ται· εἰ δὲ τούτοις προσεναυτιούμενος σῆς, γινῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πύρος γενήσεται παρανάλωμα. Ἀἴρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἠγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διεφύγε. Περιστοιχισαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν συν αὐτῷ, ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρα, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγιον τοῦτου ἐκείσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γε Ναβουζαρδάν, τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπέτελεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνὴν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδομήκοντα πάλιν ἀνήκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὑστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἄλωσις, ῥητέον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμῖαν, λέγων· Ἱερεμῖα, ἀναστάς ἐξέλθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολώ αὕτην, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἐδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὕτην. Νῦν οὖν ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὕτην. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῶνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ Δέλημά σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστάς ἐξέλθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῶνται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγειλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἔκτην τῆς νυκτὸς δεῦτε ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, εἰ μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναὸν, διέβρῃξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνου ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἔκτην ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἕστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἐκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαὸς σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἁγία σου σκευή; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῆ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγισαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συνταλείας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνεῖλκυσε ἐκ τοῦ

(*) Γράφεται καὶ Καταράκτης, δι' ἐνός P. δηλοῖ δὲ τὴν λέξιν ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὐ ἐνέβαλον με, καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῆ, ὅτι μικροφύχος ἐστὶ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν: Ἀποστείλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὰν, ἕως οὐ μέλλῃ ἐπιστρέφει ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκεῦθ τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῆ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωῖτας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας: Λαβὼν τὸν κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σέ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκείσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος, λέγων· Εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεψύχθη ὑμῖν ἡ πόλις. Τότε Ἱερεμίας, λαβὼν τὰς κλείδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάθε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ἧ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμῖς οὐχ εὐρέσθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτὰς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἐβδομηκοντα. Τούτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπεν τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἠδῆως ὑπνωσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτὰ· καὶ εἶπεν· Ἦθελον κοιμηθῆναι ἐτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπίστευεν Ἱερεμίας, εἰάν τοῦτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀνιαθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἐστὶ κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινα τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ἕκστασις μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορισθεῖς ὑπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλη μοι ἕκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὁ ποιήσει. Καὶ θεῖς τὸν κόφινον, λέγει· Ὅδε ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἕκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς, ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροῦχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτερος· Οὐκ εἰ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσοῦτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἐβδομηκοντα, ἐπειδὴ αἰχμαλωτοὶ γεγόνασιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, νέος ὢν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἂ οὐδέποτε ἐθεάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἴμη ἡς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἂν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνῃ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμαλωτὸς ἀπέπληθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεψύχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς μετὰ δυνάμεις

καὶ ἐξουσίας, οὕτω εἶχον ἀπέλθειν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν, ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμην τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελέγησαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῶς καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενός με, λάθε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὁ τέκνον, δικαίον ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαι σοὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σέ τὴν ἕκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἐβδομηκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπαντα σοὶ λέγω, ἀνάσλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὕτω ἐφάνη ἀύξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκᾶς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἐστὶ· καὶ γνῶθι καὶ αὐτὸς, καὶ πείσθητι μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανάψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἢ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὴν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδέκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιὸς παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἔλατρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Γριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἐδομήσω ναὸς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Ἰωαννίτικε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοὶ προσιόντων.

Ἡ ψυχὴ σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἐώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίτικε· τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκυσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποιήσον· Ὑπερίμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Α'ναλλοίωτον τεκοῖσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἄγνη ἀλοιῶσαί μου, τὸν νοῦν ἰκέτσει, πρὸς τὰ κριεττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σῦκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ῥητῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δηλοῦν ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βασιλέως (Σαδουκίου) (Κεφ. με', 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τούτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου· Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὡς σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πίσης, ... ὅτι ἐπεπαίθεις ἐπ' ἐμοί, (με', 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἄ βραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν, προσεπιχρώσας μακάρι, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νικάνδρε, ἀνακραυγαζῶν. Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀνευδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνε φλόγα, ὑμῖν ἐτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες. Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, ἀγνή Παρθένε τοὺς κραυγαζόντας, θανάτου λυτρούμενον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγωγ, τούτης θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοὐ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι. ὑφ' ἧ τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυθόμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμακάρι προφήτης. ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Επὶ πᾶσι μοι μάλιστα βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμαζοῦσι. τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἐκέλευέ σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξαίμενος, Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ παθή, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἀκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Οράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον οὖν ἐκέλευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός.

Γεράρχης σεπτὸς ἐχηματίσας, οὐδαμῶς ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νικάνδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων. Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἐνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγαζεῖ. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γερώς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβρῶντες. Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, ἐσπλαγγνίας κηύσασα πέλαγος, τὸν Ἀυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βοῶμεν Παρθένε. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀυτρωτὰ τῆ παντὸς παντοδύναμε, τῆς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς
» ἐδρόσισσας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ'. Ἄ πας γηγενής.

Ισχυσας Θεῶ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν. Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχηματίσας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὠκησας Ὅσιε. ὅθεν σοὶ εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποταξάντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα, Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἴαματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ηδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολίτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἢ κηύσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνωσεως. ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εἴα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γκρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νικάνδρε. τοὺς φλέ-

γοντας νεκρούς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξῃσιν.

Οράθητε θάμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμέμενοι, καὶ ἐπὶ πλείστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶσι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερά μητρόπολις, ἐορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλῆσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἧ τὴν ἱεράν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ηνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ἠψφράνθησαν ἐσκίρτησαν. Μάρτυρες μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἅγιοι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξιώσον, ἵνα ὑμῶς σε τὴν πανύμνητον. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰδωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεότοκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὴ Ἰωαννίκις, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς ταῖς ὀρέξεις· ἐντεύθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ θείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπῃς παμμακάαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμακάαρος, ἐδείχθη Τιτοῦ Νικάνδρου, ὑφ' ἧ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθη Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος· ἐν ἧ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανίσσας, ἐν ἕρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίσει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκθλύξῃσι, καὶ τῶν σωματίων Δέσπονα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασιάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήνησας, ἠλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὀρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ἐρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερόραις ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θείον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλιε.

Δύο φωστήρες ὑπὲρλαμπρα, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγαίζουσιν, ὑπερβαλλέσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἱαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντα ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάζομεν.

Διόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στεναίζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεῆ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεραῆς με ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκηνώσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακινύουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις,

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐθλίψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίει λέγουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχαρίστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θεῖους Ἀθλητάς, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμῶμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στειρωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρποὺς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστὸν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι. Θεοτοκίον.

Κατεποντίστην ὁ ταλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σέ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφῆσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ρευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυθιέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλέκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσιά δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν δε τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει λαμπρύνας σε, τὸ ἔπτικόν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστῶς, Γαλακτίων μακάριε· ὄθεν σε τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐ-

σεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε παναίωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἢ κηῖσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δεῖναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνεσί σε κατὰ χρέος, μόνῃ Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σε, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τῆτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θελῶν ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιος.

Χριστῆ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινωῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ αὐτῆ, καὶ σεφάινων κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τῆ σώματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, καθαρὸν ρύπου με παντός, τῶν παθῶν με ταῖς πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφῆ, ἔπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρῆμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυραίν, πολυθείας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν, εἴλεσθε βίον τὸν ἀμemptον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἀθλοῖς ἐκλάμπαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέο-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινάζαντι ἐν θαλάσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων βέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

μαί· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σφοδρῶς, εἴλεσθε βίον ἀμεμπτον, ὡς βιάσται τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμπαντες, διττοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις κατεκοσμηθῆτε.

Σωματίων διάστασιν, ὑποσάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει δια πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερώς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πάσι δώρησαι. Θεοτοκίον.

Αγαθὸν Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταισίμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. Ὁ Εἰρμός.

Τῆ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βῶσαι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμῆθητε, ἀγῶσι στερρόις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συναθλῶ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα· ἐν ἁσμάτων ἀδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδῶλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαίστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμῆθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέ-

ρων Ἑλλήνων. Κατηγήθησαν δὲ τὴν εὐσεβείαν παρὰ τὸν Μοναχῶν, Ὀνούφριου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιόν Βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὐτὴ γεννητορὰς Ἑλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέροι τὴν παρθεναίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπάρχουσι. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχόντος Οὐρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπονται σφοδρῶς, καὶ καλῶμοις ὀξέσι τοὺς ὀνυχας ἐμπίρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ ὀφθαλμοὺς ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποκίμνουνται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἐρμά, Πατρόβα, Αἰνίου, Γαΐου καὶ Φιλόλογου.

Στίχ. Ἐρμάς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριάς φίλη.

Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως Θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.

Φιλόλογος φιλῶν σέ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σὲς, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιῶν ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγῶν. Ὁ δὲ Ἐρμάς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Αἰνός, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχηρημάτισεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλόλογος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμούς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆ δε πῦρ ἔφριττεν οὕμενον ὄλως.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθληταῖς δῦο,
Κτείνῃσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾷ Λόγος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μεταλλοῖς Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λεῖπει μέταλλα, καὶ μεταλλάττει βίον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεῖς
καὶ φυλακισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾶ δαμασθεῖς, καὶ πρὸ τῆς φρου-
ρᾶς ξέσει,

Διπλῆν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρ-
βανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ
πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος
ἐναβλήσας, πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ
τοῦ κυρὸς κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεό-
τιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας,
καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας
καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνόν τινα καὶ
ἱερὸν πρεσβύτερον, Σηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ
Καρτέριον καὶ Εὐφύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλι-
κίαν, ἀποπηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τῶν εὐνοῦχων με-
ταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φανὸν με-
τάλλοις ἐγκοῖνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκο-
λάστοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργουσι· καὶ
πάντα πάντα ὑπὸ μίαν ὄραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ
δὲ Πάμφιλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφο-
δρότατα αἰκισθεῖς ἅπαξ καὶ δις, καὶ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέ-
ροις ὁμολογηταῖς ἐναποβρίφει, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας
ὑραντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ
μῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεα-
ρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν
ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὄθεν μετὰ τὴν
τελευτὴν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας
προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνελλυθόντων Ἐπισκό-
πων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβοῦς,
πρᾶος, ταπεινός, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερα-
σπιστής, ὁδηγός τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰα-
τρός, τῶν θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας
χαίροντας καὶ εὐφραينوμένους. Ἄλλ' ὁ σκανδαλοῦργός
διάβολος, τῷ τότε Λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει
τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαισθαι δεσμῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστάς ὁ
Ἅγιος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου,
αἰρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τούτον ἀποκαλέσας. Ὁ
δὲ, μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρ-
κας αὐτοῦ, καὶ καθείρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος
εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Ὑ-
πὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνας ἐτοι-
μῶς ἔχω μεληθὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ
ἀλιτήριος ἐκαῖνος βασιλεὺς, τούτου ἐξορισθῆναι προσέτα-
ξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρό-
νοις τρισὶν ἐκείσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν
παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Χρησταῖγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ

Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τῶ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος,
πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους
πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ
τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις
ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως,
στέργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμοιοῖα δὲ
ψυχῆς διὰ πίσεως ξερρᾶς, συνδύμενοι πρὸς ἀθλη-
τικάς, αὐθις ἠνώθητε λαβαῖς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος Θεσπίσματος, πειθί-
σας τῷ Παντάνακτος, τὰ Θεσπίσματα ὡς
ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὅθεν ὑρα-
νῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κληρὸν ἀπέειληφεν.
Θεοτοκίον.

Ἐπερτέρα ἐχρηματίσας Πανάμωμε, τῶν νοε-
ρῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι ἐ τολμῶσιν
ὄλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάσασας ταῖς σαῖς·
χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθῳ φίλτρον θερμότερον,
πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι,
ὄλῳ τῷ νοῖ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως
ὕλωδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς
ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἠνώθητε, καὶ
τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος
συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς Θεσπέσις, κα-
τοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες,
αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν
τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συναθλῶ.

Θεοτοκίον.

Ὅσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν
ἐν κόλποις πατρῶις ἀναπαυόμενον· ὃν
ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου,
ῥυσθῶμεν καταδίκης. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὸς μόνῳ τῷ βηλεσθαι.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι,
σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρος
τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρή-
ξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν Θεότητα, Μάρ-
τυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενομένοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Περθένων τάγμασιν, ἐν
οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,
σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσειν ἡ-

μῖν βραβεύοις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἐν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Δεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήδλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστήριαις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Δεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Παναμίωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις, στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τραφεῖς τῷ γαλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήδλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθειήμεν τῆς γενένης. Θεοτοκίον.

Χαριστήριαις ὑμνοῖς, δοξαζόντες σε Παρθένη, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ Δεσπέσιος, σέ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμακάρι, καὶ Δεοσεβεία, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συγδεδοξασαί, οὐρανίαις σκηνώμασιν.

Αρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνα, ταῖς σερραῖς τῶν δογματικῶν σε, γενναίως ἀπνηχόνισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίας, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἀνέδειξε, κοινῶν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σέ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμασε· διό τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν Δερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὁσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνα· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλίζῃ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τῶν ἑρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένη, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαιος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὁσιε· ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμίας τοῦ Δεῖου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῶν αἰρετικόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἰρέ-

σεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡφθης ζηλωτής. Αὐτόν ἰκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ωσπερ, ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγγνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχυσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτορ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλω ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' ἧ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῷ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκωμεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀικτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;
Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμῶν προφράνας.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ο Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἡλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνωε τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα τὴν ἀθεότητα,

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κηύσασαν, Θεὸν σεσαρκῶμενον, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιαλώθητον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υποβηθεῖς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συναίναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλε δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον ὄσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίας ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάισοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντοῦργόν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γεγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθοнос πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητῆς, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριαδος τὸ ὁμότιμον ὄθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπειληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δέγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ἐμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανδρωπήσας μεμήνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτόν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις σέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ἐδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σὴ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ωσπερ προηγώνισαι τῶν εἰσεβῶν, Πάνσοφε δογμαίων ἀπειλήσας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἦν ποδες πραέων χορεύουσι, κατηξιῶθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονῶς καὶ ὑπέρμαχος. Θεοτοκίον.

Ομοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἰρέσεως, καὶ σπηεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκῶτατον θεόφρον, φάρμακον Πατέρα ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογμαίων τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χεῖλεσι Παμμακαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρόν, εὐρουσά σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμαίων, καὶ διδασκαίων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυῖδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερρόως κατεδίκασας. Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμφυχον ἔνουν, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σου ἀπειρόγαμε Ἄγνη, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ἐδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Αλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν, ὑπὸ σου ὁ δεικταίος, Θεοφόρε κατακείριται.

Ο ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταδέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφις, τοῖς ζωτικαῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἰρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορόημον ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθένε Θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἀγνείαν· καὶ γὰρ ἐν σοί, θαυμαστός συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος. Ὁ Εἰρμός.

Ἠλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν, φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Ομολογίας στυλὸς ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύσα, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὠφθῆς ἰστάμενος καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανότερον βοᾷ σε τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆς 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὕνεκα ὁμολόγει Παῦλος Θεόν, ἄγγεται ἕκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητῆς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσεβίον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ρώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκείνου ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος ἀπολαμβάνουσι ἀμφοτέρω τὸς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῆ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κων

στας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίου, ὅτι εἰμὴ ἀπολάβειν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμειος κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ Δεῖος Παῦλος μικρόν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκίῳματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὀμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,

Ὁργῇ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συνεφεῖς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρῶδη θῆαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὡς τε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰμωγῶν καὶ ἄλλης ἰκεσίας προσπεφυγῶτων, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν θῆναι τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑπέτον καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἐσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καρινιαίᾳ αἰθάλη, καὶ πλείστη, ὡς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμιων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικήσιν σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτὰ. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πᾶν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὶ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλῆντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως, ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστάματα κατεσθίουσῆς ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρῶν, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀθύσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδομένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοῦς πιανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεννητῇ τιμωρίᾳ ἐκφυγῶμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστά, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω,

Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ἑρμητοῦ Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαιδέκα, νουνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἰκοῖς τοῦ Θεοῦ, τῶν θεῶν λογίων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικί συζῆσαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θεῖας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρα διαγωγή ἑαυτοῦ ὑποβαλομένος, (διὰ τριῶν γὰρ ἡμισάρων ἡμερῶν, γενόμενος ἦν ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲ ὅπως σωματικῶς ἀναπαυόμενος,) διετέλει μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Λίτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλιόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος μὴ ἐξίεναι τῆς κέλλης, μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυναΐψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἔκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἔκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρῆσιον ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὧν, χάριτος ἠξιώθη θεοθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων θουσητῶν. ὡς καὶ τινες ἀποροῦντας λέγειν: Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναβροῖσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,

Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σιηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἐνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισίν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς πανίερος ἡ θεῖα καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενηνεξαι, θυμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμνησῆσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θεῖας λυτρώσεως, τὸν λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Παναμίωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σὺ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πιστεῖ σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ο ρμῶ γαληνῶ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαίμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιῶντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Τριαδικόν.**

Φῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριαδὸς ἐν σοὶ σκηνώσασα φῶς σε δεῦτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φαλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν· τέτονος παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.**

Ο λον ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δείᾳ σκέπη σου· ὡς Ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξιόμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρᾶς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νίεος πεφηνῶς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνός τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχες, στέφανον δεξιόμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὡς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἰρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς Δείος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναιδίμω, τῆς ἀκτίστου Τριαδὸς λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβάλετο· σεσωματωμένος δὲ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὐσπλαγχνος, μεμενηκῶς ἐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεϊκῆ δυναστεία κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἄ**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχοούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,

» αὐτῶν Νῶν φύσκις γεραίρουσα, τὴν ἱεραὴν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» πανμακαρίστε, Θεοτόκε ἀγνή· αἰεπάρθενε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστews, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἰρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στύλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας Δεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ Δερμῶς ἐγκειμένους.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος βαρὺς. Ἀνατολίου.

Ενεκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκειθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίαις σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με καὶ δουλείας, τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξυλῷ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὕμνει τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φαλαγγὲς Μαρτύρων Δεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρράγης συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδειχθητε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολιταί ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεύθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσυχίῳ, Ἀθανάσιῳ, Μάμαντα, Δεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Δογγίνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁσρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλικίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιζῶς, καὶ Θεόδοτον μελψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τῆς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κερκῆς, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς αἰεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερρον, μνήμην ἐορτάζομεν.

Υψηλὸς ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γνῆνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδευσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αἴλον ἐχθρὸν ὑλῆ σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αἴλοις συγκατελέξει χοροῖς, Δάξαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὁσίου, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβῆς γέγονας, τηρητῆς Δάξαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φυλαξὶς ἀριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοὶ πλοσῶς, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσίου Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὑπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαροῖς σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγωγόν· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστός σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίῳ Τριάδος, θεράπων γινόμενος, μεγαλοκήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμὸν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περράτων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα θρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω Τέννον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄνπερ ἀπεκύνθη, ἐγὼ καὶ διεφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμειπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὁ εἶρηκε Συμεῶν· ὅτι ῥομφαία καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσίου Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ἡ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμειπτως ἐζήλωσας· Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου στεναγμὸν· Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μητερ, νεκρὸς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπταις προσευχαῖς, ἐν ὄχετοῖς δακρῶν τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ ταῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμήν, τοῖς προσιουσι νέμων συγχώρησιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Δόξα κροτεῖσθω Χριστὸς ἢ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογῶντες, ὅτι δεδόξασται.

Οπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἢ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς αἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. Θεοτοκίον.

Αρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ἄν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὄσιου, ἔχων Ἀκροστιχίδα. Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς αὐγάσας θεοῦ, ὥπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Αστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑψηλίον, φωτὸς οἰκητήριον. φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος. Θεοτοκίον.

Αγνὸν εὐραμένη σε, ἢ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε μεθ' ἧς τὸν φιλόανθρωπον, ἦρῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θεῷ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολυθεὸν ἀθείαν, οὐκ ἔστι κρίζοντες, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ρανίσι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείαις τελειωθέντες, θυσίαις ἐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κρίζοντες, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβῶν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγαζόμεν τῷ Ἰῶ σου, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τοῦ Ὄσιου. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρώννυμενος σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων τοξεύματα σοφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Εν σώματι Ἄγγελος εδείχθης, θεῷ σὺν Ἄγγελοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερφημένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος. Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστατίς, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύουσα, ἐχθροὺς ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σῶ Ἰῶ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θεῖᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἐνθεος, τῆς ἀθείας πυραὶν, τοῖς αἰ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, μελουργηθεῖς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαινον τόνδε Μάρτυσιν φέρω-Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τοῦ Ὄσιου, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἔδω δευτέραν σοὶ τρισμάκαρ.

μασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατροῦσι πόρους. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαεινὸν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθεῖ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, αἰοῖδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρω, τῷ πῶθω λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεῖ γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσιν πῶθω, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα. ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεῖουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῖουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'μιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ι'κετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθλητὰς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεὸν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱὸν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Α'πὴλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς ἐγγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτη ἀσκήσει λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἄδην, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμοις πέτραις, σῶν ὑποθνηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δείλαιος.

Α'νὴνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρωρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὧν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπέληψας. Θεοτοκίον.

Ρ'νομένη σε τὴν ποιμνῆν, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ πᾶς φωτὸς χορηγός.

Ω'ραιοτάτην στολὴν, πεφοινηγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθλητὰς, πῶθω καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύ· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ρ'άβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτοὺς· διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστὲ τὴν Θεότητα. Θεοτοκίον.

Ι'ερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μεταθέσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεδέξει θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ο'δοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατώκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον· οἰκειοὶς δ' αὐθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υ'πήρεις Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταριθμοῖς ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκειὸν σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἤχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πιστεῖ δοξαζούσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Οντως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Ερρύσω κέρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐρασην ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον· διὸ καὶ ἐκινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι. Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ἔντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασι θρία, ὁ θρέψας δὲ Ἀγγέλων θρέποντας, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χερὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαιδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θουμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦ-

μέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους καὶ σκῆματα, αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοὶ ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους· Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κρᾶζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὁσίε, ἐξίσταμαι, καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανῶν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκειᾶς σὺν Θεῷ διὲς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς αὐθαδεῖας τῶν δαιμόνων διώκτα.

Χαῖρε πηγὴ θουμάτων ἀένναε· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτῆρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας

Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα

Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα
τμηθεῖς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἀνδρείος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί· καὶ βουλόμενοι τοῦτον ελεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλὼν, ἔπλω κατ' αὐτῶν τῷ ξυλῷ χρησάμενος, αἵματι περιρρέομένους καὶ ἰδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἐκὼν δὲ παραγενομένος εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖς, ἐξ

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφέντες, βουνεύροις καταξάινοντο. Τῇ δὲ ἔωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ραδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραάμ Πάτερ,
Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σου Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις,
Ὁ Μελασίππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχεθαι,
Καὶ δέξεται σε τῆς χαρᾶς Θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐν Ἀγκυρᾷ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελασίππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Ἐἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελασίππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξίεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννηήτορας μακαρίσαι, Μελασίππον καὶ Κασίνην, ἐτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερνοῦνται, καὶ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρῦεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπηρωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ ἀθίς κρεμάται καὶ ξίεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβῆς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραβδάτου πεπυρωμένου ἀπλοῦται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς, ἀφλεκτός ἐμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτὸν τέλος,
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρῶου πέδου,
Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχάυνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπίστησαν πίστεως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τύπτεται· ὑπὸ τεινῶν σαύρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσάμενη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμότητος, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ

πρὸς Θορύβιον Ἰπατικὸν ὡς Χριστιανοί· καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες, τύπτονται ράβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσα ἐναπορρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνότερως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένη ἐκείσῃ λίμνῃ ἐναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορία κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν· ἔγενομένου, τέλος εὗραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες

Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φῦς
κλάδος,

Ἀθλήσεως ἠπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὀρμώμενος πόλεως. Παραστάς οὖν τῷ αὐτῷ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαβὴν ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραίξουσι χαίρουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολυθεὸς, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πύθῳ Χριστέ, ἐκκαϊόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροις, ὡσπερ ἀνάληγτον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοκος ὢν, καὶ ὠραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγουρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτημένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θρασυμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρογάμη· σὺ γὰρ ἀσπύρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδῖον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφρανέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γῆϊνος, ἑορτάζεται, νῦν ὁ Δεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὄλων.

Υψιβαίμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφες Λάζαρε, τῆ πολιτεία τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ πάντας Θεός σε καὶ ἀνίψωσεν, ὑπὲρ πάντας Δαυμασίως.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἦτταν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλαῖν, ἐπείρα ὡς Ἄγγελος, ὑπούλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος ἄλλα καὶ οὕτως ἦσχυνας, ταῖς αὐτοῦ μηχανουργίας. **Θεοτοκίον.**

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνή τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτούς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἦ. Τὸν ἀρρήτω σοφία.

Μεμνηότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ἐρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσιῶς ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αννήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆτορεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστῆ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐσας· σοὶ δὲ Σοφὴ προσθαλῶν, δολίως τῆ τῆς αἰσχρᾶς ὀρμῆ Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῆ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υλὴν τὴν κάτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεγραίν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶ συνανύψωσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφὴ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοᾶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδυσσας ἀληθῶς ὀδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῶ, καὶ δίδου ταῖς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. **Ὁ Εἰρμός.**

- Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
- Ἄ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
- ἀληθινὴν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῷ.
- Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταπλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χορούς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὖρον τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῆ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τῆς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται. **Θεοτοκίον.**

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοισί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιητὴς, ἀκάρπου ἐκ καλῆς καρποδοτῆ· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφῆ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμὲ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροθήεις ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὀσίων· διὸ ἰκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαίνόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζῶν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥύσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Γ'πεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἢ ἄμπελος τῆς ποιμνης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μῆδα·
» μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρράγῃς Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούσας πᾶμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὀσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ε'κ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνῶμα τοῦ Ἁγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Οὐρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἰδῶλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγειραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Πρασόμοια ταῦ Ὀσίου, δευτέρων τε τῶ πρώτων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῆ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτῆ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, σολὴν περικειμένος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Οὐ ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στυλῷ παρέμεινας, ὡς ἱερώτατε· κύκλω δὲ τούτου παρέστησας, ὡς περ ἐνόπλους, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὀσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὠραιότητι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὀσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτῃ μετᾶσχῶμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰ φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμειμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηθεῖσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Ὑἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτῳ μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυναμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Μιχαὴλ.

Ἦχος δ΄. Ως γενθῆϊον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυναμῶν, κραυγάζεις γηθόμενος· Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἄγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἄγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὐλῷ γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προσταγμάτων, τοῦ τῶν ἔλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἀγία τιμώμενον.

Οποῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τὲς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνεδεξάς Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σὲ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νιοῦς ὁ προαίωνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξῃσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροσατῶντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀγλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποιίμῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶυ-

νον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προσρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὁθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροσασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπταναμένη ἀγιάζει. Ὁθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνῶντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ Φιῶς ἰλαρόν· τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀναγνώσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προσάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἔσηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς ἕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀναγνώσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιαμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριὴλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχαίρητε, μετὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β. καὶ γ'. Ἀναγνώσματος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἡσαΐου καὶ Ζαχαρίου. Ἀντὶ τῶν Προσομοίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἵνους. Ὁσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕτερον ἀνώουμον, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, πρὸς τὸ, Τῷ ἐκτινάξαυτι ἐν θαλάσση. Ἐκ δὲ τῶν καθισμάτων οὐκ ἔχει οὐδέν. Τασούτων φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μηναῖον εἰς τὴν λαμπράν τῶν Ἀσωμάτων ἐορτήν.

τοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδὲ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθαί, τὴν τοῦ Ἰωαὴ· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς ἐν ληνῶ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σὲ δυνατὸς τῆ ἰσχυῖ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπόστατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυῖ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἰ εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σε, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμέ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφί ἀλείρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρῃ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κύριος τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἐβδομαδῶν ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφράζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσε ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ ἔχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκῆσαι με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἠγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθη ἐπὶ τῇ στάσει σε, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τέτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σε συνιέναι, καὶ κακώθηαι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σε. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθησαί μοι, καὶ αὐτόν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

Κεφ.
1.

ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγη. Καὶ ἰδὼν ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμῆ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγεῖλό σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἔκ ἐσιν εἰς ἀντεχόμενός μετ' ἐμῆ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο Ταξίαρχος τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μετ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθάραις ἐννοίαις, καὶ συνειδότη ἐυστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐλοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν αἰκμηγῆν, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξαῆδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ αὐτῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἄδετε· Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἄγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνἀναρχος. Ἄγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ασώματοις χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστίατῳ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ἐρραῖμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὐλῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β΄.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Πυρίνοις χεῖλεσιν, ὕμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ, Χριστέ ὁ Θεός· ἀσώματοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δαξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδραίν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πληνίοις χεῖλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Δεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυσικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνῳ δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναίδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς Δείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύσης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμῶντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννης Μοναχῆ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρῶμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσος καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνῶντας, καὶ αἰτουμένους σε· ἐνδοξε· ἐναργῶς ὡς ἄυλος, τὸν ἄυλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σὰρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουλευθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπησι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁὕσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δούλοί σου, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξοχαῖς Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυναμίεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπῆσι, σέ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκός, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς Δείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧ Λειτουργοί, Δεσπότητος ὑπὲρ τῆ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρώμεν ἔλεος.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῷ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ο΄ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηι τῇ β΄. τῆς Πεντηκοστῆς. Ο Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προστασίας, ἐξαλείψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ε΄. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς ἦ.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλοὺς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐκβοῶντες, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Εθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσωμάτων, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγμάτων, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εἴμω ἡ προμήτωρ τῇ ἀρχῇ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένη Θεόνυμφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χ Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορὸς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως προσευχόμενοι, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγκαίροντας.

Ο τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι καὶ ταξιαρχαὶ φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγκαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἑνωσιν, καὶ καθαίρεισιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἀχραντε, ἐν σοὶ ἁσκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυοὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσειν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μίᾳ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν φόβον σου Κύριε.

Ισχυρὴ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θεῖον, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνός, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θρασυπόντων.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτήρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρωμένον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τῷ Θεῷ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδόν.

Ενωρίς αἰοίδιμε, καὶ φωταυγῆς δυὰς αὐλε, ἐφῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ησεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή κύησιν ἄδω καίγῳ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐλλειπῆς τροπαρίων ἐξ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χορούς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνήτας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλυνομεν ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένη παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίον φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως ἢ αἰσχυρθώμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ δ΄. Ἐπέβης ἐφ' ἵππου.

Επέβης Ἀγγέλοις, ὡς περ ἐφ' ἵππου. Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σε Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοῶσης. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Εξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Κυριε. συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὠφθης Παναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ιεριχῶ, ὠφθη δυνάμειος Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἑξαρχος. ἐφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρέριον.

Αρχῶν ποτε, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμειος, ὠφθη φέρων, τέκνου εὐαγγελία, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος. διὸ φωνῆ τῆ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σιάζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν ἡ μόνη ὠφθης, ἀνανδρος θηλαζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφήν καθ' ἡμᾶς, Παρθένη Θεοτόκε. οὐ τὴν θεῖαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ανεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντατες, πρὸς σε Χριστέ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυναίμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξαζοῦσιν.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σε κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σε ἐγγύτῃ Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφυλάξας λειτουργούς. πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθίνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ημετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἀγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρισαν, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Απειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαάμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἀγγέλος ὄνω φανείς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἠμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρικτῇ προσμένοντι Ἀγγελος ὠφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρωδῶδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. διὰ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουρούς ἐν θεοῦς, τοὺς σφοδρῶς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυοῖς ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἀμφω, καὶ θελήσειν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὴν θεῖαν τιμῶμεν τοῖς πῖναξιν.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδή 5. Τῶν Ἰωνῶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπροεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτισοὶς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μίσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σινηῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεῶ προάγαρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἀχραντε, ἀνάργως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δουλοῖς σου ἴλεων.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ἀσώματος ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμῆσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγιγῖδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδῖος ὠφθης ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστέ σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας οὐ τῆς ἐμπεριείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου πλήθην χαίρειν Ἀγγέλων ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐν μετανοοῦντι, Ἀθάνατε ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόντε καρδιογενῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν ὑπὲρ

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οὐ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχη.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρέπον
ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον οὐκ ἔχω.

Ὅγδῳ οὐρανίης κυδαίνει τάξιος Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Συναξίαν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμέων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπαξίον τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα.

Τίς ἂν γόνος φθέγγαιτο μηνῶν ἐννέα.

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν Ἀσωμάτων Δυναμέων, ἐν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τε τῇ νῆα χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρώπῳ γένοιτο παρέδειξέ τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ, τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θῆσομαι, νεανειυσάμενος εἰπεῖν, καὶ, τῷ ὑψίστῳ ὁμοίος ἔσομαι, καυχησάμενος τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος Ἐδεωρου, φησὶ γὰρ, τὸν Σαταναῖν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· τὰ παραπλήσια δὲ τούτου καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν· οὗτος ὁ παναιοῖδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πέπονθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φθῆς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενομένοι σκότος. Ἡ ταιαύτη οὖν συγκρότησις ἐνεργήσθη Συναξίς τῶν Ἀγγέλων, τούτεστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριῶδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ἐφάνη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λὼτ ἐν τῇ τῶν Σοδὸμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἐλευθερώθησαν κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπίοντι καταρῆσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυκτὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς, παρὰ τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἔτερα ἐστὶν ἐν τῇ Θεοπνευστῇ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τούτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡρῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταύτην ἰορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὖρειν ἀπολότρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιοθῆναι. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Ω παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὃν ἂν μὴ φέρουσαι τὴν θείαν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φ ὦτα ἀνεδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ ὄγω σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τ ρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βωῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σ ὦν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεὸς, βωῶντες τῶν Πατέρων.

Ω ἰς φιλόξενοι παῖλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης καὶ Λωτὸς ὁ ἐνδοξος, ἐξέτισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωσίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες Ὅ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μ ανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβίτ τῷ πανσόφῳ ὠφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τῷ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνης ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τ ὁ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦνσε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν ἥς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Τ ὦν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ ταῖς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμείψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ ιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον, ἀμφίεποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ἡν αὐλοῦ, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς

Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ω ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμφ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Α ῥχων Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βωῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ἅ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἐξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυμομάτους ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω ἰς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκαθίσε· καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βωῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο ἅ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοῦσιος Λόγος ἐκὼν, ὠφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἐκατέρῳ δεικνύται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μᾶ ὑποστάσει ἥς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σ ἐ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανότοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Α ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυναμίεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύατε.

Π ἄντων προστατάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανόρθρον ἡμῶν μνήμην, καὶ πι-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περι-
στασεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχόν, φύσιν τὴν ἐμήν,
ἀκαπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δευτέρος. Κυριῶς Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθη-
τε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ
Γαβριήλ.

Δυναμειν καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων,
ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης
Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέ-
σβευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναμειν,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικτεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι
παθῶν καὶ κινδύνων λυτῆσαι ἡμᾶς, καὶ
ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθῶς ἐκπληροῖς.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου
σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεὸς
καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσ-
φωνεῖν ἀνευδότως, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον,
ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐκ-
λάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη
πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε,
πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστρα-
πόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς
σε φαῖδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Εξουσιῶν Δυναμειν. Ἀρχαγγέλων Ἀγγέ-
λων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν
πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέ-
κτῳ οὖν Δρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε φρούρει
φυλάττε σῶζε πάντα, τοὺς πίστει σε γεραί-
ροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουθὶμ τῶν ἐνδόξων,
καὶ Σεράφιμ Πανύμνητε, τῶν φρίκτων
ἀσυγκρίτως, ἐνδοξότερα καὶ πάντων, τῶν Ἀ

γιῶν Ἀγγέλων, ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ
Κτίστην τῶν ὅλων σωματικῶς, ἀπορρήτως
τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σε,
λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐράνιων ταγματίων.

Τῶν οὐράνιων ταγματίων ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρὸν σε
προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πί-
στῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικτεύοντες
πάσης φθοροποιοῦ, ἀληθῆνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ο Ταξίαρχης τῶν ἄνω Δείων Δυναμειν,
σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν πᾶς
χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαῖδραν ἑορτήν,
συγκροτῆσαι Συναξίως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ
ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμελψαί τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς πτερύ-
γων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ
Δεῖε νόε, φυλάττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ,
καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ Δανάτου σὺ
πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύνα-
μις· αὐ φέρει γὰρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ
πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρ-
φώρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀ-
πόσβesson, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτροῦμενος ἡμᾶς,
ἐκ τῶν σκανδαλῶν αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ
Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ· καταχρῆσος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν
Κανόνων ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀ-
κοίων ἡμῶν, ἐμοῦ ἀκοίει.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

ΤΗ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μαρτρῶνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν στερότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπὴνεγκας, καὶ πύρακτώσεις, πάντος τοῦ σώματος ὕθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς κῆνης ἔστεφε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ἦν περ φορέσας, ὠφθῆς λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἰκέτευς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσεδέυντες, ἵπποις σπυρόμενοι, τὸ θείον τέλος, καθυπεδέξασθε ὅθεν δοξαζέσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀειμακάριστοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Μαρτρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασθενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἠδονῶν θείαις ὄμβροισ τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερων τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ιερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκιάματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Δεσβίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψάλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις· ἀκίνυμος ὁμοίως ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθιῶν προτάσσεται ἡ τῆς Ὁσίας Μαρτρῶνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἰ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεται, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεράτησαν, καὶ εἰσῆχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Μαρτρῶνα, διὰ πάντες εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, κῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττωτο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκатаβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγνώσκεται εἰς Κανῶν τῆς Ὀκτωήγου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύρια ὁ Θεὸς με

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἢ σεπτὴ, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ σε ἰκετεύομεν, Παμμακάρι ἡμῶν μνήσθητι.

Εχων παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἠθλήσας.

Ρώμη δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βίασανα, καὶ πᾶσαν κατεπαλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμητόρου.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανάσιαν καὶ ζωηκυτῶ κατὰ κηύσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπειρογάμη.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τῆς Μαρτρῶνης προσφρόνως εὐδοκίας, Ἰωσήφ.

ᾠδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμέν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεις οὐρανίας, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξεις, θεϊκαῖς δευμένη, τοὺς τιμῶντας σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ολὴ τῷ θεῷ πόθῳ, περικαομένη ὑπεκκαύματα, ὑδανῶν ψυχοφθέρων, ἐγκρατείας τοῖς ἔμβροισι κατέσβεσας.

Τίμιον τῷ Δεσπότην, σκευὸς ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ηκυσάσα κόσμῳ, θεῖαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Γσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σαδίῳ, ὁμολογούντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμῖαν τὴν τῶν βασιάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μαξιζίν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσαλεύσαι.

Ολῷ τῷ νοῖ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ἠσθάνου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θεῖον Πνεύματι, τὰ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας θεῖον Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θεῖας πίστεως, παθῶν διέτεμες δάλασσαν, θεῖαις ψυχαῖς, προοδοποιούσα, τὴν εὐθείαν διάβασιν.

Οφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν, βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδεῦσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ηνωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὁ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρηῆται.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος αἰ. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Πυρὶ τῷ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰδιδμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δάξτε ἐτύχετε.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα ταῖς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδεῖας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσεδράμας, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεῶν τελέσσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χαρὴν τοῦ Πνεύματος ὅθεν καὶ τὰ ρεῖθρα, τῶν ἱαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰδιδμα, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαιρούσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυθθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρηναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ πλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακα Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ δ'. Δὴ ἀγάπησιν.

Ηἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ἡ Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλκυσάτο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαι σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθῆσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύρανοι, καὶ ζέοντες πνεύματι.

Ιερεῖα ὡς ὀλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυεῖαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, χαίροντες προσήχθητε· διὸ μακαρίζεσθε.

Νουνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατήσαι οὐδόλως, ἰσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον. πανόλβιε.

Θεοτοκίον .

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιω-
σῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βρο-
τοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα .

Τῆς Ὁσίας . Εἰσακήκορα Κύριε .

Σταλαγμοῖς τῶν θακυῶν σε, ἤρδευσας καρ-
διαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοσεύον-
τα, Μακαρία στάχυν θεία χάριτι .

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, ταῖς τῆς διανοίας
βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος,
πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγαστε .

Ρωμαλέω φρονήματι, σύζυγον λιπούσα καὶ
βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθη-
σας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας .

Θεοτοκίον .

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κενούται
Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέ-
τροτος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα .

Τῶν Μαρτύρων . Ὡδὴ ε΄ . Σὺ Κύριέ μου φῶς .

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄ-
σειστοι, μοχλεύεσαι τῶν βασιάνων, ἀπερί-
τρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος εἰδείχθησαν .

Γῶφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες .

Στρατεῖαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πί-
στει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε .

Θεοτοκίον .

Ενώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεῖς ὁ ἀχώρητος,
καὶ εἰδείξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρ-
θένη· διό σε μακαρίζομεν .

Τῆς Ὁσίας . Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι .

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα,
ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέ-
δυσάς .

Ρεόντων ἀντηλλαξῶ τὰ μένοντα, καὶ συζύ-
γου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν .

Ολόνηκτον προσάγουσα θέσιν, τῷ Δεσπό-
τῃ, Ματρῶνα ἐκοίμισας, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς
τοῦ σώματος .

Θεοτοκίον .

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀπο-
τεκοῦσα, τὰ πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς
σαρκός μου θανάτωσον .

Τῶν Μαρτύρων . Ὡδὴ ε΄ . Ἦλθον εἰς τὰ βάθη .

Πόνους αἰμισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε
Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου,
καὶ κμητῆς, γεγωνῶς ἀπειλήσας, τὰ βραβεῖα
τὰ οὐράνια .

Αλλήλοισιν συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδε-
μένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι, λύσιν
σκλήνους, οἶα στερρόι, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τὴν
Κυρίῳ συναπτόμενοι .

Γῆρας προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέν-
τες γνώμη, τοῦ δικαζόντος βαιοτάτη, οἱ
εὐκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους
ἠξιώθησαν .

Θεοτοκίον .

Νόμων δίχα φύσεως Παρθένη, τὸν νομοδό-
την τίκεις, ἀναπλάττοντα τὴν συντρι-
βεῖσαν, φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει· σῶσαί με, ἁ-
μαρτίαις συντριβόμενον .

Τῆς Ὁσίας . Τὴν θέσιν ἐκχεῶ .

Ως ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκή-
σεως ἡδὺ πρόσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφειλ-
κύσω στρουθία, ἱερωτάτων γυναικῶν συναθροί-
σιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδράσα Μα-
τρῶνα ἐν πνεύματι .

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα, καὶ δα-
μάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς,
τὸ τερπνότερον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ
εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε καὶ εὐπρεπῆς, ἐγνωρί-
σθης Ματρῶνα θεόσοφε .

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθη-
σας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ
ἀγίας Παρθένου, ὑπερβολῆ σαρκωθέντα χρι-
στότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχ-
θροῦ τοῦ δολίχου νευρώσαντα .

Θεοτοκίον .

Δεδουλωτο ἁμαρτία ἢ φύσις, τῶν ἀνθρώ-
πων· ἀλλὰ ταύτην ἐβρύσω, τῆς πονηρᾶς,
Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην
κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς
ταῖς εἰσόδους Πανάμωμε .

Ὁ Εἰρμός .

• Τὴν θέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε .

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων .

Ἦχος β΄ . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Μαρτύρων δυαῖς, ἀθλήσαντες στερρότατα,
ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν,
ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος· οἱ
ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύ-
σιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὁμοιον .

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστεῖαις κατατήξασα, ἐν
μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα,
προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

εθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιζόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιπούσα, καὶ ποθήσασα μόνον σέ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συγαξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὦ Ἀθληταί.

Οἱ ἅγιοι Ἁγιοί, Πορφυρίου καὶ Ὀνησιφόρου, διωγμοῦ καταλαβόντες, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθύντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἐδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογούντες τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντός τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογίζουσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐνοπριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχεῖσι τόποις τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, εἰ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κροπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκραίων, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρτρῶνης.

Στίχ Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέρσης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὔσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστειαῖς καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάννῃ· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικήν στολήν ὑποδυσασμένη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν ταῖς Μοναχῶσι. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντες τὰ κατ' αὐτήν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμῆσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κακίθην εἰς Ἱεροσόλυμα

Novembre.

8

μεταβαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὅρος· εἶτα εἰς Βηρυτὸν, ἐνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνδρῷ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστάσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεισα δὲ αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετρέπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λίσθε τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστη Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκαλή.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχί· ἐκ παιδῶν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφὴν. Ταύτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἡγήτο οὗ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγγχωρίους ἐκεῖνος κακίην συνέλαβον. Ἔωθεν οὖν προσώρμισαν τὴν νήσον Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη, λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μέινασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳ πολλῷ προσπαλαίεσσα, θερμοῖς καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ὦ καὶ ἔξη) καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχουτος, κατὰ τινα θεῖαν οἰκονομίαν, κυνηγὸς τις θηρίων θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἐταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναφ' ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὡσερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ριπιζομένην, ἢ ὡς ἰστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προσῆλθε διαγῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἀνθρώπε, καὶ μὴ πλησιάσης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὔσα, θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγείς, καὶ τρόμῳ ληφείς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γεόμενος, ἠρώτα, Τίς, καὶ πόθεν εἶη. Ἡ δὲ, Ρίψον, ἔφη, χιτώνιον, δέομαι, καὶ καλυφαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν ταχέως ἐποίησεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῆτι. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θρίξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον συνέχον τὴν τῶν ὀστέων ἁρμονίαν· τὸ δὲ ὄλον, σκία ἦν. Ἐξεπιπούσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεγθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τοῦ κυνηγετην δι' ἱερέως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπῆλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν ἱερεῖ, φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὔρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκίην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὔρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁλη καλή σύ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Φρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Η Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασι-
λέως, γονέων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων.
Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνεῖω ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νη-
στεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θεῖω δὲ πυρπολουμένη
ἔρωτι, καταλιπούσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαμβάνει. Καὶ περιελθούσα τοὺς σεβασμίους οἴκους,
καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρι-
κίου θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετῇ κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται, ἰκέτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν ἔχειν
αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύ-
λακα. Καὶ δὴ καταλιπούσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονῆρον
βίον ὑπέδου, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰ-
τησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα
ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκείσε ἅμα τῇ
Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλοὶ δὲ πρὸς αὐτάς φοιτῶσαι
παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπί-
πονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλεί-
στοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης
ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιπούσα τὴν μακαρίαν Σωπά-
τραν· ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρὶ,
καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουνσι τὸν Θεῖον ξύλοις

Οἱ τὸ ξύλον τιμώντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οστος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην.
Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν
τῶν εἰδωλῶν, καὶ θύοντας, παρήνευσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι
αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς
ὄρημον τόπον, καὶ εὗρισκει δούλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν,
ἐνόματι Τιμόθεον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ
λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατήλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλα-
νημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὗρων αὐτοὺς ἐορ-
τὴν ἐπιτελοῦντας τρεῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἰδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς, καὶ
τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας.
Καὶ δεηθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλῆσιν Ὀσίου, λαβεῖν
ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριά-
δος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγγχωρίται
αὐτοῦ, νυκτὸς ἐπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέ-
κοψαν, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ
Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·
Χριστῷ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβός
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

Ὃς, κὰν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε τοῦ βίου,

Πῆναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρό-
πους, ὑποδεικνύων ὠμολόγησας, τυράν-
νων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρ-
κωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων,
τῷ σῷ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνή-
θλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε
παμμάρκα.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα,
τῆς ἀθείας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανεύ-
φημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιω-
θῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον,
θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὼν ἐξ αἱμάτων τί-
κτεῖς, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρ-
θένε τοὺς μέλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡσπερ τρυγῶν ὠραιότατη, διατήρησας Θεῷ
τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στει-
ρώσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, δια-
σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλεί-
ψασα ἐνθέω πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λίουςα Εὐας τὴν κατάραν, παναμώμητε
ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὄλων Θεόν,
ἀφράστως συλλαβούσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσα-
σα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπα-
ράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνητον καρδίαν, μεί-
ναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στε-
φανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀγνω-
σίας Ἀθηταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη,
πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀναθάλλουσα
θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνή-
σει τῷ Χριστῷ, διήλθετε καὶ ὄρω, θείας
βασιλείας ἕρανῶν, προσωμίσητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Αἵθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσανα-
πτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην. Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τοῦ βίου εὐρηκίως, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθεὶς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα Δεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελωδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἰδρώτων, ὄμβροι Δεῖα χάριτι τῶν παθημάτων, τοῖς ὄμβρους Ματρῶνα, Δολερούς ξηραίνουσι καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὄπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἠδὲ νίς διαίγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐάν παλαι τρώσαντα δὲ ἐτρώσας, λόγῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησιν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἄδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, » σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευραύμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἄρμα τοῦ Λόγου ἱερὸν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες Δεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Γαγκεακῶν, περιδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, Δεῖους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρώσθημα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Η Δεῖα δυὰς καὶ φωταυγῆς, Πορφύριε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναϊόφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, Δείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη αἰεπαρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ως Δεῖα σὺ περιστέρα, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνεκουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλαλήτος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὠδεύσας Σεμνῇ, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγσας, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεινύουσα.

Η Δεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, ταῖς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσί, τὸν τὰ σύμπαυτα τῷ νεύματι φέροντα, χειρὸς με λύτρωσαι, τῷ ἀλλοτρίῃ τῇ μεσιτεῖᾳ σου· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διανοίαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν » κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν » ἄχραντον, Θεωτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γῆινων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὠδεύ-

σας τρίβον Δεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος· διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου. Θεοτοκίον.

Πρωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διὸ σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραιρομεν
Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ,
Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α΄. Π ανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθαί, αἰετοὶ ὑπό-
πτεροι, περιφανῶς περιθεόντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
εἰλκυσάτε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσιπάτρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμή-
σωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν
τούταις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν
Δεῖον Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἰκτενύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρόν καὶ
θάνατον, Δελήσει ὑπομείναντος πᾶνσοφοι· ὧ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοία (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ πόρφυραν ἐπέχρωσας, ἦν
στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδη-
σάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν
καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγῶνων σου Σοφέ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χειρο-
γράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας ἀυγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου,
Ὁρέστα ἐνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον
ἅγιον, τῆ Παραδείσου Δεόφυτον· χαῖρε
ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-
στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ
ξένῳ τόκῳ σε· Παναγία ὑπεραίμωμε, ξενωθέν-
τας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμναῖς, καὶ ἀμωμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! Σρηνωδοῦσα
ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδω γλυκύτατε·
ποῦ ἢ εὐπρέπεια· ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτου-
σα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἀγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Θεηγόρου Μαθηταῖς ὑμῶν συντόμως. Ἰωσήφ.

Ἠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέν-
τος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσω-
πήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν,
τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν
αὐτοῦ διαδόσεων, ὠφθητε μακάριοι, πᾶσι
πιστοῖς ἀγαθοδότης νεμοντές, τὰς σωτηριώδεις,
ἀυγαῖς Δεόπται Ἀπόστολοι.

Ηύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμα-
των πηγαῖς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσιπάτρος,
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίζομεν·
Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυοφορία Παρ-
θένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα Σητητὴν φορέσαντα, καὶ
ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ο Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :
 Τ οὓς σοὺς, Ὁρέστα Μάρτυς, ἀθλοὺς αἰνέσω.
 Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δ εὔτε λαοί.

Ταῖς Δεῖκαις, καταστραπτόμενος πάντοτε,
 μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον
 σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
 σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, Δεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,
 καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρη-
 στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
 Μάρτυς πανάριστε.

Υπόμονη, καὶ καρτερία διήλεγξας, τοὺς
 παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας,
 Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
 ἄψυχα ξάνα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σιγήωμα,
 καθικετεύω Ἀχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν
 μου, ἠδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν,
 τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἰῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οὐ λόγον ὡς λύχνον νοητὸν, προφέροντες
 Ἀπόστολοι, Δεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτί-
 σιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες,
 καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι,
 τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξε-
 λήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος,
 καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν
 ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, Δεηγόροι
 Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οὐκῆσαν ψυχὰς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ
 Πανάγιον, Δεσειδεῖς διόλου εἰργάσατο
 ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενος, ναῦς κατεστρέ-
 ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησιάς
 εἰδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ
 πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπά-
 τορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς
 κωήσασαν, καὶ Παρθένον μείναςαν, ὑπὲρ λόγον
 Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
 ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦ-
 τὸν τῇ τῶν λόγων σου δυναστεία, Παμμάκαρ
 ἤσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ο λόγος σε, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος
 σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς
 πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πο-

λύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Υψόμενον, τὸν ἀνομον ἀπονοία κατέρραξας
 ἀνδρεία καὶ καρτερία· ὑψώθης δὲ πρὸς
 Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων
 ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.
 Θεοτοκίον.

Συνελαβες, ἐν μήτρᾳ σε Θεομήτορ, τὸν Πλά-
 στην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ
 τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμε-
 νον· διό σοι κράζομεν· Ὡς ἔκ ἔστιν ἄχραντος,
 πλὴν σου Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
 » πλάτυνας τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθροῦς με·
 » ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
 » Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 » ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
 Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνή-
 μην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνα-
 κράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ
 Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνη,
 εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
 τῆ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
 ρικῶς ἠγώνισαι πανέλθιε· στέφος ἀνεπλέξω δὲ,
 ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς
 Ἀγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν,
 Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μετὰ πλήθη, καὶ
 τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νηφάδας, τίς ἐξει-
 πεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
 δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν με, τίς ἐκδιηγῆσεται,
 καὶ τὴν τέτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρᾶσθαι
 Ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώ-
 ρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
 ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
 ροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἱ μοι! πο-
 δεϊνότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
 ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
 Υἱέ, Δείλων σταυρῆσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ἰῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τῆς παλαιᾶς ἀστηρικτοῦς γενό-
 μενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἔχθρου ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, Θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς μικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινεῖσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίῳ σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ Θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινεργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἴκτον ἐνήμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρρέυσαντες, βασάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν καταικίζων σε, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεία χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς διαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ Ἀχραντε, Ἀββακούμ ὄρος γράφει κατὰ σκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἀνθρώπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τῆ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκαλοῦς εἰς τὸν κόσμον ἡμᾶς ἐξάπεστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἀγκίστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τῆς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρως καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐραστον, καὶ τὸν θεῖον Κοῦαρτον, τοῖς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρω-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τῆ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἄπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγαῖζων Ὁρέστα ἐνδοξε· Ἔτερον ἐκτός σε Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμφας, ταῖς ἐρωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτης καταικίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκὸς σε δορὰν ἀφαιρέμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστη Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδωλῶν ναεὶς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ εδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένη ἀπωσμένης ἡσίας, καὶ τῆς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῆ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσεβείαν ταῦς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθηταῖς ἐπιβύονταίς, θεσκιδεῖς, τῆ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μοναδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολυθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάην ἀπλαγεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τῆς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπναῖς ἀνοηταινόντας, τῆς ἀφρονας οἱ ἔμφορες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ως ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξαζόμεν τὸν Ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ραντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λυθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη ταῖς δαίμασι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιώτατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρώμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
 θεαίαις πρεσβείαις σου.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀ-
 πεκδύσει τῆ σῶματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν
 ἐγὺμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις Πανῶλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα-
 θῆ καὶ κακίᾳ κρατῆμενον, καὶ ἠδοναῖς
 προσκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
 » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
 » ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
 » ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πα-
 λύθειον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ
 μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑ-
 μῶν· ὅθεν εὐρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
 αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
 βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀπο-
 στόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
 νος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶ λόγοις,
 Λόγῳ βροτοῦς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρρησεν.

Οὔτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
 πᾶς καὶ Ῥοδίῳ, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ, ἀμφοτέροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τῆς
 κεφαλῆς ἀπετηρήθησαν. Ὁ δὲ Σωσιπάτρος, οὗ τινος πρὸς
 Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
 ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη·
 καὶ πολλὰ ἔστιν εὐρεῖν πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνη-
 μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἐραστός, οὗ καὶ
 αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
 νόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονώς, καὶ μετὰ
 ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανειᾶδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ
 Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
 φας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ὁρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων
 Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων
 Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Ἱμνωδὸς ἀναφέρει καὶ
 τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεπιση-
 ῆσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας
 Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη
 παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιαν-
 οῦ· καὶ μὴ πεισθεὶς ὕσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ
 τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυ-
 ρῶς τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ
 ἀποσπασθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο
 ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἐμφυσήσαντος
 εἰς τὰ εἶδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα
 παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρίστη τῷ
 βήματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς ὕσαι,
 καὶ μὴ πεισθεὶς, ἤλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγά-
 λους· καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσειων ἐλαυνο-
 μένῳ βία πολλῇ, καὶ ἐκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ
 τῆς πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
 κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν
 Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὐ βραχύς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύω μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,
 Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
 λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
 Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερά γράμματα
 ἐξεμάθανε. Μελλόντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείῃ
 Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὄπτασία διεκώλυσε τοῦτον
 νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ
 ἀσκήσει, ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντός
 τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
 χρόνους τινας, γέγονε Μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ
 ὁ Προφήτης Δαυιδὴ τὰς ὄπτασίας ἐώρακεν, ἀξιοῦται τῆς
 ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας διὰ χειρὸς Γενναδίου
 Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ
 πολλὰ κοπιᾶσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις
 τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκομε-
 νος, ὡς ἔγνω τοὺς ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν
 μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινός, θυμῶ
 περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς, στρα-
 τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως
 κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας ἀπέκτεινεν ἐν μα-
 χαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε
 πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιή-
 σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ
 ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχὸν τινα, σπήλαιον
 οἰκοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερόν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν
 σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πήχεων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν·
 Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς
 εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγίδα δεξαμένος ὁ δρά-
 κων, καὶ φουσηθεὶς διερράγη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκοδόμησεν
 ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
 πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

ικανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἧ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' οὗ καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξευτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτῆ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένῃ, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν, Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεῦη γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἥδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστώσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ καταβῶν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἐτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἀρχὼν τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυοῖ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μὴ νύσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκέφασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφίξιν ὁ ἀποσταλεῖς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, φησὶν, εἰπέ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ μεγάλη τῆ φωνῇ· Ταδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιεχούσαν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὄσφυν σου, ἔλθε τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἀρχὼν ἀναρρώσθεῖς καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μηδιστοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείους βαδίζων ποσίν· οὐ τοῖς τιμίαις ἑαυτοῦ προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπίαστο.

Ἐκέῖσε καὶ δαίμονας ἀπῆλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλητήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἐτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαίουμενον, καὶ τοὺς λόγους τῆ Ἁγίου παρ' οὐδὲν δέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν, ὡς ἐκ τούτου πλήθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἔτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλῆσκος, τούτων ἀκέσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινη καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλῆσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναϊρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδιάς. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων, Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀνάιτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὐριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβῆς Βασιλῆσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβῆς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς θῆραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόβλημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ροίζῳ τινὶ κατ' αὐτῶν ἔλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπητήγασι. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ

ζῆν ἀππλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίου ζῶσι ζωὴν.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Εἶφει τράχηλον, Καλλιῶπιε, κλίνας,
Καλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ἐπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θεοῦ κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Καὶν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ἐπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.
Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας
τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γρά-
φων ἀνεκῆρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ
τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέ-
ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπομονῆ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγ-
μῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ
Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλθιε,
μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγ-
γελεύς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν,
τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαινισιν,
ζωῆς μετὰ γων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναἰδιον, ἐμφαν-
ισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ
σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον,
διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν
Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνας χρυσῆς.

Αἰμάτων κρουνοῖς, ἀβείας τὴν πυρὰν ἐνα-
ποσθέσας, ὄμβροισ θαυμαίων Ἀξιάγαγε,
τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσί-
ζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμείποντας· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη
προχέουσα, πᾶσαν ὑγίαν πᾶσαν ἄφεσιν,
τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε
Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἦν προ-
σκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφῆ
ἀδία βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος,
καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὄθεν τῆς σαρκὸς ἀ-
πελύθη, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελεώτε-
ρον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνῆ βροτεῖαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγαίζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οὐκ ἄρραγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τεῖχη, ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Νομοθέται ὠφθητε ὑμεῖς, τῷ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ραιώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προσταξεί ἀνόμου βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνος παλαι φέρουσα Ἁγνῆ, ἐτύπη σε τὸ μάκκα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιρουντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν προδσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὴ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκός, ἠδολῶς ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν ταῖς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἄρνιον τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ λύκος πονηρός κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερόν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφαγίον, ἄξιον τῆς ἄνω, Δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγωνῶς, ἐποχοῦμενον αὐτὸν ἔσχες Παμμακάκαρ· ὅθεν δεθείς ἀλόγους ἀπαγωγῆ πονηρᾶ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἐφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῶ, τῷ πάντων κτισμάτων δεσπότης· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἶρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ

» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς· ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότητος λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνώστιας διώξαντες, καὶ ἡμέρας νύκτας ἀναδείξαντες, τοὺς παλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ παλαι παραπεμφάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθῦ ἐνούμενον, Δυναμῶν ἀύλων, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπίδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτροῦμενος, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκῶς τοὺς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεύς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἕρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεθήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ος τοῦ Κυρίου Μητέρα, Ἐρουβὶμ ὑπερτέραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥύσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

σωτήριο, ἔχ ἠττήτης λογισμῶ, οὐ ξεάνοις ἐπέ-
 θυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θυμα καὶ
 θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
 τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θιαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
 κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
 γιζόμενος, καὶ ἀπηνεῖα δικάζοντας, τὰ νεῦρα
 τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
 νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
 τήρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις,
 τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ
 σε, Στεφανὶς πολυάθλε· ἐκουσίως γὰρ,
 σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊό-
 τητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
 φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρεβίον
 τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιπούσα, τῶν θηρα-
 τῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν
 ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων
 σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν
 Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον
 ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς
 Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυ-
 χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
 Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
 στεναγμὸν. Ἐν ὧρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς
 τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ κη-
 σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξέγον ὁ ὀρῶ, μυ-
 στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ
 κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
 καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκθμένης ὁ φωστῆρ.
 τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
 Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώ-
 τισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
 ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
 ρόντες δύο τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.
 Τεμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστειως λόγους.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ σ΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους
 ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ
 ὕψους μοι, φωτοδοτίδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
 τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
 θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας,
 τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πά-
 ρος μιμούμενος; Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄραν ὑβριζόμενον,
 ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιδαιτώμενος, καὶ
 πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυ-
 μναζῶν οὐς ἤνυσας, γνώμης στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
 ἡμῶν· ὡς βᾶτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
 χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλα-
 στάνεις, τὸν βότρυν Παναμίωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα:
 Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖςδε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τῷ Πνεύματος,
 καταλαμπόμενος, ὀλολαμπῆς στύλος, Πά-
 τερ ἐχηματίσας, καθοδηγῶν θρασπέσι, πρὸς
 τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπευδον-
 τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνευδότοις νεύσει, πρὸς
 τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὠφθης,
 ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὁσιε, καὶ ζωνὴν
 τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπέλιψας, Πάτερ
 θεοφόρε Θεόδωρε.

Νιενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς
 τῶν τυράννων ὀρμαῖς. νεανικῶς μάκαρ,
 πᾶσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ,
 τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεό-
 δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
 πνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλου-
 ταν, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγ-
 ματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ
 λαμπρότητα, λάμπας ἀμφοτέρωθεν Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, Δεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστιζεῖ ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτει σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ε'νατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασιάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασιάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἤλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Α'δου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾶ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδειξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμακάρο τῆ παντευχία, τῶν πληγῶν ταῖς ἀληθόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσυσμένος, ταῖς βεβήλους διδαχαῖς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ε'ν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχηματίσας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητικῆς διδακτικὸς, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Ο' συναῖδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεὸς Λόγος, ἀναπλάσαι βεβηθεῖς τὸν γενάρχη, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἀγνῆ συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομήτορ εὐράμενος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**' στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
• Ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σε, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Η' τὸ πρὶν ἀγνοσίας σκότει δεινῶ, κρατούμενη θεόφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγῶνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίσει ἔσθασας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μαστιζὴν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κἀκώσιν. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μὲνη παύναγενε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελῶν ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γέν γεγόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ρᾶντισμῷ σε τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας· φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δὲ, Ἀθλοφόρε παμμακάρο, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῆ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμῶς ὑπομένεις προξενούντάς σε, ἀπολαύσεις, ταῖς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀληθόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ Δεῖος ἔρωσ, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις καὶ Δεληήσει, γνωριζόμενον, Θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμ. Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῆδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ωτῆς στερῆσ, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἡ τυράννων, Δράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλον· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρῦει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου Θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὄλος ὄλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς, κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξόμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μαρτυρίου ἡσραψάς, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, Ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθείαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἀπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ ἐεῖρήσῃ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μίστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβέλων κίκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν. Θεοτοκίον.

Νευργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ. ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς, παλαιᾶς κἀπάρσας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τῷ Θεοῦ τῶν ὄλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας Δύμα, ἔλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ Δυσία γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος, παῖσιν ἀπίστραψας, Θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ Δεῖαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικῆσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλαίμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανάλητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευραῖς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἡ γὰρ Δεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάιην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε· σεαυτὸν δὲ στηλήν, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρωτί σου, τῶν ἀγώνων τὴν πλάιην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων, σεαυτὸν δὲ ναὸν ἐκοδόμησας, τῆς σπητῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηῖσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονῆσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ Θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ Δεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ανέτειλέ σου τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννήτορ Παναίμωνε, και τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράξως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἄνομιαί μου· και ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, και ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, και ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος. Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν ὑπάρχει θυμηδίας ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, και ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπίδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ και προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης τὴν κρείττονα και τελωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, και λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τίτων δὲ δοτῆρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖω.

Στίχοι.

Ἀἴγυπτος ὄντως, εἶ τέκοι, τίκτει μέγα.

Ἐμνηθεὶς ἀληθεὶς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικαῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκω ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαεῖω Φρυγίας Σαλουταρίας (ὕγεινῆς). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείας ἑαυτὸν καθαίρων και προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομώσας ἑαυτὸν, και τῷ Δεῖψ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε. Καὶ σταῖς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, και τριχένοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, και κεντήρσι προσομιλήσας πορὸς, και τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωθθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυματίων αὐτοῦ.

Ποτὲ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῶ τούτου προσεύξασθαι, ἔδεδχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χειρὶ τούτου ἐπέθετο· και μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, και ἀπηώρησε, τὴν ἑω ἐκδεχόμενος· και ἦν λοιπὸν ἐναγωνίος, ὅπως τε

και τοῦ ἀπαγάγη, ἐν ἀφανεί τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐπιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἡρέυνα ξενου. Τοῦ δὲ φονεῶς μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβάς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκίματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστι τοῦτο φησίν; Ὁ δὲ, ὡς περ ἑκκληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτώμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, και προσευξάμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, και κατανοήσας ὅσα και ὅλα ἔπαθε παρά τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνῃσιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσοῦν ἀπὸ τοῦ φονεῶς λαβὼν, δούς αὐτῷ ἔφη· Τὴν ὁδὸν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκὸς, και κατηγήσας, προσέειπε και τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, και ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐτίς ἐπιβάς, ἀπέπη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἐτερος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγελιάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσας δίσκους ὑπέθετο, και ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε και λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τούτον προσήρμοσε. Τοῖνον και κατὰ Σάλασαν διὰ τοῦ πλοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος, και ἐν τῇ νηὶ τοῦ δειπνοῦ διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου δίσκῳ ἀνυποστόλως ἦσθε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τούτον, ἐν τῇ Σαλάσῃ ἐβύθιζεν. Ὑποσυρεὶς δ' ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἄν τις εἶπη; ἐν τῇ Σαλάσῃ ἐρρίφη. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, και δειλίᾳ και φόβῳ συσχεθεὶς, ἐπι δὲ και καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη και αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ Σαλάσῃ. Τούτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλῆ· ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ Ἁγίου δίσκον, προσαπόλεσα σὺν αὐτῷ και τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι εἰάν τὸ λείψανον και μόνον τοῦ παιδὸς εὐρήσω, δίδωμι τῷ Σεράποντι σου Μηνᾶ και τούτον τὸν δίσκον, και τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξεληθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παραλίον, καρδοκῶν, και ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· και διὰ τούτο ἀγωνιῶν, εἰπὼς δυνηθεῖν θαύσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς Σαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, και ἔφριξε· και κράξαντος μεγάλη τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες και εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυθνομένου δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δούλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρίφῃναί με ἐν τῇ Σαλάσῃ, ἀνὴρ εὐειδῆς μετ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὠδυσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς και σήμερον με· χρι τῶν ὠδε.

Ἄλλὰ και γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, και βιασθεῖσα παρατινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρίδεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότη, οὐ μόνον εἰς περικοπήν τῆς αἰσ-

χρᾶς μίξως ἐγγίνοι, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔλκων κατὰ γῆς, ἀχρὶς οὐ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαθεν οὐκ ἔσθη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρὰ ἐπιχρημετίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς Σεωρίαν. Ἐορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλήθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεποικώς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλείον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερον τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνευρυβρίστως ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. Καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔσθη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσήλθε πρὸς τὸν Ἁγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χλωὸς ποτε, καὶ ἐτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμερόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μετ' ἐτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἁγιος, καὶ φησὶ τῷ χλωῷ· Ἄπελθε, ἔτι ἡρεμίας οὐσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτοῦ, ἐκεῖνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χλωῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χλωὸς αἰδεσθεὶς, εὐθέως ἀνέστη, φυγὴ μέλλων χρῆσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφοτέροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυμαστοποιίαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δὲ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῖον ἱκανόν. Τούτω ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακασίῳ νομισμάτων, ἀπεδήμησεν· ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνῆσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθόντος γὰρ τοῦ Ἑβραίου, καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἶθος, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατέθηκάς μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, ἀπροσδοκῆτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἐτέρου μὴ βλέποντος, ὄρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἐζητεῖ διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρευθὺς ὁ Χριστιανὸς, μηδὲν μελήσας, δι' ὄρκου τὴν οἰκίαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν.

Ὡς δὲ, τοῦ ὄρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφοτέροι, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπέβησαν, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακῶν, πικρὸν ἠπέλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τέως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς· διετηρήθη δὲ ἀσινῆς, μόνου τοῦ ἐγχειρίου (μανθλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθέντος, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσεῷ ἐνί· εἴθ' οὕτω καὶ αὐθις ἐπιβάς, ἐπορεύετο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στυγναζόντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτηδείος ἐστίν, ὦ φίλτατε, καταβάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξαμένων δὲ αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτεινίας ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δούλον ἐστώτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἐτέρα τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ· καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καὶ, Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δούλον φησὶν· Ὁ δὲ, Φοβερός τις ἐφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἔλθων, καὶ ἐπιδοῦς αὐτῇ τὸ κλεῖδιον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἶρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπέστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, περιχαρῆς γεόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἁγιον. Καὶ αὐτός μὲν ἠντιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιοῦτου θαύματος αὐτόπτης γεόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησεν ἥτις λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. Ἀμφοτέροι οὖν λαβόντες,

καθὼς ἠτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπαθείαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν ἡδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος, Πᾶσαν μακρὰν πε καρδίας θεῖς δειλίαν.

Ὁστος ἠγωνίσαστο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνῆσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον βλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳς τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πειν ἀναγκάζεται· ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ, φέρει·

Λυθεὶς δὲ φρενᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Ὁστος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Παρίου (ἢ Οὐαλλερίου), Διάκονος ὢν, κρατηθέντες ἀμφοτέροι, ἠχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἀρχόντος. Ὅς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἐξαρθρὸς δὲ γεόμενος ὄλος, ράβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπόρριφεις ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθείσα φοινίκων, Τῶν Μαρτύρων ἠνθησεν ὡς φοινίξ μέσον.

Ἄστη, στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετῇ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἁγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἀνθρώπων πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χρεῖᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἐμελλε δωρησάσθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὠμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοινίξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθείσα, σφίεται. Ὡν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλιναίντων ὀρμῆν, αὐτὴ διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τρισμάκαρ, Βίου μεταστάς, ὡς βίους εὖ, προσδόκα.

Ὁστος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωύμου, γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδιοθέν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλόμενος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

νήθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγγά-
νοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγε-
μονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὀ-
δηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταρασίος ὁ ἐν Ἀ-
γίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς,
ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱῆς
Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ
συναφθεῖσαν γυναικα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν,
καὶ διελεγγθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυ-
φλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξο-
ρίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς
Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰ-
κονομάχου. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν
Ἀνατολικῶν Σέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μᾶστιγας
περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ
αὐθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μᾶστιξιν αἰ-
κίζεται. Κάκειθεν ἐν τῇ Σμύρῃ παραπεμφθεὶς, εἰρη-
τῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ
ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερ-
ράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν
δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μι-
κρὸν ἀνεθείς, τοῖς φίλοις συνῆν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλ-
πίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κα-
τάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μισοπρόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐ-
πιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερμα-
τίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στο-
λὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιάωσιν, δεχομένην Μα-
κάριε, ἢν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆ πυρπόλησει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ
σεπτῶν σου ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονη-
ρᾶ, ἀθεῖα τεφροῦται, αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς
ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρὰ Παμ-
μάκαρ.

Εχῶν ἀφθόγους δωρεαῖς, καὶ θαυματουρ-
γίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορ-
τὴν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαγε, καὶ συμπράτ-
τεις ταῖς ψάλλουσιν. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης
γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ
Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυ-
τρωσάμενος, τῆς κατάραις τῆς ἀρχαίας Εὐλο-
γημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδῶν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν κα-
θαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγε-
μόνα Παῖτερ προβάλλεται· ᾧ νῦν παμμάκαρ,

κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς
ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέ-
λεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θα-
νάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὡφθη Θεό-
δωρε, καὶ ὁ βίος σου Παῖτερ, λελαμπρυ-
σμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος· ᾧ νῦν ἀστρά-
πτων, βοᾶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θεοῦ ἡ
θεῖα πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ
σῷ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεντημέ-
νοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι
θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἦ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀ-
πτομένης ἐξοπτόμενος, θυμὰ ὡς ἀμώμη-
τον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον,
ὀλοκαυθόμενος, καὶ θεῖαν εὐωδίαν ἐκπέμπων,
ἦν Θεὸς ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλος, ὄξεσι κεν-
τόμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστο-
ρος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πί-
στεως, ὄπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλᾶς Ἀ-
δλοφόρε, μέλπων· Εὐλογοεῖτε, Χριστὸν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, σορ-
γῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ
Δεσπότη σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν
δὲ ὄρας θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οικεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ
δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος
καθορᾶται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰῶ-
νων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν
πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου, Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοδημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς
ἐφευρετᾶς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδά-
σκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ,
σέθειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως,
καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· Ἰσρεῖς εὐλογοεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δια παντὸς τοῦ βίου σε, θεοφόρε Θεόδωρε,
τῆς ὀρθοδοξίας, ὀδηγὸς γεγέννησαι, φωστῆρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μο-
ναστών, και ακριβής νομογράφος, διδασκων
ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επί τῆς γῆς ἠγωνίσαι, εὐσεβείας διδάσκα-
λος, και τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγο-
ρος, Παμμακάρι γεγόμενος· ἐν ἕρανοῖς δὲ Δῶ-
ρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω σεφάνους,
τὸν δρόμον ἐκτελέσας, και τὴν πίσιν τηρήσας,
Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν
ἔφεσιν, και τὸ θυμικὸν δὲ τῆ ἀνδρεία ἔ-
ζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσοφε,
ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφώ-
νως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επιλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, και τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐ-
λας ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου
νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι,
λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
• ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
• τας τούτους ἰδῶν, Τὸν δημιουργόν, και λυ-
• τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
• ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς
• αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ἐδὴ δ'· Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρόν, Μακάριε,
ἐναθλήσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα
οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμε-
νον, και φαιδροτάτη δόξη λαμπόμενον· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Οικεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον,
πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κε-
καθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,
πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυ-
σίαις ἀξιάγαστε.

Γῶν τὸν ποθοῦμενον Χριστὸν, πανεύφημε,
ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔστης τοῦ πόθου
ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τε-
λούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν
Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

Novembre.

10

τόκον, καρδίᾳ σε και γλώσση κηρύττοντες, φω-
νήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε
βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητῆς, και
πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ,
ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς,
δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς,
τῶν θείων ἀνακτόρων, χορευῶν ἐνδοτάτῳ, περι-
Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σε τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἀγίων
ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος
ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, και βασιλείας ἔνδυμα,
μεγαλοπρεπές τε και ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαίσμέ-
νος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλ-
λόμενος.

Γδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν
Θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώ-
τατον ἀληθῶς· και τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,
διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώ-
σας, και Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὡ-
φθῆς ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ
πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντῆ,
τὰς τῆς οἴκουμένης ἐσχατίας· ὡς ποταμοὶ δὲ
βρύουσι, τῶν σῶν διδασμάτων αἱ διδασχαι·
Θεόδωρε διό σε, ὡς θείον θηγόρον, νῦν ἐπα-
ξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωραῖθης ὡ Παρθένε Μητὴρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
και τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ και τὸ
σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, και τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
• φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· και ἡ γα-
• στὴρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
• νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων και ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστραῖς.

Τρὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰ-
κτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βί-
κτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, και Στεφανίς, δι' ὧν
σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶ-
σαν θλίψιν, βασάνους και ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ ζέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγὴ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορεῖαν, Μηνᾶν τε καὶ Βικτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηίνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βρωῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δ ὄξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπέκθων, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν ἕρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορεῖαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῆ ἐκ Πατρὸς ἀναλαμπφαντος ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου ταῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαιδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδικῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Ἱεράρχῃ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ε'σκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη Θαυμασίε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διὸ σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγίε· ἦν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοὺ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοῦς τὴν εὐδύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρω σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιμνης οἶακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθεῖς θελήματος, Ἰωάννη Δεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, ταῖς νομοθεσίας, ταῖς σωτηριῶδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήνεκσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὀσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἀγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδασμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσκετικὸν συντονώτατον· διδακτικὸν πρακτικώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτηργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοδότην ἐμπειρότατον· δογματῶν, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἰκανώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θαυμασίε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὀδηγόν, διακαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα, διελθόντα τὰ ἐκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκησις. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθείης οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητῆς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστὴρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχῃ γὰρ σοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραάμ, τῆ μακαρισμῆ ἤξιώθη, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τῆ κόσμου προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθενίαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν παθῶν μὲ τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπαλλάξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ἐρώσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, τῆς οἰκουμενῆς τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας σταθμῆ, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζαίῃ, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιῆς τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμακάρι, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπονομένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προσάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἡ ὄξυτάτη, τῶν πεπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Ποῖτερ ὑπερουραίνε, ἰλέω σε ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετὰδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἐνδοξε, τοῦ γήρως ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐπροΐας, ποταμὸς ὁ ἀένναος, καταγωγίον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν, Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμαίων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ ταῖματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάετης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστον;

Ἦ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεήμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφόρησας· καὶ γεγονόςας φωστὴρ τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσαι τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τῇ Δ'. Ὡδῆ. Ἰωσήφ.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῆ συμπαθεία τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀσράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῆ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὲ αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τῆς αὐρανοῦς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσις διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ Δείᾳ μεσιτεία σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, Δεόφρον ἱερώτατε.
Θεοτοκίον.

Ἰνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συναΐψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανεῖς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ Δείαν ἀπολύτρωσεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῆ παγκαρπία.
Θεοφάνους.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδοῦσας.

Ἀρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλούσιος, τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν, ὡς εἶχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ρημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν αἰετιάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογματῶν καὶ λόγων ὁ ποτάμος, τῶν σῶν Θεορρήμων, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ, καταποντίζει τὰ συστήματα.
Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν Εὐας ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ γ'. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος.

Εὐπρεπὴς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς Δεῖον ἔλεος.

Ἰερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφω Θεῦ ἐνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικαῖς ἀναφέρων, ἱεραῖς Δυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Τῆ πολλῆ συμπαθεία, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ Θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήκεσας, ξένους ἀστέγους συνήξας, πληρωτῆς προσταξέων, Δείων γενόμενος.
Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν, εὐσπλαγχνίας Δέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰνα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἔπνευσας, Ἱεουργε, διὰ Δεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάισοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.
Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.
Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἰκεσία· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.
Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσει, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἀθλα, καὶ τοῦ βίβου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὗς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὁμως ἴδε, οὕτω σοὶ κράζω·

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων · χαίροις Χριστῷ
 διδασκάλῳ πλημμύρα .

Χαίροις τῆς σοφίας κρατῆρ καὶ τῆς γνώσεως ·
 χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον .

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων
 λογίων · χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδό-
 του ἐρμηνεύς .

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργεῖ·
 χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτῆριον μέγα .

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῷ Πνεύματος · χαίροις
 παθῶν ριζοτόμος μάχαιρα .

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα · χαίροις
 πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης .

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε .

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου .

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον .

Ελεῆμονα γνώμην ἀναλαβῶν, εὐσυμπάθη-
 τος ὄφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέ-
 σιτε, Ἰωάννη θεόπνευστε · διὰ τοῦτο κλησιν,
 τῇ πράξει καταλλήλον, παρὰ πάντας μάκαρ,
 Ἀγίους ἐπλούτησας · ὅθεν ὁ δοτῆρ σε, τῷ ἐλέει
 μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατε-
 λάμπρυνεν . Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χρι-
 στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-
 σασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνή-
 μην σου .

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθέν μυσικῶς .

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις,
 θεολογίας ποταμοῦς ἐξηρεύξω, καταρ-
 δεύων καρδίας Νεΐλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀ-
 ρυομένων σῶν διδασχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε
 καὶ καθαρὸν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου,
 τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλῶ-
 πισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα .

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον .

Τῇ σταθῆρα σου Θεομητορ πρὸς τὸν Κτί-
 στην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πί-
 στει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους,
 ἐκ πάσης ρῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ
 δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν
 ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὐρεῖν ἡμᾶς
 διαλύσιν, ὧν ἐν βίῳ ἠμάρτομεν .

Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα,
 καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σου Σεμνὴ τεχθέντα,
 ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων,
 ὀρώσα τὰ σπλάγχνα ἠλγεις καὶ μητρικῶς, θρη-
 νοῦσα ἐβόας· Οἱ μοι! Γέγονον ἐμὸν, τίς ἢ θεία
 καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ
 πλάσμα σου ; Ἀνυμνῶσου τὸ εὐσπλαγχνον .

Τῷ Ἱεράρχῃ . Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε .

Καθαρὸν καταγώγιον, ὄφθης τῆς Ἀγίας
 Τριάδος Ὁσίε, καὶ ναοῦ θεῖς κειμήλιον,
 καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον .

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σε, Κύριος προσέχων
 ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθη-
 γίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε .

Εντολῶν ἀκαταίσχυντος, γεγονόςσ ἐργάτης
 τῷ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγα-
 θῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἀγίων αὐλιζόμενος .

Θεοτοκίον .

Γασαίμου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας
 καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
 ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα .

Τοῦ Ὁσίου . Ὁ αὐτός .

Επανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων
 αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τί-
 μημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου .

Γερῶσ ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σο-
 φίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως,
 σεαυτὸν Παμμάκαρ προεκάθηρας .

Λογισμῶν ἅπαν ὑψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον
 ἐταπεινώσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας
 σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον .

Θεοτοκίον .

Ο Πατρὶ συνάιδεις, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ
 πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμά-
 τωται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε .

Τῷ Ἱεράρχῃ . Ὡδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας .

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νεκρωσιν ἐκού-
 σιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώ-
 θης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερ-
 κοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε .

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος,
 εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρ-
 τος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περι-
 βολή τε γυμνητεύουσιν .

Θεῖαις μεθέξεισι Πάτερ, κατακαλλυνόμενος,
 οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱε-
 ρούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς
 ἱεραῖς διδασκαλίαις σου .

Θεοτοκίον .

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδο-
 νίαις τοῦ βίου, Ἀγνῆ πανάμωμε, τῷ φω-
 τὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασσον, ἢ τὸ φῶς Χρι-
 στὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα .

Τοῦ Ὁσίου . Οἰρθρίζοντες βοῶμέν σοι .

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου,
 σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πάσαν
 προσπάθειαν .

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει Δεῖα μνούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκωμεν. Θεοτοκίον.

Ως κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὐρῶν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομήτορ ἠγάπησεν.

Τῆ Ἱεράρχη. Ὠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἐκτεύων, ὄπτασιῶν, καὶ ὁράσεων Δείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μνούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὴ κατάρτητι.

Ως Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, Δυσίας εἰρηνικᾶς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Οβίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμπας, συμπαιδείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινόν, νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Δεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι Δείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, ταῖς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμήμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύνας, ἱεουργός, ἐχηρημάτισας Δείος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανής, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ Δείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνώφω, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογματῶν ταῖς πλάκας, ταῖς Δεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεῦτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Γέρευσας σεαυτὸν ἐκθεσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόβυτον Δύμα, τῷ Πλαστουργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ Δεωρία καὶ πράξει κοσμήμενος· μνημόνευε ἔν και ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελέωντων τὴν μνήμην σε. Θεοτοκίον.

Γιδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τῆ φρικτῆ σε μυστηρίῳ τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σε σκηνώσῃ, οἱ Δεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν,

Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, ταῖς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξαζόμεν. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆ Ἱεράρχη. Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέιληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελέοντες τὴν μνήμην σε, τῆς ἐλεημοσύνης ὡ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Γιδιον κάλλος ἐνθεῖς τῇ ψυχῇ σε, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, κόρην, ὡραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλαδοῖς ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς Ἰωάννη ἐώρακας, ἰλαρῶς σοὶ φθεγγομένην· Ἐὰν κτήση με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τῆ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεῖς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὡ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,

Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαίδεκάτῃ Ἐλεητός.

Οὗτος Κύριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἐφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτου Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὁς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένη ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκη κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακοεργῶν τινῶν, τῷ Ἁγίῳ Ἀθανάτατος, τὸ Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέφας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλείστα πεποιηκώς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαθῶν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανῶν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σπυρὴ δὲ γυναίκε συζευχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκῶν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε συζυγον, τὴν Κωνσταντινεύπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαι τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατελήφως, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροι τινες ἐξαίφνης ἐπαλθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξίωθεις ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικούς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεῖς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασιν, αὐτὸς τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργῆ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτίνε·

Ὁν καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πλὴθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὄνειρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρρος λαθὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετελεῖ, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προσῆλθεν αὐτῷ τις προσαίτης· καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλειομένῳ συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας ἐπέδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνιτεύοντά ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελητήσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντινῆς τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκρὸς ἀναστήσας, καὶ περιστράν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλείστα πεπονηκῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφῆτις Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθνήσκει,

Ἰεροβοάμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλῶν, ἐκ πόλεως Ἡλεί, ὅπου ἦν ἡ Σκηνὴ τὸ παλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἠλεγξε τὸν Ἰεροβοάμ, ὅτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεύγος βοῶν πατούντων τὸν ναὸν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὃν

περ ἔλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Πραεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκοτήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος

Ἐλήφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφονίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυριοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλακίς δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη· καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλαρείαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρῆνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ρίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπατράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστραψεν, ὡς τε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ριγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτὲ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων· χρεωστῆσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμῶν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρῴρησιν ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαραθῷ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοῦς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶ, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλitos γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσόν σοι· τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θερᾶπων τῆς Τριάδος, τοῦς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδούντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοῦς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μὴ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμε-

νον Παρθένε· ᾧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἕρανίοις, ὠφθης πολύφορος, καρπὸς ὠραιστάτης, προσάγων τῷ Δεσπότη, τὴς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ησὴ Παμμακάρα γλῶσσα, καταρράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκιδιδάσκουσα, Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ, ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐντρύφας καὶ ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδοτὸς Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑψί σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλλοντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὠφθης, πρᾶος, εὐσυμπάθητος, ἄκακος Πάτερ, πλῆθος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὄθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθεία, ἐκλάμψαντας Ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρου ζῶντος ὠφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πiónτες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντίχρ τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτῆ νῦν ἀξραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλεθίστας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικὸς θορύβης ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρμῃ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνεῖμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν
» Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γδοῦ σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆ σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταυγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ησὴ καὶ Ἁγιον λείψανον, πηγὴ θεαμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανείσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν φλογισμὸν με στενεύμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρῆγγύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικᾶς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σε νομίζων τὸ σταθῆρόν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτῃ διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχὰς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντηκῆσας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδεδώκας.

Ιέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστηργῷ, τῆτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τὴς ἐν πίστει, τελῶντάς σε τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σε τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένη τῆς γυναικός, τὸ ὀλίσθημα, Λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθῆν, τὴν κατεργάμενην ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυναμένον, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεισιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τῆτι ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μμητῆν φανέντα, τῆ φιλοκτίρμονος Θεῶ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτῆ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῆναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνήτων καὶ ζήσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶς Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένη παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπαρθένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμεμπτος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Novembre.

11

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερίῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγματῶν.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῆ ἐγκρατεῖα Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῆ Λόγῃ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χριστὸ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἠλιακὸς ἀκτίνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῆ εὐσήμε γὰρ βοῆ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μμητῆς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσις, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκείνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σώσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητῆν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σαλπγιξ χρυσοειδῆς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θεοῖς σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένεθ
Χρυσολόγε, βωῶν, Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν
ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τριαδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν,
ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦ-
μα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον,
δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου,
τοῦ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ, Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦ' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογῶμεν τὴν Α΄
Στάσιν τοῦ Α΄ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.
Εἰς δέ, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους
ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον
ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάν-
τλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν
τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρα-
τῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς
διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν
κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτί-
ζοντα, διδασμάτων ἀπασαν τὴν ὑψηλίον·
τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν
πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνωσεως
αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας
ἀμαρτίας, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον
τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρω-
πος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος,
τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἀρρηκ-
τος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων
ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων
Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυ-
νέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποι-
μὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χρι-
στοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη
Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβεΐαις σου, δωρηθῆ-
ναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἢ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, οὐλλ' ἐν δυάδι φύσεων,
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Ἄυτὸν ἰκέτευσέ, Σεμνή
παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παραμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι,
ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερα
δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελεῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ
ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον
ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου,
ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρω-
πος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί
μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θῆλησις παρα
Κυρίου. Δια τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προϊέ-
μαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἢ
σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γινώσκιν καὶ
ἐννοϊαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦ-
ντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ
πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
καὶ ἀνοιγῶ ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐδδελυγμένα δὲ ἐναν-
τίον ἐμῆ χειλῆ ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς
σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα
ἐστὶ τοῖς νοῆσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκεισι γινώ-
σκιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γενήται ἐν Κυ-
ριῷ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παραμιῶν μὲν τοῦ Σολο-
μῶντος ἐστίν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς σοφίας τοῦ
αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὁμῶς ἢ ὅλη περικοπή αὐτῶν κατά σει-
ρὰν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦν-
ται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠρανεύσιμα ἐνθεν καθεῖθεν, κατ' ἐκλογὴν
τῶν ἐδαφίων, πρωτύττερον τὰ πολλά.

Κερ.
i. 8.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ι. 32.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτούς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ἄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνेतῷ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρό τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τῆς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητῶσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μυστίς γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκαζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεία καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ἐδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δεῖλοι, καὶ ἐπισηφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστῇ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε ταιγαροῦν, ὧ ἀνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρόν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ ἢ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ἐσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιῆται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτῆ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βρασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπεικείαν αὐτῆ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξιμακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα

Κεφ.
δ. 14.

ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σῶζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος ἐν παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.
Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδες σε λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἀνω κληρονομίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τῆτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημῶντες πόθῳ δεόμεθα· Μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· Κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἐνοῦμαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σε κρᾶζομεν· Μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱερόρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένεθ, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ρήμασι χρυσαυγεσάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσοῤῥυτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσοργέ τῶν δογματῶν σε, καὶ βίβλης συγγραψάμενος χρυσογραφικαῖς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοὺς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσοῤῥόα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα· καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τείχος κεντήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὐδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, αἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διασωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χ αἱροῖς ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγές καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλωσσα ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσομόρφος· χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· περιστερὰ τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ρεῖθρον χρυσοιδέξατον, προχέον τὰ νάματα· στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία· ἡ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότητος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἡ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οΐκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῶ, καὶ καθαρωτάτῳ Πατέρα ἔθεντο σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, ταῖς αἰσθήσεις τῆ σῶματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῶ διατήρησας, τὴν δαίνοισιν, τῶν παθῶν καθαρῆσαν· ὅθεν θεοιδέσματος, Παμμακάρο γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορόρημον Χρυσόστομε, χρυσεργῶν ταῖς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόναις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οποικητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προσελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βρωμέν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ητοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφικαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Δόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οδὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὸς, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε· Ἐλεῆμον· δεῖξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντημένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φέρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰσπυθμένα Ἄδῃ, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πιστεὶ κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δεῖναι μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομέναις ἐπαντήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς παικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδασκέντες ὑπ' αὐτῆ, τιμῆσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἄγνη Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσεῖς λόγοις σε, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἀπαντας, ποτίζεινάματα χρυσαῖ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάρο Χρυσόστομε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἐχθρὰ συνοδοῦ οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος ἀγούστης οὔσης παράφρονος,

τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσοὺς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σε σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράϊνον, τῶν μεταίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

• Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ε'ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι. Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε'· καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττοῦσι· προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ προνοίας τῆς παρα σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λογεύτρια.

Ε'ν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ προνοίας μόνη Ἄγνη, ἀξίωσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σέ τὸ χρυσοῦν στόμα. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγωνὸς θερμότητος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν παλαιῶν πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ολὴν τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλοαμπῆς ὠφθης, στύλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμακάρε ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, Δεία διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσση, γνώμη τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλαίνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ θεογεννητορ Παρθέने· σὺ με κυβερνησῶν, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου, εὐρυθμον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάβητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφισβήτως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων πεποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ· καὶ Οἶκον, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης, ἀμφοτέρω οὐκ εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποίημα.

Γκετεύω Παρθένη, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκήσασα, μάνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κηύσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθεισιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένη σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, Θεσαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ντοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σὴ καθαρὰ πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγῆς, δημιουργὸς Χρυσόσομε, διδασκαλία βρύων, σωτηριῶδεις θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀσύλων Θεσαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσις Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Γλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας τῆ πανσόφῳ γεωργία τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἐδείξας, τοῖς ὑρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὁλως Παρθένη, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσηκνήωσες, τῶν ἀρετῶν ἢ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε. Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Τ**ῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήτητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πέθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γενένης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμὸν, τὸν ἐλκενότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχῇ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἀγνὴν, δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἢ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξαζούσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν με τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλυδῶνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγχον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένα σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμκα, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπαρθένη.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντα τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσίῳ λαμπρότερῳ, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβρουύσῃ τὴν χάριν τὴν ἐνθεον.

Ολος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀριστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεντήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχημάτισας, τοῦ Ποιτοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφήν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξη τῆ Δεῖα δοξάσαντος.

Κατάβασις: Τὴν ἀνεξιχνίαστον Δεῖαν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε,
» καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν
» εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἢ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων με Θεόνημφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ Δεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Εκλήσιας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὀπλοῖς, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς Ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰσιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐδίαῖς εὐφραίνουσι, τῆ τῶν νοημάτων, μυρεψικῆ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ως Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργὸν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαὶ σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἰ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Κατάβασις: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἐσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σε καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, τῶν παθῶν μου ῥύσθηναι πανάμωμε.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλήτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σαλπιγῆ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιον ἐδραῖωμα. Θεοτοκίον.

Οπαντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλόνηρωπος.

Κατάβασις: Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν Δεῖαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλῶν πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ Δεῖα σαφῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὄλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐ-

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με· Ὁ οὖν ἐν τοῖς παλαιοῖς τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὁ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος· Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναι μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμῆσαι αὐτόν· Τῶν περὶ αὐτὸν γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἄφηκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Ὁ ὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σκουῦνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτῆσατο ἔρωτα. Τῆς οὖν περὶ τούτους σπουδῆς, καὶ τῆς τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετήλθει, φοιτήσας παρὰ Λιδάριον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστὰς, εἶτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τῶν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφῶν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνῶσεως, καὶ ἀγνείας καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικῶν ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας, καὶ τῆς ἐν ἡέσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν Σοφικῶστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπιὰ Νεκταρίου ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλειπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προσταξί, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλεον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδῆν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς γυλοῦ, καὶ ὑπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἰστάμενος, καὶ σχοινοῖς τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδέ που ὀκλάσει, καθεζόμενος. Τῆς δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς θεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακείσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῆ βασιλείᾳ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη· Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας πινος, καὶ ἡ χήρα ἐπιβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήγει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰζάβελ ὑποδείγματι ἰσθλιτεύειν· Ἡ δὲ ἀποθηριού-

ται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαυνεῖ αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μάλλον, ἢ τῆ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ· Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῶ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς, καὶ ἑλίψει προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τοῦτου ἀπὸ τοῦ θρόνου καθοδὸν καὶ ὑπερρῆαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τοῦτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφοροῖς, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομιασίας, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου· Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευταίαν, πρὸς ἐλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἐνθα κατετίθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσόστομου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἐνθα νῦν ἴσθι, τοῦ κλάμου καὶ τῆς κινήσεως ἔσθι.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ ζ΄· Ὁ Εἰρμός.

• Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
• δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῆ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
• σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
• εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰ-
κονομήσασθαι, ἐν μήτρα τῆς Παρθένου,
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστότην ἀνέδει-
ξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας
τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας,
καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδει-
ξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλείους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ
ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμά-
των, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει
κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σωμαίων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῆ
σκέπη σου τῆ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ
τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκεῖσαι.

Τοῦ Ἁγίου Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας
μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυόμενος ὠφθης, τὴν
σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμοῦς, καὶ ὀλοψύχως
Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμιζέεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαλίαις σου
πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις,
ταῖς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

μῆσι συμπαλλεῖς γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὄσιος ἁκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανοῦν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**ραταταὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρα σου δεαμένους, μὴ παρίδης Παρθένη· ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένη, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστὸν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μετῆς ψυχῆς ἰατροῦεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένη, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν περασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφοδούς Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ νηνεχῶς τοῖς λόγοις σε, ἐμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μύθημα, καὶ πᾶσαν καρπημέθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρωπῶ Πατὴρ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἐνστασιν, ἀταπεινῶτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξαι, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγενημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γεννησιν, τὴν ὑπερφυσίαν καὶ θαυμαστήν σε Παρθένη· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνεῖμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σσεσωσμένοι Παρθένη Ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφήρηκότα Παρθένη Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένη, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένη καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένη, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κρακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένη θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πατὴρ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλώσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἀληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδασκαλιῶν ἐπιρροᾶς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρουν, ἀφέσεως τε ρεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὡφθης εἰσεθείας θεοφεγγῆς· καὶ τῆς ἐνθεοῦ γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξασμένη Μητὴρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πρόθω περίσῳζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνίκες ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένη· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία: Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ εἶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένη παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόσωμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰώνιων ἀπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνες, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀγλήν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς τάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ηλιος πολύφωτος, τὴν αἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φαινότατος, λαμπρὸς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῆ κοσμικῆ διαπαντός, χειμαζόμενους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιήνης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὄσιε, προσωμίλησας θλίψεις, πικραῖς

ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἶα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφανώσας, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Χρυσέοις ἔπρσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα θεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηραίων ἀνθίων, πλεξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη θεόσοφε. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὄσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τοῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπτικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος,

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην,

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν, Ἐὖς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτέρουντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίθασιν, εὐλιχρῖνοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μακάρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τῷ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδείξαι σοι τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ παθουμένου τετύχηκας, τούτῃ παραυτίκα, δεξιόμενος σφραγιδατὸν Υἱόν· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεῖαις ἀναβάσεις, διαπαντὸς κεχηρμένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὴν

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν· Πατὴρ γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις· Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Οργανον κρουόμενον, ταῖς Δεῖκαῖς ἐπιπνοῖαις, καὶ ταῖς ὑψηλήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῆ ἀικουμένη ἐκήρυξας, Φίλιππε Δεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεὶς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ· τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὕρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὕρισκεται· καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. Ὁν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ Δεῖῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε σεμνῆ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου Δαύματος (*).

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! ὁ τοὺς ἰχθύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος· λόγων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσε. Ὁ εἶον Δῆραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὐπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς Δῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, εἰς δὲ τοὺς Αἴνους τὰ παρόντα προσόμοια· τὰ δὲ ἐκτὶ προσόμοια ἐλλείπουσιν ἕλως.

Δεῖως, μετεστοιχείωσεν. Ὁ ἔργα πίστεως! ὡς δυνάμεις ἄρρητοι! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου Δαύματος! φρέαρ πηγᾶζον ζωῆν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀφ' οὐπερ ρεῖθρα, δογματῶν πρόεισιν· ἐξ οὐ Δαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὁ οἶα δέδρακε, φοβερά τεράστια, ὁ θεουργός! οὐ περ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεσταλὴς ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ Δεῖσθαι πόθου, διὰ βασιάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρεδωκας. Αὐτὸν ἰκέτευε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγιε Φίλιππε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὕμνῳ πρόφρονως.

Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ Δεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηθόμενος τρανώς, θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοὶ τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ πρόσωπον ὄρας, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Εκλειοιπότην Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰουδα Πάναγνε, ὁ Υἱὸς σε καὶ Θεός, προσελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθη Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρητὶς δογματῶν εὐσεβῶν, ἢ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παιγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ελατῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναὸς εἰδῶλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μᾶκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλῃ πνευματικῇ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμῶν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζεις τὰ πέρατα, ὑετούς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὄσμην τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μισρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σε Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἀχρεῖῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχαρτον, νῦν προσρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα!

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ηλίου σκηνώμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθει, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θείον ἄλας παρα Χριστῷ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ισχυὶ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τῷ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὦφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίων, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθῆ.

Ιὸν ψυχὸλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, Θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνας ἀναρρύόμενος.

Πυρίπνους ὄλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμη ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδόμενας σοὶ λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοκίον.

Ολόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄπρα εὐσπλαγχνία, δημιουργεῖται ἐκ σου, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

ᾠδὴ ε'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διηνοίξας θώρακος πτύξιν, Χριστῷ τῷ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὦφθης κατὰ πᾶσα ἀστραπή, τῇ οἰκουμένη φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκαμὸν σαλαίζον, ὡς Θεὸς δρόσος

ερανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάριθμον, φαλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλην.

Μυθθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος Μαθητής, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπιβλύζοντα τρυφῆς χειμάρρου, ὡς ἐπικλύζον κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἐνδοξον, κένωσιν Ἀγαθῆ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσαστο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτούς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλῆσω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμά, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» **Σ**κητώσις Ἰωάνης· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θνήσκοντος ἀνέθαρε· προσεφώνει
» δὲ τῆ κουστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
» καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ο μαθητής καὶ φίλος σου, καὶ μιμητής τοῦ παύους σου, τῆ οἰκουμένη Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμαίμενος· τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχα.

Ἄρθεις Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης καικεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Ἠλικὸς δὲ ὢν τῶν ὄντων, ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκαίμενος, παρθένος διὰ βίον παντός ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προστρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ, μετὰ τοῦτο συντυχῶν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Ἐὐρὼν

καμῆν Ἰησοῦν τὸν Τίδον Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλά ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ δευτέρῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιατικὰ γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρρικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμῶν καὶ θλίψεως ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ραβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν· ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστανσε, καὶ ἡ τοῦ Σταύχου οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως ἐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ, τρώμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἤχον ἐκπέμφασα, ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ, φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέειπον κρημαμένους οὖσι καὶ αὐταῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσήλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἰδ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Σταύχον Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει καταστήσαντες, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινότατος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦει τὸν Γαλιλαῖον κηρῦσων, ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσωπαντᾶ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἶα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρῦσων κατοικτεῖρας, καὶ τὴν δεξιάν τῷ τεθνηκῷ προτείνας, Ἐγειραὶ· κελεύει σοὶ ὁ ὑπὲρ ἐμοῦ κηρῦσόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· καὶ ὁ λόγος ζωπικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγειρσιν, καὶ τῇ πευθούσῃ βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκευάσεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ δραξαμένη, Ὁν ἀνέστησας, ἔλεγε, δὲ ὑδάτος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτου (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἐνθα τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου καὶ εὐτελεῖζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἢ πράξεις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχέειν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ὑμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἠπώμενοι; καὶ γὰρ, ὡς ὁρατε, ἀγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατής καὶ περιφανῆς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστελλοῦσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλὴς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ· γεγωνὶς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων ταῖς Ἀρχούσιν ἐπετράνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοῦνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶνα, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἀγροικὸν μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγελῶν ὄνομα Ἰησοῦν· ὃ καὶ χρώμενος ἐπὶ πλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλά· γε σὺν τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπλήξιν ἐπραξεν. Ἀπολιπόντα τινα τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χώρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦτου αὐξάνεσθαι, ἢ μὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιερατευὺς καταλαμβά-
νει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μῆτε ἄρτε
γευσάμενος, μῆτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένου,
υψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυάτο. Καὶ τὴν ἐξαλ-
λον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικα-
στικὸν πεφουσιωμένους ἀνεῖσι θρόνον, πάντων τῶν ἔλλογι-
μων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων
μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπό-
στολος μέσων, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησόμενος ἴστατο. Καὶ
πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο. Οὐχ
ἰκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισθῆναι σε, ἀθλιώ-
τατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ
Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελιστέρους ἀποπλανῆ-
σαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοῶσα, με-
μελετηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἀνδρας οἰόμενος
ἀπατᾶν; Καὶ ὡς ἡπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου
τὸ παρὸν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν
λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ
παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυ-
ρῷ τεθνᾶναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ
ξύλῳ ἀπρωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπί-
σημον, τοῦ Πιλάτου Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἰκετηρία ἐπι-
καμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ
τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἀσπί τούτου ἀπο-
σουλῶσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τούτο, καὶ
πανταχοῦ ἐπισπεύραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι τὸν ἑαυτῶν
ἐπισημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἰς ἐστὶ καὶ ὁ Φί-
λιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμῆ γενέσθαι
Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν
περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσιμον εἰς Ἰερ-
σαλήμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ πα-
ρεστώτες ἐνπνεύζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντιρεῖ.
Ἡρέμα δέπως τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ
Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως· Ὅτι ἄνθρωπε, ἵνα τί
ἀγαπᾶς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος;
ἵνα τί ἐπὶ ματαιῷ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσᾶ
οὐ τῶν φλογίων τὰς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι
τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ὡς ἐναπέθου σφρα-
γίδας τῷ μνήματι; αὐταῖς σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύ-
σουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτά-
ραξαν. Συμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστο-
λον, οὐκ ἠδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ ἀπημαυρωθήσαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρητον
ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονός γοητεία προ-
σεδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ
αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ
ἠγασθετο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἀνοία, ὅτι ἐπι-
κράτεια τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώ-
ξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε,
ἔλεγε, καὶ ἀφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς
τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτὰς μεταποιήσον. Κάτωθεν οὖν
τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιούντος, οὐρανῶθεν ἡ ῥῶσις
τοῖς πληγείσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς
ἀναβλέψαντες, τὴν νοσητὴν τῆς ψυχῆς ἐπέζητουν ὑγείωσιν.
Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώ-
μην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὰ φῶτισμα τούτοις οὐκ
ἐπένευσεν. Ἐκτενεστέρον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμέ-
νου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιούσα, τὰ καθιδρύ-
ματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας
ἄρδην ἀπόλεσε δαίμονας, καὶ κλονὸς βίαιος τότε τὴν
γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτί-
θου, μεγάλη κράζοντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν
ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύο-
μεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρόν κοιμούμεθα. Καὶ ἀρξά-

μενος πάντας ἐβάπτισε· μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπα-
σθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ
κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ
τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὀρών-
των, ὡς ἐπὶ Δαβὴν καὶ Ἀβειρῶν, βιαίως τούτον ἐνδεκ-
αὐτῆς κατασχέθῃν ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτι-
σθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσον τινὰ τούτοις Ἐπί-
σκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστο-
λος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανῶθεν· ἐξήτε· Καὶ
αὐτίκα σχῆμα τούτῳ εἰδείκνυτο αἰετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυ-
γας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἰσταρωμένον. Ὅθεν ἀ-
ναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν
Κανδάκων πόλεις διαδραμῶν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει, νηὸς ἐ-
πιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνίζουσης τὴν ναῦν,
φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλκάδος,
τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποδάντας τοῦ
πλοίου, ὑπὸ Ἄζωτιδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκῆματι κα-
ταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἐσπέραν δια-
ληγουσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ
ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς συνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον,
ᾤδυνάτο τὸν ὀφθαλμὸν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστό-
λου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα,
προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύ-
νην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλε· Ὁ δὲ
πρὸς αὐτήν, Ὑπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἀν-
καὶ τὴν ψυχὴν προῖεμνη, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσει-
δὲς ἠδύνάτο τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζο-
μένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πά-
θους Θεραπευτῆς. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσο-
γαίῳ οἰκῆματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῆ
χθὲς ὀφισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστο-
λον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἠδὺν τῆς ἀ-
ληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πανοικί κατα-
δέλξας ἐβάπτισε. Τῇ δὲ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος
τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν
ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδε-
ξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωτὰς ἀναστᾶ-
σα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ, τὸν Χριστὸν ὀνομά-
σασα, τὴν χεῖρα ἐπίθεες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφ-
θαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ
διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκείον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ
ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργία τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νι-
κοκλείου, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δεξάζουσα σὺν
αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἰεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος,
ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πει-
ρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τούτου
ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφασεὶ μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυ-
ναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρωσ
δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδέσιμώτερος, ἐξᾶραι δέ-
λων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ
πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ
ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἀδίκον καὶ
τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν
δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς
ἐπισήμῳ τῷ Ἦρωϊ ἀντιπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς
πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει
τὸν Ἄγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀφο-
τέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἦρωος γαμητή, ἐ-
δυσφόρει κατὰ τοῦ συνένου, λύσειν τοῦ συνοικεσίου ζη-
τοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικῆς, εἰμὴ τῆς οἰ-
κίας ἐξω βαλῆ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἠναγώνιον ὁ Ἀ-
πόστολος τὸν Ἦρωα ἐωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμέ-
νειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλιπαίνουσαν, οἰκίτην τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκευάσεν, Ὁ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστὸς οὕτως ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἦδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠδῶν κατάστασις, Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἦρωσ ἐφῆσε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γυναῖκα, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενήτης· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνευδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιουκίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἠπτόμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐζωηρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἦρωσ ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρως κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχῳ ὁ Ἐξαρχὸς τοῦ βουλευτηρίου προσχῶν, Οἰδᾶ σε ταῖς μαγίαις ἰναμβρονόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰμὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως ἐπιζητήσομεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσηπλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἀτακτον ἐπιτεχνουσάμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρετής; εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συμῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἠγίασας μεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπικολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κενώφωτο ταῖς ὡσὶ. Τοῦτο τοὺς συνειλημένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτής εἰς ἐστὶν, ὁ ἐκ χάριτος καταρχαῖς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃ εἰμὴ προσέβητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύχεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφὴν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τοῦτον ἐγερθεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσομεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσήξατο ἐφ' ἱκανοῦ· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραΐα τῇ φωνῇ λέγει· Θεὸς φιλεῖ· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέφεξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀποβαῖς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἰπὸ δύο γὰρ ἐξοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγγων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρόν, εἰ οὐκ ἐφθασας, ἀπεβρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ἄλθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξίστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέ ποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἀδιστακτῶς προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγάσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἦρωϊ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαδέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφειλίας

ἀνθρώπων. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἦρωσ, τὸν Ἀριστάρχον ἐπέτελεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσι, ἐν οἷς καὶ Πρέφενκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλημένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως ευμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἐνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσοὺς θεοῦς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτῶς εἴγετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἦρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ος φέγγος ἔξαπεσταλῆς, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκοτίᾳ, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δειγότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ουσίας ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἠνωμένας Ἄγνη ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῶν.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπέτελεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπρόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ· καὶ καθοπλίσας, θεία δυναστεία τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὀκλίτην βωῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τῇ θείᾳ δυναμούμενος, ταῖς ἀντικαλοῦς τάξεις ὑπερνήκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κληρὸν ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηνναίαν κατάσασιν, ἐφύττευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητῆς

τούτου γινόμενος, καὶ θεῖος ὑπρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλαίς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένη· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντες κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστη, καὶ συνημμένοι ᾧ ἐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τῷ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἢ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἢ χαρὰ ἢ ἄληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἰσκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ωραϊσμένος κάλλει, νοσητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις, Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσειν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἰλασμόν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας· διό σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, ευφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγία δὲ νῆς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

Novembre.

13

» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰς προσταίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνεληλύθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ θεύασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτῖνα, Θεσπέσις δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι. Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένη, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντείων, κακῶν περισώζε πάντας.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηγήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμακάρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ως ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὠφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίθασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὁπαδὸς ἐχρημάτισας, τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἔθνων Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, καταποικίλας διδαχαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

τῷ ὄντι ἐν Λευίταις, ἤμοις πιζῶς, εὐφημήσω-
μεν σήμερον ὅτι θερμότατοι πάντων προάσπε-
σται, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι (*).

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χρι-
στῆ ἀριστεράς, ἤμοις τιμῶμεν, Γερριαν
Ἀβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργῶσι
τοῖς θαύμασιν ἄρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μετα-
ναστεῦσαι κόρην, ἀλλ' ἐκπληρῶντες τὸ αἶτημα,
τὴν παῖδα διεσώσαντο, παράνομῳ Γότθῳ, ἀμυ-
ναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ τὲ, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως
ἐν μήτρᾳ, ἐκκοφόρησας, ἀνθρώπον γενό-
μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀ-
πάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρί-
βον διοδοῦσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
θένη φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πόλλαις, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τῆ παντὸς Ποιητὴν,
βλέψασα Παναγίαν, ἕστενες λέγουσά· Ὑπε-
ρύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι
θελῶν σου, τὸ πλάσμα Δεῖπνота, φέρεις, ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σε Μαρτύρων, τεῖ-
χος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χρι-
στῆ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βυλαῖς ἐθνῶν
διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰκῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ἦδι α΄. Ἦχος δ΄. Θ ἀλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὸς τὴν μοναρχίαν Ἁγιοι, θεολογῶντες
σεπτῶς, πολυαρχίας ἀστατον ἀχλὺν, εὐ-
μαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὡς περ
ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀπο-
στιχῶν Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμ-
πόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριαδὸς ἐμφανῶς,
τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἐν-
στασιν, ἐπιδεικνύοντες ἐξηφάνισαν.

Υμᾶς πρὶν υἰοθετήσας Ἐνδοξοι, θέσει ὁ φύ-
σει Υἱός, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πα-
τρὸς, κληρουχίας ὡς εὐσπλαγγνος, συγκληρο-
νόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηπὴ Πα-
νάμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν,
παναχράντων αἱμάτων σεμνῆ, οἰκοδομεῖν εὐδό-
κησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦδι γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δει-
ναῖς μᾶστιξιν, οἱ τῆ Χριστῆ παρεδῶκαν,
ὁμολογηταὶ καὶ θειάποντες.

Ρυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογι-
σμῶν Ἁγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἀθλήσιν, πί-
στει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σε-
πτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον,
τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν. Θεοτοκίον.

Γάσεών σε πηγὴν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς
ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν οὖν θειάπευσον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστὲ κράζουσα· Σὺ με ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίσιν,
πολύθεον Σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· κό-
ρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώ-
σατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ,
ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι,
τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ
τὴν Τριαδὰ Ἁγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν
ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης
ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθλοφόροι
Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐοφ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλα-
βῶσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχει, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάσῃν καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ῥυθῆναι πταισμάτων μῆ, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπῃ τῆ Κτίστη μῆ. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θείωρῆσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μῆ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα εἰλέες, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγχίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνουῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθένητα σε ἰδοῦσα.

Σταθῆραὶν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως καυγαζόντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπαδί, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερρον, αὐτῶν καταυγαζέσῃ, πᾶσι ταῖς ἰάσεσι βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφῶρι, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, Σῆκη τῶν Μαρτύρων· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγαζούσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κρυφορίας σε, Μήτηρ ἀειπαρθένη ἀχραντε!

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον δράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντα, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῆ ὡσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι πολιτεία, φιλοπόνῳ πλεσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότετος, τὰ σύμπαντα Θεομητορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν πίστιν τετηρηηότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ Δεσπότη προσταξί· δι' ὑμῶν δὲ κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένη ἀποκαθίσταται.

Αστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν. Θεοτοκίον.

Σεμόνην, τῶν ἀκαθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ καλαδῶν ἄνθος ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σαὶ κατεσκηνώσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ θαυμάτων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Γὰ ἀνω ζητῶν.

Εξ ὑψους σαφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἢ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ρῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντευξέσῃ δυσωπούμενος· ὅπως, ἀδούλωτον κερτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ἐξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κρίζουσαν τὴν κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἢ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γεργίου, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβίου.

Στίχοι.

Εἰφος τελεῖαι Σαμωνᾶν καὶ Γεργιαν.

Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἐτάρους.

Τούταν ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας ἤθλησαν ἐπὶ Διακλιπτιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γαναδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπέιθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ ζῆναι εἰδωλοῖς. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μίας χειρὸς ἐκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἑκτῆς κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξυλῷ τοὺς ποδας περισφιγγθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαίου χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἐνός ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεῖς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται. Τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐώσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἀμεινον εἰκότα· καὶ τῇ ἰσθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιβος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἰξας τῷ Δελημάτι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἰμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονεύς. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκειᾶς· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τῆ Ἁγίης Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην, Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπίδις, Μαρκελλε, Εὐστοχίη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,

Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροὺς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ, πίσης καχλαζούσης ἀνωθεν ἐπαλιφομένης, οἱ σιδηροὶ τριβόλοι ἠδραιοῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσαι τὰς σάρκας καταπαίρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, καχλαζόντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσης, καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκαυασάμενος ὁ παρῆνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατακαίσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμύεις ἑτέρους χυμούς, μετὰ καὶ Δείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγγίεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἐπειτὰ ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκελλῷ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ροπαλοῖς ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται· καὶ πυρὶ ἐναπορρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμυλίῳ μὲν δρεῖ τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενεμένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μαρκελλὸν μεταθῆναι εἰς ὅν εὐδόκησε

τόπον· τὸν δὲ Θαυμαστὸν Ἐλπίδιον ζῶσασθαι τε αὐθις καὶ παραβαρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανόν, δεασάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότως δὲ μασιζέσθαι, ὀξάλμητε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεισθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἀνθρακας ἀνημμένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ἧ τελευταίον ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,

Δήμοις ἀθλητῶν συγχορευεὶ Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἀρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αβραμιαῖους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ρυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτεῖᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ιταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νιενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς με βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ως νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην Δείκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χειρᾶς ἐκπετάσας Δανηλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανηγυρίς, ἢ τῶν Μαρτύρων Χριστῆ, περιουγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς πραστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήρησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλαῖς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῆ θείᾳ δόγματι, ἐχθρῶν τὰς φαλαγγὰς τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρῆμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλαμπουσάν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἤττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσειν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμύσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἐνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταί θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Οὐκ ἴσως τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταί προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέτως συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, Ὁμολογηταί τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιαι.

Οὐκ ἴσως τῆς ὑπερθείου Τριάδος, σαφῶς ἰσαριθμοὶ φανέντες, Ὁμολογηταί θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ θεατόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἶθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὸ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές: Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δὴθεν τοῦ ῥήματος ἤττησαν ὡς ἀχρηστοῦ εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἀλλ' ἐνῆ η̅ διόρθωσις αὕτη φθεῖρει τοῦ ἄσματος τὸν ρυθμὸν διὰ τῆς ἀυξήσεως συλλαβῶν τεσσάρων, καὶ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ῥήμα ἤττω οὐκ ἐστὶ παντάπασιν ἀχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς ὁ τοῦ Εὐριπίδου πρῶτος Σχολιαστῆς, λέγων οὕτως: «Ὀϊκτρὸν γὰρ δέσμα νομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἤτταν καὶ τὸ ἤττασθαῖ οἰκτρὸν ἦν». (Φοίν. Στίχ. 1880).

» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὰ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐκ ἴσως παλαί διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἄγιοι, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἴσως πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραφτος, ἐκ σοῦ θεὸς ἀπορόρητως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τῆ Ἀδάμ παράπτωμα, νέος Ἀδάμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱὸν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοτόκε.
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐκ ἴσως ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, θεία προγνώσει ἑώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὐ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγρῶσθαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐκ ἴσως ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἀναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγελάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχῶδης συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὄξυδερκία, παλαί μὲν σε Ἅγιον, λίθον θεάεται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλαβαίνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπόστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτός Πανσεβάσμι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Καλῶντι Χριστῷ, πρὸς μαθητεῖαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γήϊνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἀνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτὴς παντός τοῦ κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄψεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἄγνη, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξαζόμεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξαζόντας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστῆς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταῖον ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀπόστιχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μετ' ἐνός τρίτου ὁμοίου, κάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἴνων ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολούθησας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστη, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τῆς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὸν παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μεταδὸς μοι, τῆς ἐνοικουήσεως σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπέρτα Χριστῆ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκησας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ Θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αυτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπέρτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτῆ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαιρέσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω Σοφέ· τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Τους σους ὑμολόγους.

Τους σους Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελευνώντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ Δεῖα δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθαρλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτήρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἐδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σου Πανάχραντε.

Ο Εἰρμός.

» **Τ**ους σους ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» **Κ**αὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» **σ**αντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» **Δ**εῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑψηλίον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμῶμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσιν ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστῆρ· καὶ ἐκ Τελώνου ἄφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὄθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορταζόμεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ἔρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Ἐῶας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σε Λόγῳ Θεῆ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσεῖπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξεῖπειν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνή, νοῦν τε θεαμένος ὁ Ὑψίστος, ὡς περ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηύσασα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θεῖως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Η γλώσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν δίδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτεῖαν αὐτῆ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὡς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιπτῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ ταῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ Θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ Παντουργῆ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὡς Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθθαιοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεται σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποικηκότα, ἄνευ σποράς καὶ φθοράς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἠγειρας ψυχῆς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἦ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον τὸν σπῶρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπῶρον τῶν εὐχῶν σε δέδωκώς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὕμνωδὸν σου σμικρότατον, καὶ ὑψηλὴν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν σε σχέσεως· πῶς πάντα παρρηθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμοῦ τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονώς Εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῆ 15΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχα.

• Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις •.

Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἕκτη.

Οὗς, ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἠκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμῆται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρξους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστήσασατος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διακατέρει καὶ αἰθριος.

Novembre.

14

Μετὰ δὲ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοῦς διαθρῶσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκῶς· Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λοφου κατὰ βῆθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμύνη, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ ἐκεῖσε ἀγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ρίζωθεισα καὶ ἀνυψωθείσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θαυρογνώμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἠδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφίαν ἀφείκε, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἦ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναυτήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχηλαῖς καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ, πραεῖα τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακουλουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισκίασατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθῶν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξίωσιν σὺν τῷ Κλήρῳ προσπαύωντα, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἐντεταλαμένος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ρίζωθὲν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκαίζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τὴν ρίζην πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θαύματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παραδόξον τὸ πλήθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἠδύτητος, τὴν προτέραν ἐτοίμως ἀπέπτουον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ παλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὄλωσεν τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκῶς· Κἄν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετίλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελύσει τοῦ κρατοῦντος· καὶ ἀχλύτι περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὰ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακρωμένοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δύναμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἐτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπὼν· Εἰ καὶ κωλύσω ὑμᾶς τις παραγίνηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσαθε. Ὡς οὖν ἐγγίξουν λοιπὸν ἐμελλον οἱ ἀποσταλέντες καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὠραῖον τότε φανείς. Οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὄραν, τῶν ὄπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτιναξάντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγῷ προσδιόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀδουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανώσας αὐτὸν ὄραν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἰλ-

κεν. Ἄλλα πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέρμενος τὸν Ἀπόστολον οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνητον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβεσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπέραι· Εἰθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγραυθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιβράντιξομαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ ᾤδον οἱ φρονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα ὄρεσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τούτο τοὺς ὄρωντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφημῶν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα παραχθῆναι, καὶ τὸ θυλλοῦμενον διαπυρθάνεσθαι. Ὅς και τὸ γεγονός ἀναμαθὼν, Ἐναργέστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδείξει βούλομαι, εἴγε ἀληθῆς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανεῖων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσαῖους αὐτοῦ θεοῦ ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἐτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιβράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαισίον δεικνύται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζύνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐξίτηι διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσεῖπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄφαντον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια.

Ἄλλ' ἐπειπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χάλειψαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεῖς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταῖός τις ἐστὶ, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ρύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστακτικῶς ὀφείλομεν. Τούτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὅς δὲ πέρασ εἶχε τὸ πρᾶττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπταίνεται, πρὸς ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενομένου, θεία δύναμις τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογαῖσιν ὁ θυπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερόμενην, ἑωρακῶς, ἐπινικίους φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ρύομενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τούτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετήρος ὀρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλδιανὸν, ἀλλὰ Ματθαῖον τούτου ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεῖς ὄνομα, μετὰ τὴν ἐπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἰδῶλα, καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ

προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπέσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαιώσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθεῖς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλείοιτε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Εχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγίσματος, θείον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητῆς ταῖς αὐτῆ, ἀκτίσι πυρσοῦμενος, ὃ ψάλλων ἔλεγες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς διάκονον τῆ λόγῃ Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπερ Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὄλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανῦμνητον Παρθένον ἐξιζόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τῆ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ὃ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσει πρὸς σέ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεόμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκημένην Δέσποτα, εἴλκυσες ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένην, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέσειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοὶ προσομιλήσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματοθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὡδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε·

διὸ κραυγάζομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
- τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
- πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
- νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
- ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
- τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἄπας γηγενῆς.

Κάλλους νοποῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἀπόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφέ, σὺν Ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ παμμακάριστε.

Εύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κήρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπίς παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, εὐαγγελίῳ σου, ὡς περ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς ἢ ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καδικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἀγνή πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὀλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβῶν ἰδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
- λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετῳ δέ,
- αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
- πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαί-
- ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε θεσφρον· τοῖς ἔχουσι δὲ τοῖς αὐτῷ, θαυμαστῶς ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἰς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα, ὅπως

ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῷ τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ.

Εἰς τὴν Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμοια τρία, δευτερεῖντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὡς περ ἡλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλύν, πολυθείας Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελεῖμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Εν ὑψεὶ καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστολε, ὑπέδεξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ γλώσση πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεθείας ὕλην πολυθεῶν· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εθρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθρηας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας λαοὺς, εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδῶλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἠκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαῖου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ εὐαγγελίου θείως ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδὴ.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ κατασχυνοθήσεται.

Ζῆτε τῇ γ΄. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον,

Ζῆτε Σαββάτῳ ἐ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῆ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι
τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ· θεωρὸν,
ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου,
ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια
μουόμενον· ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν
ὑπερθαύμασον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλα-
νωμένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρὸν· χορηγὸν
τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτῆσι δαψιλῆ· διώ-
κτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην,
τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικοῖς δια-
λάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαγε. Ἰκέτευε, τῆ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην
τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν· ἀριστήν
τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης,
βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύ-
την ἀκαθαίρετον· ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ
βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἰε-
ράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμνήτης τῆς
Ἰριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων
ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμα-
των ἀβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγραὶν ὑδάτων
φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποιήσας, καὶ νεωκόρον
πλάνης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς διώκτας ἔ-
πεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στύλος
εὐσεβείας ἀρετῶν ὀφθεῖς αὐτοῖς, τῶν θαυμα-
των ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν
σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσω-
πεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος·
Δεσμῆ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-

ψεων, καὶ σωθόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονι-
κῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυ-
μῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα,
τὴν ἀειμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθο-
ρῶσα, ἢ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθοράς κυή-
σασα Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν
ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται,
πικρὰ στεναζέουσα, σπλάγγνα καὶ καρδίαν τὴν
ἄχραντον· καὶ ξέουσα τοῖς ὄνουξιν, ἀφειδῶς τὰς
ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενούσα, μετ' οἰμω-
γῆς σοι κέκραγε Σωτῆρ· Οἶμαι γλυκύτατον
σπλάγγνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν
Δανιὴλ· ὡς περ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον,
οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη
σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπέδεξω, καὶ Χερου-
βικός θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκά-
λαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυή-
σασα, ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ
κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμα-
των ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν
ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις
εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ πα-
ρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν
ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν
ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πται-
σμάτων με μάρκα, καὶ σὴ φωτίζων λαμπρό-
τητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ως έντρεχής και νουνεχής και φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασικάνους ἠγειρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης, εὐσεβῆς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεδυμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἤλιος, λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῆ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνησιν, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφαντῶν μυθεῖς, τῆ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυᾶ τε σέβειν, ἀκτιστον καὶ συναίδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεῖς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγὸς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκουμεν Ἀγνῆ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς Κόρη, ἀνθρακα θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανούς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστῆ, τῶν ἐντολῶν
• σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
• μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παύναγε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γένετον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεαίμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπύρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκάτον εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σε, Θεῷ τοὺς μελωδοῦντας· τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ως ἀστραπὴ, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαυμόνων, πλάνην ἐφυγαδεύσει· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλήσαι οὐκ ἔσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεῖς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνώφρον φωτὸς, τοῦ θεοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφῶς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβές ἐκπεπαιδεύσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρητορικὴν, ἐρεσγελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεῖς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστραπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Η κβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Παναίωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βρώντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἐδὴ εἰ. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὠμάλισα, καὶ τὸν θεῖον σπóρον, ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Θεοῦ παραστάτης, ζήλω πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθῶς θεορρήμον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδασκαίαις σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας Πάισοφε, ἀναθὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεῖς τοῖς διώκουσι.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ῥαιώτης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐσας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ἐδὴ εἰ. Ἀάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, ἀνέστειλας Πάισοφε, τὴν ράβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρήμα, δεινῶς νεύματι.

Ὀζήλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄρα, Θεὸν ὑβρίζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουλευθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλαίος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβής, Θεὸς σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ πάντεργον, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσας, καὶ σὰρξ ἐχημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος. Ὁ Εἰρμός.

Ἀάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἰ ἄνομιαί μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόσας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ θαυματουργός, τὴν κλησὶν ἐξ ἔργων κομισάμενος. Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὀτάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνηθῶμαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλησὶν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θεοματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ παλαι, Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλεόν.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάναε θαυματουργός.

Ὀὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθύς προσθεῖς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὁ λέγεται. Ἐπι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἐταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθὼν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἴασατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Γωάννη τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μουσῶντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχεῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνοῦ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλίῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύνατο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιοῦτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθύς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερίσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιοιμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συνα-

ποξηράνας Συμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσβίς τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ρεῖθρον ὄραται ἀναγκαιτιζόμενον, ὡσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἥδη οὖσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασί, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρκούντος ἔτεσιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δυνάμεις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματιζέτο. Ἐνομήσθη δὲ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἰσὺς καὶ προσευχόμενος δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστήριους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμεινηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε, Ἄλλα βλέπεισε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χροαίς.

Ούτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθῆων Εἰκονομαχῶν ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν. Ἄλλα καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχίῶν δογματῶν. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὐθις τῶν αὐτῶν ἐνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μηνῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ανὴρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργω τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπασατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἥδη κεκλεισμένας εὗρων, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὄρα. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινα σεμνὸν ἐπόμηνον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρῆς ὡς περ ἐπὶ τῷ θαύματι γεγωνῶς,

συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γινῶναι θελὼν τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκαῖνος ἦδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φιλῆ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψὲ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἢ τῆς Θεομήτορος εἰκῶν ἐκτετύπωνται, καὶ ἀναστάς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέφξῃ. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἔδοξε τῷ ὄρῳντι, προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὄρα τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὠραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὄλον ἐν τῷ σπητῷ ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψὸς τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεῖσων. Ἰστατο οὖν ὁ ἱερεὺς ἐκαῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν παρτίαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκαῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει κατὰμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερεὺς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Γουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἰκημα ἐπιστάς, καὶ τὸ τῆς ἐνδον οὖσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιεστράπτου φῶς τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξίου ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκαῖνοις ἢ οὖσα νύξ ἐγνωρίζετο. Ἄλλα τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγῆς λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ, μηδὲ τῇ κλίτῃ προσκλιθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτρέπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαρραφεύς. Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης, ἀνευθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῆ προσκλιθεὶς, τοῦ αἰοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε, Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ, καὶ τίς σου ἢ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δι' οὐ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἀς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκαῖνος· Συγχώρησον, γέρον, διὰ τὸν Κύριον· ἀμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ, εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαι τισι καὶ κανονίζειν, ἐπιθεῖς ὦν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; Πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φαντασμα μᾶλλον ἰδῶν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρον τῶν δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοῦς ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον· Εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὄρκων ὡς περ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστάς ὄθεν ἐκάθητο, καὶ μετανοίαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν.

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατορθώμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἀμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιέσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀφέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὄρας ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ κάθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στερεινύσθη ταύτη τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρῦψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρευόμεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὄρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλεόν, μὰ τὴν ἀλήθειαν,

εἰμὴ τριμήσιον ἐν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσδον ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεῖα τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ἠγαθήσει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ Σαυμασίος ἐκεῖνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ θέλαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχεις Ἀθλητὴν Χριστέ Λογγίνον μέγαν·

Ἐχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδέμ στέφος,

Φανεῖς νοητὴν πρὸς παλαίστραν γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα

Πράξεις ἀγνάς, ἀπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ δαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράδης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς δαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· διὰ τῆτο Θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γάματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σὺ ἐν τοῖς χεῖλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζόμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικῆ οὐσα, γράφεται ἀκριβέστερον Τρεμίσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσις λέγεται (Tremisium, et Tremissis). Δηλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου (as, ἢ assis), πρῶτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσάριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ἰ. 29, - Λουκ. ἰβ', 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ'. 2). « Καὶ τὸ δεκάχαλλον ἐκαλεῖτο Δηνάριον » (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν; τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτούμεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανεκλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήτης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἰσταίμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Καλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας· τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀρίστης πολιτείας λάμπας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστημένος Ὁσιε, Πάτερ Ἱεράρχα θαυματουργέ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθόδοξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασιλείον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἀνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιοθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολαίς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεὺς, ἀκακος καὶ ὄσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παρρησίᾳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Οράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σὺ γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἑρανῶν·
» διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
» ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λαίβωμεν λύσιν πταισμάτων. Θεοτοκίον.

Οτῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθνήσας μοι τῆς παλαί ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιωτάτος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερώς σεμνυνόμενος· ὁ στυλὸς τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παράκλητου θείον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονῇ τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγάγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφή-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, στόμα τὸν νόμον τὰν θείον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμῃ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῇ δενδρωθείσῃ, ράβδῳ ἀτάκτως σοφῇ, ἐπικλύζον εἶργει θείᾳ χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' ἃ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἀψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μεταβάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νοθετοῦσα· ράβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τῆς ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ησκέπη σὺ Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανηὴλ αἰμὸν Θεῶ καὶ Λόγον, βλέψασα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνάς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη συνείχετο δακρύνουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, Ἦχος δ'.

Γερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θείον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός, καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάριτος, ἐκχυθείσης ἐν χεῖλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάριε Γρηγόριε· διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἶτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σὺ φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι θεῖον τέκνον! πῶς φέρεις οὐνάς, θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἄγγελων τάξεις τρόμφ' ἐξέστησαν, ὀρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀπάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆς ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία

τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

*Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοί, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβαίς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζῶν, μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, λογισμῶ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διακαρτέρησας.

Πᾶσαν τῆ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὀρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανάλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

*Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομιόμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπττον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώτισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσει ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπεινῶτος ὠφθῆς συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος θεῖο· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ρητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραίζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτίησας, ἀξιάγαστε, Ῥωμανέ γενναίοφρον· μεθ' ἑλύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευσ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φοβερά καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῆ Μάρτυρός σε· τῶν γὰρ αἰλιῶν ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν Σκηνορράφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στοϊκὴν φιλοσοφίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε· ἀποδαρεῖς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

*Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεῶν προέφη, τὰ σπλαγχνά Σῶτερ διετέρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὡς Πλάτων, μέλπω πλάτος. Θεοφάνους.

*Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ καθαρῶτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιτρόπως ὀδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Οχυρωμένος εὐσεθείας πρόβολος, καὶ πύργος ἀσειστος, ἀναδειχθεῖς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεῖα πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπίδεικνύς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάινσοφ, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότη παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σισαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάκαρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονούντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ωσπερ ἀνάληγτος πυρός, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμακάρα ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσυσμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάρα ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεάς ἐκομίσω, καὶ στεφάνης παρ' αὐτῆ, τὴν αἰεὶ διαμένοντα· καὶ στεφηφόρος ὠφθης, Πλάτων θείοφρον μακάριε.

Επί τοῦ ξύλου σὴ ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαινετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τῷ Δεσπότη φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου ἐτήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφῆ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχαναῖς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα: Ἀθλητικοῖς σε Ῥωμανέ στέφω πρότοις· ἀνώμουν μὲν, μελουρηθέντα δὲ πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ωραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμακάρα, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμος· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θάυματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἄγνη, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ζύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ανακραθεῖς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Γερουργός, θείος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὀλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίσας, ἀλλὰ στερρόως καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐπεινοῖς ἀξίως, ὑπέδεξατο θάλαμος· Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιαζόντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ἀφειλόμενον, τοῖς Θεῶν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Οσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε, πάσχω ἠγωνίῃσαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατῆς σὺ γενόμενος ἠθλήσας· τῷ γὰρ θεῷ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἐνδοξε.

Πλοῦτον εὖρες καὶ δόξαν· πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανοῖς, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηραΐτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγωνῶς ἐν μεθέξει Πανάριστε. Θεοτοκίον.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σε, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς, ὑπέφερες ἐνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωπύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοεῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς κτίσαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναός, εἶδξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπαρθένε. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κερτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η ἀγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἔνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σαῖς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ ἄγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλήσις σαφῶς ἄγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθροσφάμενη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὕρισκει, καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθῶν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁ γδοάτη δεκάτη τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Ούτος ἐκ χώρας ἦν τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγκυπίνῳ τῷ Ἡγμένῳ, υἱὸς ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ραβδίζομενος ἀνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις τὰς ρισγάλας καὶ τὰς πλευράς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται καὶ τὰς πλευράς ἐπὶ τοσαύτου, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανὲ πᾶς θαυμασίε·
Σιὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονῆν ἐκαρτέρει.

Ούτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείῳ· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἐπάρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, κατέσχευεν, οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἰδῶλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ ἁγίου αἰτησαμένου, εἰς ἕλεγον τοῦ Ἐπαρχοῦ. Καὶ ἐρωτηθὲν, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκίσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆ, εἰδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβῆς καὶ θεοφιλῆς οὖσα, εἶπε αὐτῷ· Μὴ πίης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τίμνηται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάζει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὴν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ ἅγιον νηπίον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν, καὶ εἶπόν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελευτοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραὰμ νηπίον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεὲμ συνέδρον ὦφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρώμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἔλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὡς Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειψε πρὸς τὴν ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρέστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθείς, γεγωνότερον ἐλάλει, καὶ παρρησίᾳ του Χριστοῦ ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθείς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδεύροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση· Ὁ νῦν δὲ, Σωτῆρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἄλφαῖς καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Κι αὖ κληρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Ἰριάδα.

Αγγεῖται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθείς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμοῖς ληφθείς κατὰ τὸ δεσμοτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρασι ὑποδιηρημέναις ὁπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρα κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσάγγεται. Καὶ μάλιστα ἐπὶ τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαείς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πασιόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθημέρον ταυνοθεῖς, τῇ ἔωθεν τὴν δια ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μισέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοὶ πάλαι ποθοῦμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἷτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἐψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αυθέντες Πανάμωμε, τῷ Σείῳ τὸ κῶ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ Σανά-

του, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδαμ, σὲ Θεοτόκον φρονούντες κραυγαῖζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστατὴν θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Παιτῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργουῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγεῖλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρεδωκας κραυγαῖζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρὶ συνονούμενον, τὸν ἐκ τῆ μη ὄντος πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονούντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Αὐτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῶν αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν παραβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθοραῖται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλήθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κληρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθαρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ο ληνσου Μάρτυς τὴν ζώνη, τῷ Δεσπότη
καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον,
ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες· διὸ τρυ-
φῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἠλάτων κατηξίωσαι· ἀλλὰ
δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμ-
νοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σ ὡσὸν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἢ γεννήσασα
Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄν-
θρωπον διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν,
μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα,
καὶ ἀναλλοίωτον· διὰ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύ-
νομεν. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὑψιστος, ἐκὼν
κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο ρῶν σου τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἐν-
δοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασί-
ων πείραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι,
Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάν-
σοφς· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις
τῷ Κτίσῃ. Θεοτοκίον.

Μ αρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας
ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠνδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐ-
σκήκασε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν
σοι Κέρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία
τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Δ οχείον τοῦ Πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδίου
γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος,
θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελ-
λόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλή-
τησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρώτοις ἰδιώμασι,
καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσασαι· τούτων οἱ

ἐνδοξοὶ, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῆ καὶ χά-
ριτι, δευτέρως κατὰ θεῖον μετέχουσι, καταλαμ-
πύροντος, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς
οἰκίους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Α ὄυτε πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώ-
μενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ
παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου
μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφῆτης γενόμενος, αὐτὸν
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α νδριάντος στερότερος, καὶ χαλκοῦ δυνα-
τώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότε-
ρος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάπτον
λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βίᾳ τούτου νε-
κώμενον· σοῦ δὲ ἄκαμptos, δεξιᾷ τεταμένῃ
τῶν ἀνθρώπων, φλεγομένη παραδόξως, περιε-
γένετο Πάισοφς.

Γ ερευς ὡσπερ πέφνησας, καὶ Θεῷ παριστάμε-
νος, καὶ αὐτῷ Μακάριε προσερχόμενος, οὐκ
ἄλλοτρίω ἐν αἵματι, οἰκίω δὲ μάλιστα, καὶ
χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνο-
χας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ
Σωτῆρι καὶ Δεσπότη, καὶ εἴσαι βασιλεύοντι.

Γ ερεᾶ προσάγοντα, καὶ ἄμνόν προσαγόμενον,
τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρωθεν σε Πανεύφημε, περι-
χαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν
γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὠλοκαύ-
τωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· ὃν δυσώπει,
τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναιοῖδμον
μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φ ωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρ-
χουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε,
τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμω-
με, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν,
καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα
τοῦ δολίου, τῆ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λο-
γισμόν ἡμῶν στήριξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἴς εἴωρατε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττε-
το, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδω-
καν, οἱ πολλῶν σου θωρεῶν, ἀπολαύσαντες
Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν
τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανι-
στῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρυστώσ, νῦν παρρησία καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τοὺς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Οτὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Ταῖς ὁράσεις ἰδὼν, ταῖς ἀληθῶς ἐκ Θεῆ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβήτων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τῆτων πῆν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οὶ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννητορ ἀγνή, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τοὺς καρτεροὺς σε, Βαρλαάμ, μέλπω τόνος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περισώζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Οτὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

Υπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποιητικῶν αἰκισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐν τεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένε· ἦν παῖλαι προεώρακην, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

Ἐπὶ Προφήτῃ. Ῥδὴ γ΄. Δυναμίει τῷ Σταυρῷ σε.

Υδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου σου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Βουλῆσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προσβλήθης Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομήτορ· διασώζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντας σε, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Απας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ρύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόνων σου ταῖς πλευραῖς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στερόρον καὶ εὐτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάρισε;

Θεοτοκίον.

Εστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεοσύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆτες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο • ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατικῶτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δὲ, καὶ χορευῶν ἀπαύσως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σώζε τους πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων θειῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε Μακρόθυμε. Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰληφώς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῆ, δαδουχόμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῆ κραυγᾷ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάρκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου.

Ρητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπώσαίμενος, διδασκᾶς δὲ Ἀποστόλων προσηκόμενος, τῆς ἀληθείας ἐνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχηματίσας.

Ο τοῦ πυρὸς εὐτονωτέρα τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοϊαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπὲρ Χριστῆ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθισταίμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις Παμμακάρισε, κεκτημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἰληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος, τῆ Παγαγίῃ Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἐνθεον, κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ανέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἡ τέτη σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται. Θεοτοκίον.

Βηλίματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σὲ πεπλασθῆρηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθιος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο γεγωνῶς τῶν Χριστῆ, μιμητῆς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τῆ Θεῆ.

Υπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μελποντι, Ἰησοῦ Υἱέ τῆ Θεῆ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγᾶζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τῆ Θεῆ.

Θεοτοκίον.

Αγιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, φρονούντες σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἢ ἐλπίς.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τῆς τύπου δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Γλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτέμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Γλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε, τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα. Θεοτοκίον.

Ο οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμει, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμῃ ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ραπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραίνεσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγῶνων τὰ κρόπαια, καὶ τὰς νίκαις, καὶ τῶν ἄθλων ὀρώσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν προτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ανάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνετε, τὸν ἀγνωσθέντα, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Α γάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἢ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει • δέσμενος • Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἐφησεν ἄντι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἴ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Ο ὅτος δούλος Κυρίου ἐρμηνεύεται, ἢ ἐξομολογούμενος. Ὅτος ἦν ἐκ τῆς Συχέμ ἀγροῦ Βηθαχαρὰμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. ὁ ὅτος γὰρ ἐστὶν ὁ τρίτος πεντηκοντάρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὅς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσε εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὖσομον ὦφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὦν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἀρχοντι. Καὶ μὴ πισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τυπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζεται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται. ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἀρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψῃ, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἴστατο καὶ ἄτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ, ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στεῆρου τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῆ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τούτου καὶ ὁ δεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

(*) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Ο ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατιάν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότινων κωνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστάς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήφει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἁγίου Ἀζῆν, εἰς ἐκπλήξει πολλῶν, σὺχ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς δυνεῖ ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἐμεινεν ἀβλαβής, ἢ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχος ἀποτρηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναῖκος, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἁγίου τύφας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστῆ, πενήκοντάδας,
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πενήκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαι σοὶ σήμερον διὰ ξίφους »
Τῷ Παμβασιλεῖ δώδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδώρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Επὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδώρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὦν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἀρχοντι. Καὶ παραστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπίεσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμάται καὶ ξέεται· καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἰκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθὺς ἐξ οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τίσασθαι ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίψαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κελύει βουνὸν χαλκοῦ ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βούς γεγενῆσθαι. Ὅτε δὲ

καὶ φάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοῦς ὁ ἄρχων ἤθετο, ἐξέστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνιδοῦ μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἁγίου· Ἄνοσία κεφαλῆ, καὶ τῆ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἁγιος, Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστὸς ἐστίν, εἶπεν· ἀλλὰ δὲ μοι τριῶν ἡμερῶν προσεσμῖαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἁγιος λαβὼν τὴν ἀνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθίῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἶδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἁγίου· καὶ θυμὸς πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἦλος πεπυρωμένους ἐμβάλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἤθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐτὸς εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀταλίην πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἶδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τὰς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἐστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἐτι δὲ καὶ τοὺς παρεστώτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀδραβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστυσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστυσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσε πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ φάλλοντος. Καὶ φθιάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἁγίου εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλά διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυοῖ. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴκλον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἁγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔκκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχήν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίᾳ Παγχαρίθ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς. Ὑπερφυῆς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένους ἀναμελπεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σου δεικνύεις. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τῷ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπαδῶν φαιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσεληλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐυτονωτέραν πυρὸς, δεξιᾶν κεκτημένος, παρραστάτης δεξιῶς, τῷ σῷ Δεσπότη κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνῶμέν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἁγνῆ, ὁ σῆς καιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρός. Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προδρασπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς περ πυρὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανας, ταῖς θεῖκαῖς φρυκτωρίαις, Ἄδιδῆ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. Κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὠφθης, σαρκωθεῖς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διὸ σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς. Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἐφλεξας εἰδωλικὴν φαντασίαν, κραυγάζων· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρεστής Ἀθλητὰ παναοίδιμε· αἵματι μαρτυρικῷ, βεδαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς Τάκάνθας κατέφλεξας, πάσας ταῖς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκτετε γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ἐν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι τῆς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

• Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψαῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ὡδὴ δ'. Σε τὴν ὑπὲρ ναῦν.

Λόγω δεικῶ, καὶ πρῶξι κοσμούμενος, ἐ-
πτερωθῆς τῷ πνεύματι, Ἀβδίου δεσπέσις,
καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Εἴθθα Προφητῶν, χαρεῖαι σκηνοῦμενος, καὶ
Ἀγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς δειαῖς ἐμφά-
σεσιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·
σε καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον
σαρκοῦμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νέμος ἐγκωμίων ἠττάται, τῷ τῶν ἀγῶνων
σου μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε δειὰ λαμπρότητι· ὄν ἐκτενῶς δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ολον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας,
συγκληρονόμος ὄφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοίδιμα.

Υπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βα-
σάνοις, ὁ δειὸς Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς
παρὰ σου φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομή-
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προ-
στάτην, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβαλλομαι·
σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπα-
ραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πε-
τρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἴαν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν Στι-
χολογίαν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος
δ'. Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ α'.
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες
οἱ πιστοί. Ἀπολυτίκια, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορ-
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Κανόνες,
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Λίνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν.
Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι
τῶν Ἀγίων καταλιμπάνονται.

Ἐάν δὲ τύχῃσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος α'. Ἑὼν οὐρανίων ταγματῶν.

Λαρπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον.
φαιδρῶς ἔδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄν-
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβεβαζέται.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλείης,
ἡ Θεοτόκος ἐντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγαμένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Επυρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένα ἄρτω πίστεως,
ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμον,
ζωῆς ἄρταν τὸν Λόγον· ὡς ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς
καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι
μυστικῶς, κυρωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

Ταῖς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ αἰ-
κῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πατέρ, παρστώως
παρρησία, τῷ Δρόμῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς,
ἐκτελεῖσιν τὴν μνήμη σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δώρηθῆναι κατεκτενε.

Τῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθια, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλε τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπὸς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ προσβευτήν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θαυμάσιος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. Προσόμ. τῆ Ἁγίᾳ Πρόκλῃ, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῆ τοῦ βίβη λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ θαυμάσιως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κηρύσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσυχνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος· οὐπὲρ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας; ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τίττε τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσιμον λείψανον, ὡς περ κόσμον τερπνότατον, τῆ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶν προσηνεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτᾶς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαραὴν προμνησεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηδομένη, τῷ Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένα, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, ἄλοιοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡς περ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διό ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακραζόμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῶ τῆ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἑβδόμης ὠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
» Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Αγίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέγουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένη σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἁγία Ἀγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννητρίαν, γενήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἁγία, τραφῆναι τῶν Ἀγίων, εὐχὴν ἣν περ ἤξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυναμῶσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενές τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξόν πάθει, περιτρεπόμενον ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπέιληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἠδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, ταῖς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεωρηδῆς γνωριζόμενος.

Εῤῷτι δεῖξαι τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνεῖαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοκίον.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ιᾶνεσιν ἐπόμενος σοφῆ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αἰοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερῶσυνης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπέιληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βρωῶντος ἐν πνεύματι, ἤξειν, ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ἐπὶ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτρένωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σε
» πτῇ Εἰσέδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπαδάς κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν παλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληρῶ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Η ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὄρων τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἁγία· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἀφesis, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἀγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τῆ ὄψεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφῆν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αῤετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνόφον. θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεῖς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, παλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαιταίμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀχραντὸς, Μητὴρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχυί, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι. Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκούσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζῶν τῶν ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

τὼς ὡς γέγραπται· ὦ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῆ βροντῆ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἰερικουήντια τῶν αἰρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανώς.

Πηγῆ τῆς σοφίας προσβαλῶν, τὸ στόμα σου θεολήπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολερῆς κατέκλυσας, ποταμὸς πανόλβιε, Νεστορίη τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ο ἄνω Πατρί μονογενῆς, ἀφράστως συνουόμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτήν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶνσαι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἦχος δ'. Γαχὺ προκατάλαβε.

Τῆ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκοτὸς ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοῖδιμε· ἠρθῆς πρὸς ἀπαθείας, καθάρωτατον ὕψος· ἠστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτίνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετα, ὡς περ ἄστρα φαινόν, φωταγωγοῦντα τὸς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων αἰοῖδιμε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δηλωσιν τρανώς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιουῖσθαι, καὶ γηθοσύνως βοᾶ πρὸς αὐτήν· Χαράν μνηύει, ἡ πρόσδός σου, Κόρη παρθενομῆτορ.

Προεόρτιος. Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σὲ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκ
• κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνή, ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπραδηφοῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική· ἠνθησεν ἰδοῦ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἣτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκῆρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μένην σε πανάμωμον ὁ πλαστουργός, Λόγος εὐρηκῶς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδυῖ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σύμου ἰσχύς, Κύριε.

Ο δι' ἡμᾶς, ξένη καθόδῳ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῆ, δέδωκας σαυτόν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ο μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρυῶν Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, ταῖς ἠδοναῖς, σθέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγώγησον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπιρρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς εὐκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτόν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι, καταστολῆ αἰώνιως κεχαρίσται.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντῆ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθελγούσα, αἰρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασυτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναἰοῖδιμε.

Γνώσεως τῆς Θείας, ἐν μυήσει γινόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερῶς, ἀγαθοδότης ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιοῦσαστε.

Θεοτοκίον.

Αἴθρακα τὸν Θεῖον, ἐν νηδυῖ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεπλέχθης ἀληθῶς ἢ βῆτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχεῖαν εἰκονίζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
• δω σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
• ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ
• καθαρῶτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
• εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόσδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παραδόξα τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Οἴλην σε ἠγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφόμενην τροφὴν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθειμι, πρὸς τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσῶσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἔνδον ἐπικλύσεσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάμαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πισῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ηπερίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ ἀυγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σε πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρει Θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ Στεράπων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσάς σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ εἰεπάρθενα σύμε κυβέρνησον, καὶ ὀδήγησόν με, εἰς εὐθειᾶν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθαῖς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμακάρι γινόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτου Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τῆ Θεῆ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφένδαμνῇ ἐνθείς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεατορίου τὴν θρασείαν, γνώμην ὡς παλαιὸς Δαυὶδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα Θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσις, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὁ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
• ἑορτὴν σὶ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
• δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
• τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ρῶσθέντες τῇ Θεῖᾳ χάριτι, σὶ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστραὴν εἰς τὰ Ἁγία, ἀνατραφῆναι ποθῶ ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς Θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἁγία τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἐτομαζόμενος.

Υμῶν σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμῶν σε τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμῶν τὴν σκέπην σε, βλάβης δι' ἧς πάσης ρύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην καταπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεόμενος ἱερώτατε, Στερωῶν μυστικῶς, καὶ Θεῶν ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ Δεράπων, ἠξιώ-
θης Δεῖα χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγό-
ριε, Δαρύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτε-
ρος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,
ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ος ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν Δεῖαν αἴγλην ἐπλή-
τησας ὡς σκευὸς δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκό-
σμησας, τῶν ἄνω Γρηγορίε, καὶ τῶν πρωτοτό-
κων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκαθαρτον
σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος, ναὸν ἄγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλῃς ἐπιβάς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις
κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν Θεο-
πρεπῶς ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρ-
χιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοῖδιμε.

Ος ἄλλῃν κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου
ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσσει
καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς Δῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέ-
σεων τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ, τοὺς προμά-
χους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδασκῶν
Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας
τὴν ποιμνὴν ἴθυνας. Θεοτοκίον.

Οράθης Χερουβὶμ Θεοχαρίτωτε, Παρθένη
ὑπερέχουσα τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ ὀχοῦμενόν
αὐτῶν, Ἄχραντε ἀγκάλαις σε ἐβάστασας ὅθεν
αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ρυόμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐ-
» πανόρθωσις.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἐορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγάζουσα. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ
ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Οτῶν ἀπάντων Ποιητῆς, ὁ Πλάστης καὶ
Δεσπότης, ἀρόρητῳ εὐσπλαγγίᾳ καμ-
πτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὄν
περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίγ, ἰδὼν
πεσόντα ὠκτερε, καὶ ἀναστήναι τοῦτον εὐδό-
κησε, πλάσει Δειοτέρῳ, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ
μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ
μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠθε-
λήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχη.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζωσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κικλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπᾶρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς
Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσε-
βῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευ-
σιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης
γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἡθῆς δὲ αὐτῷ
ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρε-
σκευάζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπι-
κρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ
τόπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν
παρ' αὐτῷ Δησαυρίζων· τῇ ἐγκρατείᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ
αὐτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαι-
μονικαῖς, ἐπάλλαισεν ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάν-
τιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν.
Ἐκείθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐσπέ-
ραν περιουστῆσάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς
καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς
τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε·
καὶ πάνυ ἐκτακῆς καὶ ὑδριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδό-
σιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν
Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκείθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαν-
τίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν
Ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικε-
τεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ
διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τῷ μακαρίῳ Ἰωάν-
νου τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ τοῦ Δρόνου διαδόχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῷ Ἁγίῳ
Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλη-
σιάζοντι τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει
τοιούτου ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν
ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσ-
ρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντο τινεὶ τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐει-
δῆ, καὶ ἠντρείπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντές τε αὐτὸν
ἱμάτια βασιλικά, προέτραπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μελλοντες αὐτὸν ἐπισφά-
ξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ Δασίῳ τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν αὐστρατιωτῶν περι-

στάντων αὐτῶ καὶ πρὸς τὰ ὁμοία ἐκβιαζομένων, ἐκείνος ἀγαθῶ λογιμῶ χρησάμενος, ἐσκόπησι τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττον μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὠμολόγησι. Διοκλιτιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τούτου μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεῖς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητῆ αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσᾶς Ἰωσήφ ἅμα, Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις Ἰσακίον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ σὺνάθλους τρεῖς ἅμα, Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουβᾶν, Δεναχίδα παρθένους, Ἄθλος ξίφους ἐδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικῆς τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι, Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον ὦ πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατριδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθείου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὄρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκίαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφόμενων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γραμμασίῳ ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπέσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεσιτιπράτης γὰρ ἦν (ὁ ἐστὶν, Ἰματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηθεῖαν ἐποιεῦντο, καὶ Λευκιανῶ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινήσεσιν εἰξάντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβέντας δὲ τὴν Νικομηθεῖαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπέσιος, καὶ εἰς ὀμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτονήσονται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονταί τῳ Μαξιμιανῶ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βάλλοισι, σφυρῶ ἐγκλείονται· ἐν ᾗ Ἀγγέλου θεία ἐπιστάσις τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἑσθῆν, θρησκίᾳ διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἀπρωτοί. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοῦ λαθῶν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαθῶν, παικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σειν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιθηροῖς ὀνυξίῳ ἐπὶ τοσοῦτον ἔξονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῆ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν θεία καὶ ἀγγελικῆ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν κλητῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκείνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ἔθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν πύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου, ὅς καὶ Πατρικίος καὶ Εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρου τῆς Λύγούστης.

Γαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἑλάντρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, Ὁ παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσιν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασιν, σωτηριῶδεις ἀγνή, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένου.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες Ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἑράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰς ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελιζέσθε· περιστέρα ἢ χρυσῆ, καταπάουσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἁγία, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὠραία τὸν ὠραῖον ἀπεκύνησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη παναίμωμε ὦ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἀμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ ναίματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβάς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκνομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγαζῶν Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι· κοιμηθεῖς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς

μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτία καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνή Παρθένε ζώωσον, σῶσον με, καὶ τῆς γενένης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σέ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἰσράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθραὶν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἴρσειν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἠδοναίς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἁγίε, τὴν παρρησίαν τῆς ἐν γῆ, εὐφημῶντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἐνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἰκέτευσ, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶντας, Θεὸν Πρόκλε Δεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεῶν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις σου Ἁγνή, ὡσπερ θρόνος Χερουβικῆς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ὧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

ᾠδὴ ἡ. ἦς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.
Ἐχει δὲ ἐν ἑκάστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ἴκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
• **Α**ὐτὸν Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
• ἀληθινὴν· γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῶ·
• διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συνανα-
• στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἴκουε σύνας πρεσβύτεα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἁννα φησί· Βουλῆσει Δεῖα ἦν ἔσχον παῖδα σεμνήν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητός μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερούσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλαίτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδοὺ πρεσβύτεα σοφώτατε, ἡ Ἁννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευσ, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνω γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάει ναῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει Δεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τῆς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς ἀναβοῶντας χαρᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆτὸν ἀρρήτων μυσέων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανώς. Τὸν Δεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον κηῖσεις, ὧ μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνῆν σοι ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριὴλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς κηῖσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγόρι· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμακάρι, τὸ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἀγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε αὐλῶ, καθαίρουσαν καὶ δόξη, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ολολαμπῆς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμπησι, περιουγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδούντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· Ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σε, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθεῖς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ητὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηῖσασα, τοῦτον ὡς Υἱὸν σου, Παναγία αἰτησάσαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγ-

μοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῳ. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Ως χωνεῖα τῆ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὀργάνῳ Μάκαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης Δελεγμένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα Δεῖα ὠφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, Δεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμακάαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προεληλυθε Χριστός, ἐκ σὲ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τὴς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστιλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ΄. ἤς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ιδὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων παιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λίθος ἐξ ἧς τμηθήσεται, καὶ τῆς βωμῆς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δὲ, ἑαυτοῦ ἐργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγῶγια.

Ωμοσε Θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὴς τὴν ἀειπάρθενον· ἤς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρον βρώσεως, ἀπολυτρίμενον, τῆς τῆ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῆ ὄψεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σοὶ προσανατίθημι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὡς Δεσποτα· ἐξ ἧς δι' αἰκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεις, διασώσει, κόσμον ὃν περ' ἐπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Η ὕγασεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυναίμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἢ κηύσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λημένα τοῦ Δείου Δελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐφρῆξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσθεσας ἀνθρακας· καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρός ἐν εἶδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν Σοφὴ, μᾶλλον δὲ δροσιζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυί σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ως ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἠνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὖοσμον· διὸ πηγάζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σα ὅστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σε, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὀσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῆ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Η θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν, καὶ πολυάθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυματῶν χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχᾶς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλετησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τὴν τῆ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παραδείσει, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὀσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπους καὶ σκιάς παρεδραμες, καὶ τὴν ἀληθῆς Δεῖαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεὺς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱερούς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσόστομου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεῦξω

δογμάτων σου πέλαιος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κἀκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ωτῶν ὑπὲρ νῦν θαυματίων σε! τὸν τῆ Θεῶ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστείλαριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοί σου, καὶ ἥσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὄθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τῆ Ἁγίῃ Πρόκλῃ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διαδόχος Θεοκλήρου· καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὁμοίον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερυθίμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τῆ ναῖ ταῖς εἰσόδοις, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῆ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος. α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὧδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῶ, εἰσιούση εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Κραθὰ περ ἀνθη πακίλα περιδρεψίμενοι, ἐκ νοσητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς,

τῆ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοὺς δῶρον αὐτῆ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδέξασθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανός ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκυθηῖσα ἐκ στεῖρας ἀκάριου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κέθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τῷ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Αἰτή τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἄξιόν ἐστι κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελείου, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἀκουσον. Ψύγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο' Ν. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναός ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμλου τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ἡ ε'. Ὡδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστείλαριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερεσολογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτῇ, ψαλλεται ἢ ταύτης Ἀκολουθία μόνη, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

***

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Εκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῶ, προσενήνοχον σήμερον, καὶ Ζαχαρίας, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηέχθη, ὡς δεόμετον θυμία, καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ δεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβῶν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ο Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἣ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Ἦν γὰρ πρὸ τότε Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβῶν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγαλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ὡδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνὴν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἀγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Αρτον ἢ λογικῆ, παστάς Θεοῦ τοῦ Λόγου, Ἀχειρὶ Δεῖου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικῆσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στασίην τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῶ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἁγία· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν, ἡ ἀνακαινίσις, Παρθένε Μητηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρᾶθειά σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῷ Ἁγίῳ Θεῷ ἡμῶν, τῷ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ δεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἰ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερώς, προδηλοῦσαι

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημέρους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Πηρομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφηταὶ ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεισθαι, ὅπως γένηται, τῆ Δεσπότητος τῶν ὄλων, Δεῖος Δρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγές ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετά τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρώντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιτε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυματήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιάν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομών τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκλήσιασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνευγεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἐμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβὶμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλαίκες λίθιναι, πλαίκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρῆβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 27. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς οὐδόσης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδεξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπεστρεφέμε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κἀθήται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαῖμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπτουσα, ἀποκυθηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπυ, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ ἀνατραφῆναι εἰς κατοικήσιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενηχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαῖστορος.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἐορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνης· Ἦγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἀγίῳ ὡς ἀγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοικήσιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετιζούσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχαίρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρώντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπαρθένον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς ταῖς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνώθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τῷ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ενδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεάνιδες τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη Μητήρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σεργίου Ἀγιοπολίτη.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεοπαῖδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικήτήριον τῷ Παντάνακτος Χριστῷ, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένης τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόσδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τῷ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἀπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ αἰσιπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαρία ἢ φωτοφόρος Δεῖα λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνεή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς Δεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ Δεοχώρητος ναὸς.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς μέχρι τῆς Ζ΄. Ὠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίζω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύζομαι, τῇ
• Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
• Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστά-
μενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέν-
ναον, ταῖς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας,
ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρημα-
τίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ
τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς
Δεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάρι-
τος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγά-
γετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμηῆσαι,
πανηγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Η πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος,
τὰς πύλας διάρασα, ταῖς τοῦ Ναοῦ τοῦ
Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας,
τὰ Δεῖα θαυμάσια, κατατρυφήσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶν-
τες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζομεν, πνευ-
ματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶ-
ρον προσφέρεται.

Ωδαὶς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν-
δοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς
καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται, προφητικῶς,
δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἢ ἄμεμπτος, ἠγαλλιάτο, ὡς δῶρον
πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ
ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυ-
ρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὑμνησε πάλαι, Παρ-
θένε Θεόνυμφε, θυγάτερα λέγων σε, τοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ· ἐν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς,
βρέφος ἐθῆλασας.

Σαρκὶ τριετιζουσα, ἢ Θεοτόκος, Κυρίῳ προ-
σάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τῷ
Θεοῦ, δεξαίμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορευσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξα-
τε σήμερον, καὶ μητέρες ἄτατε, τῇ βα-

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλείως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προσλθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

• **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντα, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ Δάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον πασταῖδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυτὸ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κρᾶζει σε, πεποικιλμένη Ἀχραντε, παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σε σήμερον, λαμπαδηφόροι κρᾶζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δευτέρος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλόρτοι, καὶ συνευφρανῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἐορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλείως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γωακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδευοῦσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσι.

Novembre.

18

Η τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἢ ἄσπιλος, ἢ περιστέρα ἢ ἀμόλυτος, ἢ δεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Η τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἢ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἀνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφρημίσθω, ἐν ᾧδαῖς ἢ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἐορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδευοῦντες νοητικῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάζομεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ταῖς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλείως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἢ Τριάς ἀπαστραπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆς ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς δεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

• **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἐορτὴ ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὄπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἐορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν, Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κρᾶζων τοῖς ἐν γῇ, ἢ ἀλήθεια.

Ορος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακούμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, ταῖς ἀρεταῖς ἐξήνηθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Γῶμεν παράδοξα πᾶσα ἢ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισια πράγματα· πῶς ἢ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμφυχος ὀφθεισα Θεόνυμφε, τῷ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφαιρουσαί σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δευτέρος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν· ἢ Παρθένος τίς ἐστίν, ἢ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰοῦδα τῆς ρίζης ἀναφεισα, καὶ γεννηθεῖσα ἐν Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλείης.

Εξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ὠδαίς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Γωακειμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνί, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνῆν, Θεοῦ Μητέρα Χριστῷ τῷ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Αγία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντον Ἀγνῆν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξειν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ Δύμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακειμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εβλάστησεν ἢ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυπῆσα Ἀχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρῆση, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθῆση, βρέφος γαλουγοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένω, Μητέρες τῇ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν· πάντες οὖν παιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριαδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνεῖσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, τάξιαν-

χίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

Γέτευε ἀπαύστως, πανάχραντε Ἀγνῆ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρώσῃ τούς δούλους σου. Καταβασία.

• **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
• **Ε**ξ αὐτῆς Χριστῷ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρου ὁ αἰνετός, κατασκίου
• **Δ**ασέος· ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
• **ἄ**υλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
ᾠδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμος Παρθένε, ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ
• **κ**αθαρώτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
• **τ**ὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Αγίασμα ἐνδοξον, καὶ ἱερόν ἀνάθημα, σήμερον ἢ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τῷ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα·
Σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ωτῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμαίων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἢ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμηνεύτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνῆ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δευτέρος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν αἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξαζόντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς Δύμα εὐπρόσδεκτον.

Αγαλλιάσθησαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἢ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρὶ σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περιδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, Δεία συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εΰξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεῶ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετιζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ἔρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γεγομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασιν. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογούντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδαιρέτον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν.

Λιμένα εὐδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κελκήμεθα, τὴν πρεσβείαν σε ἐν περιστάσει, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὧν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογῶμένσε Φιλάνθρωπε. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ο πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγγνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τοῦτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτὸ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ο ὁ οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θῆσαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῶ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διαίδημα σε βασιλείον, δεξάμενος Νὰς Θεο-νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εὐορτάσωμεν Πιστοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τῆ Θεῶ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγίωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Εν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περιστέρα, προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι Μητὴρ Θεοῦ.

Εν Ναῶ τῷ νομικῷ, ταῖς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιαῖζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἀγία κιβωτὸς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφήσαι τῆς Δείας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Ο Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ Δεῖον κράτος σου. Καὶ νῦν.

Εν γαστρί σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντί, Θεομήτορ γεγονώς, προεληλύθεν ἐκ σοῦ, πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Καταβασία.

» **Σ**πλάγγνων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπῆμαντον.

Κοντάκιον. Ἦγος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεῶ καὶ Δείων μυστηρίων ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρει, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπέρρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἀχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὀρατὴν καὶ τὴν νοημένην. Διὸ, ἀνευφημαῖν βεβλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως θεὸς τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη.

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρα εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος εἰσόδος ἐορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν ἐργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὄλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελόμενῃ, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τιχτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως καὶ Σώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκου Μαρίαν, ταύταν, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχασιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδίδασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὄσου οὐπω ἐξ αὐτῆς τίχτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκέισε διατρίβειν αὐτὴν μόναν, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπαξ τοῖς Ἱερεῦσι εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιαῦτον ἄδυτον ἐνδαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ Θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκουσθαι διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας ἐδόκησαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνυηλίζετο καὶ ἐνδιηπάτο, Σείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως διχορμένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρά τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλ-
» λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδού σήμερον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρεσιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχῆν καὶ διαίνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανηγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γράμματος, παρεδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτίνας ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ εἰσαχθείσης σου, Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσασι εὐλογημένη.

ὑποτέτανται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δευτέρος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσιζετο.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθῆσονται παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῆ Βασιλίδι Μητρὶ.

Ἡγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ἠψφραῖνοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μητὴρ, εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Ἐαὶ σῶματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὡς περ σκευὸς ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μητὴρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάζσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Ἰκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εἴσπλαγγχον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννητορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἡς ἡ Ἀκροστιχὴς κατὰ ἀλφαβῆτον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βουλήν Ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοίμη Θεῷ· διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς σφαναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α΄χραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καίμαί, Δεδεγμένους νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτιστοῦ σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε΄φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεότοκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γ΄κέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετά τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὅρων τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσιν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι, ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἄπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχεσθαι οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτιστοῦ σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνήψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαράν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραίνεσθωσαν, Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ε΄φραίνεται σήμερον, παιδρῶς ἰσκακεῖμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίαν, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαὶ· Ἰούδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς ὁ πρὸ αἰῶνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμφυχος σκηπὴ, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσὶν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ως πύλιν σωτήριον, καὶ ὄρος ναπτὸν, ὡς κλίμακα ἔμφυχον, τιμῆσωμεν πιστοί, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερῶν.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμῆσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἀγνή, οἱ θεῖως τεκόντες σε, ὡς θυμία καθαρόν· καὶ ξένως αὐλίζη, ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υμνεῖσθω τρισάγιος, Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο΄ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε, Θεὸς τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλαττῶν ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφουοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὰς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ΄.

Ἦς ἡ Ἀκροστιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντισρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνῆς, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, φαυέτω μηδα-
» μῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν,
» τῇ Θεοτικῷ ἀσιγήτως, φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλίασει βοάτω· Ὅντως
» ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνῆς, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ως ὑπέρλαμπρον Θεστόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρόν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεοῦ δ' ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ Δαῦμά σε τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἄγνή, Ὁ Νόμος σε σκηπὴν καὶ Δεῖαν ζάμνον, Ξένην κιβωτὸν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κρίζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες καταπλήττοντο, πῶς Σεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελῶδῶν σοὶ προεκελάδει Δαυὶδ, Λαλῶν σε θυγατέρα βασιλέως, Καλλεὶ ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι, συγχορεύσατε· ἢ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομών, Ἠνίζατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαντε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· Σεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρεὸς, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βῶξ σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δευτέρος. Ἦν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χεραὶ τῶν Ἱερῶν.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαστικοῦ.

Εκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἰερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἄγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοὶ· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Υμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακραῖζει βοῶσα· Χαῖρε ἡ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ἡ ταῖς ἰκεσίαις σου Ἄγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα ἕρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράζως ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ εὐδοχοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορὸς ὡς Θεὸν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

• **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόχον·
• οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χαρίων· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκυστήθητε.

Ην παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τὴν Αἴνυς. ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον, παιδρῶς ὁδοποιῆσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεῶ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαίζεται.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρημένη θείῳ Πνεύματι.

Επειρανίῳ τραφεῖσα. Παρθένη ἄρτω πιεῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τῆ Θεοδόχῃ Ναῶ· τὸν γὰρ ναὸν τῆ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἐνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτῆ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαῖστορος. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τῆ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριτίζησα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναίξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ' καὶ ε'. Ὁδὴ Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

→ στίον, ὅτι ἡ παραῦσα Ἑορτὴ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πάντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κί. τοῦ παρόντος μηνός, κατ' ἣν ἀποδίδεται.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀπφίας. Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τῆ παραδόξῃ θανάτου.

Ο τοῦ παραδόξου θανάτου! προὔπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβολοῖς σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θείον ἐκλάμψουσα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τῆ φωτοδότη Χριστοῦ.

Οντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, θείον δεῖναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μυσικῶς συνδράμωμεν, καὶ προσεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανηγυρίαν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχοῦμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐνδοξε Φιλήμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, ταῖς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφον τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν γηθοσύνης τὴν μνήμην, σου τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν Γαζαίων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαίων δέ, τὸ θείον σῶμα σου, ὡσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾶ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖς σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἐνδοξε Φιλήμον τῆ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς θεοκήρυκας, σεπτούς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τέτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν.

Δόξα, Ἐὐχὴ, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτῆ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ, Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκισμένης φωστῆρας, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τῆς ἀνθρώπου ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α΄.

Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ ἕρανός ἀνωθεν, καὶ αἰ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥιναίτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τῆ Θεῆ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψουσα, ἀποκηθεῖσα ἐκ στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά· προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρῆων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τῆ ἰλαστηρίου αὐτῆ, ἀνατραφεῖναι εἰς κατοίκησιν, τῆ πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέυζως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βέλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας. (*)

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαραδέκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκήρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀειμακάριστε· διὸ σε προσελάβητο, πρὸς φωτεινότετον θαλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(*) Τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ἡ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐχ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Δίνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Ρόδοις ἠδουπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγραφεῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης, ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεάνιδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον ἐργασσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ὀριθμισαμένη· καὶ προσενήνοχας σεαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ Πάινσεμνε, ἀθλήσασα στερόροτατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Εἶδε μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάφαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιεῖσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Οῖρος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν στάμνον, Προφήτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφήτα ὑποδέχε, Θεῆ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δαίμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος β΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἀχραντὸν Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τῆ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελούντες ἀνακραίξωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τῆ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκυρμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανῶν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱε-
ρουργε σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι,
τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ
γὰρ δεδόξασαι.

Ρεῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρ-
δευσας, καὶ γεωργεῖν ἕράνια, μάκαρ νοή-
ματα, παρεσκευάσας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆ-
μον, ἀξιοθαύμαστε.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστρα-
παῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυ-
τρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφῆ
Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ Θεῖος κατάλογος,
πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρω-
θεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δε-
σπότην, ἀποκνήσασαν.

Ὁ Κανῶν τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὴ πανάγιον τέμενος, Χριστὴ φωτοειδὲς
ἐνδιαίτημα, Χριστὴ ναὲ καθαρῶτατε, ἐν-
δοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστὴ κρα-
ταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι, Χριστὴ προσταγαῖς
πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς
σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου
κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα κα-
θαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ
νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθα-
ρᾶν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν
θεομακαρίστε. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρα-
τείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς
ἐκέτευσεν, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν,
Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσο-
μιλήσαντα.

Novembre.

19

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν,
κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπι-
στίας καὶ νεκρώσεως, τοὺς ἀνθρώπους, Φιλῆ-
μον ἀξιάγαστε.

Ονήσιμον τὸν Θεῖον καὶ Φιλῆμονα, Ἀπφίαν
καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φω-
τίζοντας τὰ πέρατα, ἰσραῖς μελωδίαις εὐφη-
μήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς Θείας
ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέ-
ψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν Ἱερῶτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρά καὶ πανακήρατος, ἐδέξω
ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραν-
τα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτο-
πήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφρά-
στως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρῶτάτη δια-
νοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέ-
σποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῆ στοργῆ,
ψυχὴν μου συνέδησα.

Εῤχουσα πασταῖδα, ἐπουράμιον προῖκά τε
μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαιροῦ,
καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρό-
νησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἀσπι-
λον ἀμείωτον.

Εῤρωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρω-
τας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρῶτατος, καὶ
πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔ-
πεισας· μεθ' ἧ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρ-
τυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος
Ἀχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκουῖσα,
τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστα-
ζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σω-
θῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
» **Τ**ᾶρρέυτως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρ-
» **Τ**ένος, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ
» **β**οηθῶμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄ-
» **γ**ιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλῆμονος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσω-
θεῖσας καρδίας Ἱερουργε, τὴν Θεῖαν ἐ-
πίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκευάσας· καὶ καθε-
λῶν τεμένη, εἰδῶλων ἀνήγειρας, ἐκκλησίας
μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σε· ὅθεν συνελ-

Θόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλῆμον δοξαζόμενοι, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τρεῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α'. Τὸν τόπον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διαπίψεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ἔκαρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ἦχος δ'. Ἦμῶσε, ἀκοῆ.

Γεῖω τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάσως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλούς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία χάριτι.

Λαμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερόν Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἑνδοξόν, φωταγωγούντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ο θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεορόημον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ρεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσῳ, τῆς ἀγνοσίας ἠρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἦμῶσε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα θειάπτεισον, ὡς ἀγάθῃ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Ἦχος Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αγγελος φωτός σοι παρεστῶς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ρυόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἑνδοξε, ἀφθορον ἀγνὴν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θεῖαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίς, εἰδῶλων τὸ βαθύτατον, ὧ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θειργῶ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλερειανὸς ὁ γενναϊόφρων· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος σε Παρθένε Ἄαρων, ἀνίκμως ἐκβλάστησασα, προσξεικόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Ἦχος Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἔ. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Νεοσηκότας ὄρων, τῆ σπηδεῶν τῶν δεινῶν ἑνδοξε, τῷ δραστηκῶ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλῆμον τῆς ποτῆ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Γὰς οὐρανίου ὁδοῦς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανῆς ὁδηγός Φιλῆμον, καὶ μόνην τὴν ὁδόν, Χριστὸν ἀγαπήσας, ὁσίως ὠδήγησας.

Αγγεὶ φαιδρᾶν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σепτή σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θείον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θειόγον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶ κλυδῶνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Ἦχος Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θείον, Βαλλερειανέ, ἐκζητοῦντος ὠράθη σοι Ἄγγελος, τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νῦν, συνδυμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἠδυπνόνων· αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελάβου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὀλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότητά.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὠφθης κηύσασα, βελῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῆ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὠφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σε δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἐβδομήκοντα Μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθείς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνεδειξας.

Αρεταῖς ἰσραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περὶ φανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλαγγῶν Ἰωνᾶν.

Χείρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικούς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Αρνες λογικαί, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὄρμας οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μᾶλλον, ἑαυτοὺς δεῖ θυμάτα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργή, ὄλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἄγγελον· ὑποκλίνας γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἶρα ἠγίασας.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν γὰρ Χριστὸν ἐκουφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

• Σπλαγγῶν Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμωσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
• δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαβὼν,
• διεκλήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ
• ὑπέστη φεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπῆμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθὺς· αὕτη γὰρ κατήσχυνεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λαμπάσα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὠφθη τοῖς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατούνασα. Ὁ Οἶκος.

Αρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαιρέτα τὸ πράττειν, κατὰ πληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσάμενη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν παλὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς, τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν βελίαρ, τὴν πίστιν κρατούνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλῆμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθῆτε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστῷ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλῆμονα ἔνθεν ἄειραν.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὡν τῇ τῶν εἰδωλοκρατῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὔτοι μόνον μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὐσης, ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχησαν πρὸς Ἀνδροκλῆα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδῶλῳ τῷ καλούμενῳ Μηνῆ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευσῶνται, πρότερον ὑπὸ παίδων βραβίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἐκκαυσιν ὦ Κικιλία,
Λοῦθ' δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἄμα
ἔτεινει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάγην.

Οὔτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ρώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἀγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

στην προσομιλήν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀγθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτριθησάμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὅς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομήν, θρασυάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δαρυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν βαλανεῖῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἐξοδὸν, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανεῖῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀποφηνησάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Μάρκου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὤρμησεν οἶα πρὸς πάλιν
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγγου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν κναφεῦ Μένιγγε τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κάπτεις σεαυτὸν καὶν ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Οὗτος ὤρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγροῦ βουώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἔλθων, ἐκλεψε τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν, ὑπερξέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὐρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγγος, καὶ Θεῖας φωνῆς καλούσης αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπότηαις, (κναφεὺς γὰρ ἦν) καὶ τὰ παρά τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφεσδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥίφεις, λαβὴν εἰνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ζέεται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτίμμεται· καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεῖς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρά τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββαδῶν,
Τιμῷ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἰθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητεῦσαι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὐ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὅκτῳ δὲ καὶ τριακοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, αἰεὶ ἐπέξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν· ἐσθίων δὲ βραχεία, καὶ ὅσα βραχείαν ἐντίθησι δυνάμιν, περιττὴν ἤγειτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρεῖαν· Σιδήρῳ δὲ τὴν σφῦν ἐξωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλείστον ἐσθηνῶς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότη λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρεῖαν, ἀναγκαίαν ἤγειτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προῦθηκεν. Οὕτω βίου, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνω,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάμισον πτερνίσας,
Φίλος Θεῷ πρόσσειν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανῆς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανῆς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς σρέφει
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηρσί μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων·
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον
Ἔχεις με Σισινίον ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Ξίφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὁδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Οὐραῖοι οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλήμον πόδες, τρίβους συντόμως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεραὶν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ὁρμαῖς ὑποσκειλίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαθύ σκοτὸς ἠλάθη· Ἱεουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποι-

μάνας καὶ μελπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινωνήσε καλῶν Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὠφθης καὶ πρωτόθρονος, καὶ Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλῆσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγγνίαν, τοὺς τῆ φιλία τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμελποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γ'σχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ράβδος Ἀαρῶν τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος· Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Τὴν κάμινον εἰς ὄροσον Νεανία, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λυτρῶ, Κικιλία τῆ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῆ λυτρῆ ἔφερε ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου Πάνσοφε, καταλιπὼν, θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτίνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογῆντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν ταῖς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάση, τὴν χαρὰν Πανάχραντε, καὶ τῆς ἀράς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνή τοὺς ἀναμελποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων· Ὡδὴ ἡ· Τὸν ἐν καμίνῳ.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινόν, ἐπανάπτοντα, τῆ σῆ καρδία φέρων, τῆς τὸ πρὶν ἐσβεσμένης, καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένης ἀγνωσίας Ἐνδοξε, πρὸς Θεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ηἱερά σου πρὸς Θεὸν, ἐκδημία ἱσραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχε ἐν γῆ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θρηγῶρε.

Μύρον ἠδύπνοον σαφῶς, ἀποσταῖξας ἱερῶν θαυματῶν μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πάθη δυσώδη ἀ-

πήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὸν Φιλῆμον.

Οἷα ἀστéρες φαεινοὶ, στερεώματι αἰεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Θαυμαστός, Ἀπφία, Φιλῆμων, Ὀνήσιμος, καὶ ταῖς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παραδείσος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἀγνή ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παραδείσον, ζωοποιηθέντας, εἰσαγωγῶν Θεότοκε.

Τῆς Μάρτυρος· Θιαύματος ὑπερφουῶς.

Θείαις ἐπομβρήσει τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τανκέντας καύσωνι, ἀληθόνων Μάρτυς σεμνῆ, ἀναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζιεύουση τῆ προθυμία γενναιόφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμελπουσα, Χριστῶ τῶ τῶν ὄλων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοῦ Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ράβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθροὺς καὶ μέλπων ἄριστα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κίβωτόν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεῶ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μεταίγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμελποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξέκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· Διὰ ἀνυμνοῦντες ἀναμελψόμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πρωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς, Δεῖα μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ βίος! ὡς περιδοξὸς ἡ σὴ, κοίμησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς φαιδραὶ ἡ ἡμέρα! ἐν ἡ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστῆ Ἐκκλησία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου ἢν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἱαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερώς, μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει· καὶ πάντων ἀγιαζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς, τοὺς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτῆ, φωτεινὴ ἐνδιαίτημα, εὐανθὴς τε καὶ θεῖος Παραδείσος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν Δυναμῶν.

Ὀρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγαίξεσθε θέσει θεοῦμενοι, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτούσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστράπτῃς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπὸ σθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, κυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφία Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων· ἢν ὁ Δεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίστατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτίνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλύν, τῆς κακίας ἐλαίνουσαν, καὶ φωτιζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραίσασα, τὴν σὴν καρδίαν αἰοῖδιμε, Ἀπφία καὶ λαίμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τῆ ἡλίε φαιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν Δεῖαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Σὺν τῷ Δεῖῳ Φιλῆμον, εὐφημησώμεν Ἀρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ Δρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων.

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐο-
ταζόντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Εἴδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν
Θεοτόκον ἔσαν, ὧ Ζαχαρία δέχθαι, Ἁγίων
εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε·
Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἑβόα·
Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὔγε τῆς ἱεράς, καὶ Δείας ξυνωρίδος, Ἰωα-
κείμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα,
προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε,
ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν
σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλο-
χίου Ἐπισκόπου Ἰκονίης, καὶ Γρηγορίου τοῦ
Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τῷ Ἁγίῳ Ἀμφιλοχίῳ. Ἦχος δ'. Ἐδῶκας σημεῖωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκρά-
τορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείτ-
τονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμακάρα, τὴν ἡγεμο-
νείαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ
Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτηδεῖος, πρὸς
θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, Ἱε-
ράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέ-
λυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, δογμάτων
ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ
τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ
συναίρεσιν· ἐν ὁροῖς δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς
ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μο-
νάδι Θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύον-
τα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπρο-
σκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυ-
νήτου παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσῃ
Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώκων, ἐκ-
τετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον,
ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ,
ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνευδότοις νεύσε-
σι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τού-
του, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα
καὶ ἥστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυματῶν
χαρίτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ
πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστέ Γρηγόριε, φωτοφανείαις
τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν
παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν·
καὶ ἀπαθείας, περιϊπτάμενος, καθαρωτάταις,
πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος
καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος,
τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κα-
νῶν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων
στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχ-
νος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυματῶν, καὶ
γλώσσα πύρινος, στόμα ἠδύλαλον, σκεῦος Δεῖς
Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παράδεισος,
θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμη-
τον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν
προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενηχθεῖσαν,
τὴν πρὸ αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-
κον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου
παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ,
τῷ Βασιλεῖ παρθένει, ἐν Ναῷ τῷ Κυρίου,
ὀπίσω σου Παρθένε μετὰ παιδρῶν, τῶν λαμ-
πάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαί
σε Ἄγνη, ὡς ἀγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ
νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λό-
γων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἰσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἀγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραίνεσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δεσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγγορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῃς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ αἰεπάρθενε.

Εἶτα λέγονται αὐτοὶ Κανόνες, εἰς τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀμφιλοχίου, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ τούς σέ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ο πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βουλόμενος, τῆς ἱεράς σε ποιμνῆς ὀδηγόν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῆ, τῆ παντευχία Πάτερ τῷ Σταυρῷ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητῆς τῆ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδείδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην:

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰῶ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερέ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς ἀστῆρ γεγεννημένος, ὄλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμπεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιαῖζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλῶν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωραῖθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλησίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσιν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσίν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσει, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Η θεία καὶ φωταυγῆς, τῶν σῶν δογματῶν λαμπηδῶν ἔσβησε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεῆ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλυσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νῦν ἡστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

Λυχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τὸν δι' αὐτὸν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ μυοῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφηνεῖαν.

Ολὴν ἐφέλκων ἐβδομαδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπὸ Θεῆ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλυσίως, διδαγμάτων καθαρῶτατα ναίματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Ρῆσις Κηρύκων θηγορῶν ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδάμ παλαιότερον, καὶ σὺν θρόνον τῷ Γεννήτορος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ηθεία βροντὴ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων αἰεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῷ αὐτῷ, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἱαμάτων πηγῆς, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττετε παντοίας, πίστει τῆς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, αἰτήσαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκσπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ παλαιὸς πανένδοξος Σαμὴλ, ὡσαύτως καλῆντός σε, τῷ Σωτῆρος ἀκήκοας· καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεις, Ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπέληφας· ὅθεν ἐπὶ γλῶσσην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμένας τὸ ποίμνιον, ἱαμάτων ἀπῆστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βασιλεὺς υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θηγοροῦ, τὴν ἱεράν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενομένης, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὠραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ηθεολόγος σου γλῶσσα καὶ θηγορός, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Νέα σκηνὴν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότη· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γῆ ὡς καλὴ ἠνθήσας, ἐκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμε, αἰρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνόδου πρόμαχος ὄφθεις, Ὅσιε Γρηγόριε.

Ουράνιος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον· ὅπερ ἐκτίσατο αἵματι Χριστός, ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεῆ γεγονός, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστώς, τῷ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἶδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σε κυοφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροῦ σου τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ολόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, και γέγονας θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμακάρι Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. Θεοτοκίον.

Οπάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομητορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ρήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίστει. Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμαίων σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ Θεῖος, Θεόφρον Γρηγόριε.

Ηνέφξας εὐχῆ σου, μογκιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγορίε, τῶν ἱαμάτων παμμακάρι, ἐνέργειαν πλουτήσας· καὶ ἐξηρεῦξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθίων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιᾶ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχόμενους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταγιγίνιν, ἐνθιῶς ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Οκόλπους τοὺς πατρώους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῶσθαι Πανάμωμε, σὴ ἐν κόλποις ὁράται, κρατῆμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδασκαίς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθείς τῷ Θεῷ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας, θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Αγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωπούμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ρώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεῦξί σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Γὺνηλατῶν τῷ Δεσπότη, πολιτείαν τὴν ἁμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συγκοφαντούμενος, ἀταπεινώτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οὐ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρου-

ρᾶ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νῆς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τῆ σου τότε μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμαίων, καταυγάσεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμνῆς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Θεόφρον Πάτερ, σοφῆ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίῃ.

Στίχοι.

Σταλεῖς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίσις,

Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Ούτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θεία γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινου προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων πόλεως ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐαλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὅς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίῃ τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείῃ.

Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἐσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὐθις τῷ Οὐαλεντινιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τυραννον Μάξιμον καταστρέψαντα, καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιδῶλεῖ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἀπώσασθαι τῆς Ἀρειανῆς, καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητέτο, ἐξέυρε μηχανὴν ὁ θαυμασίος· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα Θεοδοσίον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκίαν ὕβριν ἐκάλε τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δράμα, καὶ φησιν· Ὁρᾶς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πιστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀσίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-

στοις χρόνοις ποιμένας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντινῶν Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον, Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμακάρι Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανῆ τοῦ ῥινομητύου, ὀρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκεῖα ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κακοσμημένων. Οὗτοι, τῇ Σεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γραμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὡς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενομένου, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίω- νος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσει τῆ τῆς φωνῆς καλλιπεΐα.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνῶ- τος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχidiaκόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· λοι- πὸν τάχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην· καὶ εὐρὴν ἐκείσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφό- ρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κακῆθεν μετ' αὐ- τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐκείθεν, ἐκ Σεῖας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱερο- σόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμ- φανισθεὶς τῷ τῆνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίῃ καὶ Πύρρῃ καὶ Παυλῆ συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακίς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἰκανῶς διε- λέξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασι- λέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμαούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρτισε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς οἴκας ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαυμάσια μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ αὐτῶν οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον ἐθῶν βαλλόμενοι, μυρίους ἐπίγαγον πειρασμούς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώ- μης αὐτοῦ καταγόρου.

Ὁ δὲ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκα- τάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἡμισυ. Καὶ αὐτίς τούτου ἐκείθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγορῶν δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον Σερά- κωντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μέλανι τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατε- ζοφώθη, ὡς τε καὶ μέχρι τῆς σημερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαί- μονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἔαθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὐτίς εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλείστα ἐπιβίωσας Σεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας, Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὀρμώμε- νος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδίδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τυπτεται, καὶ δια τῶν μυκτῆρων ὄξος δριμύ δέχεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομένει, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὑστερον μέ- σσην Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἀρειὸν ἀπηγχόνησεν, Ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ Σεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχύς ἦν Ἐκκλησίας, Ἦνπερ νοητῶς καὶ θαυρῶν ἐνισχύει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ἰαρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰαρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος θυπόλος Ἰαρσοῖς ἀνεῖσι ψυχτικοῖς ἕως πάλου.

Δήγησις ἑπτασίας Ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Εγένετο τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διὰ τινος ἐπιστή- μης γνωριζόμενος. Οὗτος, ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερ- χόμενος, τὴν γέννηαν οὕποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκουμῶν Κύριος δι' ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται.

Ἐδοξε γάρ ποτε τὸν ἀνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰ- κείας ἐπιστήμης εἶδος προσαναγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσοριεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνώσει τὸν Βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κό- μην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρός εἰς ἓνα ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶ- σθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ ἀνδρός τὸν ἀγένα συχρῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγγα- σθαι· Ὅτε σου τὰς τρίχας ἢ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπληθησεται. Προσε- πιτούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μάχαιρας, καὶ αὐτὸς ὁ τρά- χηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μάχαιρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὄθεν δῆ- ποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὄλωσ ἐκθαμβος ἐγεγονε· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχα- ριστῶ σοι ὄνειρε, ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμνηθεὶς ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπικαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλ- λ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γενομένου, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπὶ τινος σεκρε- τικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστά- σεις, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολήν ἡμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλι- κήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔθεν κάκειθεν ἱεροπρεπεῖς τινὰς κατενοεῖ· ἰστάναι δὲ ἑαυτὸν κά- τωθεν ὑπελάμβανεν ἴδῃ τῶν φαινόμενων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

δεξιὰ δὲ τούτου εὐειδεῖς τινὰς ἐστῶτας εὐνούχους ὑπετόπα-
ζεν· ἐξ εὐνούμων δὲ τινὰ ταπεινότερον ἄλλον καὶ προση-
νέστερον ἔβλεπε· βόθρον δὲ τινὰ σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ
φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμε-
νον. Καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἐστάσαι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,
καίφησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς. Ἄραγε οἶ-
δας, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κακείνος· Γινώσκω Δέσποτα,
ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,
ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-
λεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φῆς,
ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθεδρῶν ἀγνοεῖς· καὶ πῶς
ἐπελάβου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-
λεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,
φῆσι, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ
λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλε-
θρίοις; Ὅμως μαθεῖ δια πείρας, ὅτι περ καὶ πρῶην ἐγὼ,
καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πείραν τῆς
βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ
τοῖς παριστώσι κελεύσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὀπι-
σθεν αὐτοῦ ἐπιφανιζόμενον βόθρον· ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς
Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἐδοξε δὲ κακείνην μέσον
εὐρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκούσαι λεγούσης· Ἄφετε τούτου
ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέησιν.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρασ εἴληφε, σύντρο-
μος ὁ ἄνθρωπος γεγονώς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανερὸν
παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ
Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης
διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφε, μὴ καὶ
σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ
γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ
τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα, Γεώργιον
τοῦνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινὶ φοβερῷ χά-
σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρη-
σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχῶν, τοῦτον ἀφεθῆναι
προσῆται μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν
τούτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, τῇ βοήθειᾳ τοῦ
ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας,
καὶ συνεῖς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὄραμα πρὸς αὐτόν
τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστός αὐτῷ· ὁ δὲ
τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογιζάμενος, ἔμεινεν ὁ
αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος
γέγονεν ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς
ὑπέσχετο.

Ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ
ἄνθρωπος ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ἃ ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ
ἀνευθυριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα
μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ διαρέστως βιώ-
σας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μυστικωτάταις, Θεηγορίαις ταῖς σαῖς προ-
σέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κα-
τατομὴν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα
ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξαζόντες.

Εληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδό-
νιον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγα-
θόν, τῷ Πατρὶ τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυ-
νούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξαζόμενον.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σάρ-
κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, Θεο-
φρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν
σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-
σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ
αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακραζόντες· Εὐλογημένη
σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δὲ Ἄγγελος Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης, κρινομένησθε μάκαρ·
τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾶ ληφθέν
δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

Ακτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω,
λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υ'πομονῆσθε Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων,
θαυματουργίαις μείζουσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύ-
νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-
στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερου-
βικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχεᾶ, τοῦ παντός Ἀ-
πειρόγαμε.

Τῆ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ωραιοῦθησαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,
Θεολογούντος τρανώς, Τριάδα ἄναρχον
ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει
τρισὶ, Πάτερ Θεόσοφς· ἢ βοῶμεν· Πάντα τὰ
ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνή, ἢ ἐνυπό-
στατος, Σοφία δέδωκε, Θεολογήσαντι
Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων, καταδα-
λόντι τὴν ὄφρυν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οπᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην
πιστὸν καὶ Θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ
σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱεουργοῦν-
τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-
λῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε
τέτοκας, ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδο-
κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Απολύεται μᾶστιγος, δαιμονικῆς φοβεράς,
προσευχῆ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-
νόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον
κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξαζεῖ, ὁ ἀγωνο-
δότης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγορίου Πατέρων ὧν τῇ παρησία, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ως ἀστὴρ φαεινότητας, ἀναφανείς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμαμάτων ἀκτίσι, τὸς ὑμνῶντάς σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ο παραδόξος τέκος σε, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σε, σὰρκα προσέλαβεν, ἕπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἀτρεπτος τῇ φύσει· ἐν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ἕριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ Ἀγ. Ἀμφιλόχιο. Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριαδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Εῶν πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακαρίστε, διὰ πάντοτε μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Αδάμ μὲν ἀπόγονος ὤφθη, τοῦ δὲ Θεοῦ Μητρὸς ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Παναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆ Ἁγίου Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.

Γδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα· προσέλθωμεν· βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίε θήκη, φωτισμὸν αἰένου, καὶ ἀθανασίαν.

Ως ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἐλαιον πηγάζεις ζωῆς· ὡς φοινίξ ὑψώθη Γρηγόριε· ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν. τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σοῦ ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὀσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστῶς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ηγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκηνώμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στύλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάγην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθός, ἐνθέων νοσημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν με Κέρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμὲ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀεμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως Ἱεράρχαι ὄσιοι, θεοφόροι ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένου, Ἀμφιλόχιε ἔσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ἡμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ἐμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκνηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀγίων, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ηρῆθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῆ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκε, Εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ηῶδον παρθενικαί, χορεῖαι θείον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεῷ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εῶδον τοῦ Ἱεροῦ, Ἀγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ὡς Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεο-παιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημίσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφορεῖσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χάραξ τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχος ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. τῆ Ἁγίᾳ Κλήμεντος.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἠνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγῶως ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημη· καὶ μοχλεύσει τῶν λέγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον· ναοὺς δὲ ἠγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὡσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κέ. τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλαξ̄ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ κατ' αἴτησιν, ὡς λέγουσι, τῶν Συναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνορτάζεται λαμπρότερον μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἶγλη τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐφῶς τρισμάκαρ, ἔδυσ θανατῆμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμπησι πλουσίαις ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡρῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὀρμη· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φρουδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔσθη ῥύεν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικούς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δὲ ἀμφοτέρων στέφος λαβὼν, ἑκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχαλεῖσθαι πεποίηκας· διὸ σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἴλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὸ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διαδόχον καταλείοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἶα θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὐ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Ταῖς ἕράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύνας, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῶ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ε'παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ἔντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖψ Πνεύματι.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολὴς.

Χειρὶ Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διαδόχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ ἀίματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τῷ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφόμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Ο* Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε· ἢ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένο, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῶ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἢ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαζούσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελος Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως φαλλοῦσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Θεῖας σε Κλήμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Δεῖαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι, τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βόθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὅσιε, ὀσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε.

Ιστῷ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὐδίων, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμνημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὤσπερ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλήμεντα πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους, χωρὶς ὁμῶς Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

Α΄χραντε Θεοτόκε, ἢ σαρκακωμένον τὸν αἰ-
διον, καὶ ὑπέρθρον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τοῦ Θεοῦ ᾠδήγησε
γνώσεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγής, καὶ κα-
θαρῶτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμασίος, Θεο-
μακάριστε.

Σταγῶσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρ-
δίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, να-
μάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρη-
μάτισας, θεομακάριστε.

Εν χεῖλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύ-
ματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνούς, θεογνω-
σίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἢ Θεὸν ἀπορρήτως κηύσασα,
τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός, αὐτὸν δυσώπει
σωθῆναι με, πάθεσιν ἐκάστοτε, περιαντλού-
μενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Αἰνῆλθες ὀχοῦμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν
ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα
πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μέ-
νος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκτηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν
τὴν ἀκήρατον εἶρες Μακάριε, ἔνθα στε-
φανηφόρος, χορεύων ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χαὶς ἡμῶν.

Ως φοινίξ ἐξήνησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία
κατάκαρπος ὠφθης Θεόπνευστε, ἐν αὐ-
λαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς
μύρον εὐωδέστατον. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθέ-
νος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπειρανδρε, Θεοτόκε
Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευσ σω-
θῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔ-
» στι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὁμοῖος, δεδοξα-
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαι-
δρύνσας, ὑπὲρ ταύτης ἠθλησας, θεομακά-
ριστε Πέτρε, Ἄρειον τὴν ἀποστάτην καταδιώ-
ξας· ὅθεν σε τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δοξαστικῶν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος·
ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἢ πέ-
τρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύ-
δοντες πορευθῶμεν τῷ νοῖ, καὶ κατιδῶμεν
πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέν-
τα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρό-
βατον ἄνακον ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος
Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα,
καὶ τὴν ἀγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ καθά-
περ ἔδεσμα σεπτὸν· ἢ τρυφήσαντες νῦν, ὀρ-
θόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἢ πέ-
τρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πολύφορον κλημα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς
τῶν βασάνων κατατομῇ, ὠραίους ἐξήν-
θησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος,
αἰεὶ ἀποσταζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πι-
στῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὁμοῖον.

Εκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ-
γησάμενος ποιμνὴς ἐπὶ νομάς, εὐζῶους
ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπε-
λάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιθάντα
ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σε,
δεδωκῶς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς
ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ·
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς
νῦν αὐτῷ, ἀποπληρῆσα πατρῶν ἐπαγγελίαν.
Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέ-
φους καθαρῶς, μετὰ λαμπαδῶν φαιδρῶν, ἀπο-
δοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ
θείου φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἢ πρόδοός σου,
μόνη Θεόνυμφε καὶ αἰεπαρθενε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. ᾠδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτίσι
τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων
ταῖς ψυχαῖς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

σκοτός τό βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδω-
λομανῶν ἱερώτατε.

Η κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε
ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάαρ, φέρον ἐπι-
γνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἴ-
νον βλίζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν
τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γησιῶς, μαθητεύσας τῷ κή-
ρυκι, μεμαθητευμένῳ, Δόγῳ μακαρίσαν-
τι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύ-
ψιν, ἐκ Πατρὸς ἑρανίε σαφῶς, ὡς θερμότατον.
Θεοτοκίον.

Αναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορὰ ὑπο-
κίψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε
Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα
ἀπειρόγαμε ὧ κραυγαῖζομεν Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ἔρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθα-
σας μονάς, τὰς ἄνω θεοφόρε, ἱερωσύνης
τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμ-
πων αἵματι.

Ομβροῖς καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων
Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς
πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὀμίχλην,
ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἔδειχθης ἡμῖν ὄντως, ἀπο-
στολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουρ-
γός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ
Δεσπότου σου Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ
χαράν, κηῖσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μό-
νη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων
περιτείχισμα.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ἐ. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίζας ἱερώς, τὴν στο-
λὴν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε,
ἔναπετέλεσας μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων
προσεχώρησας.

Αναιμαίτους ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ,
τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τυθεῖς προ-
σῆνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμω-
μον, Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρος φαίτην,
καὶ τὴν ποιμνὴν τὴν ἱεράν, ἱερώς ποιμά-
ναντα ὧ ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πο-
λίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλο-
νήν τὴν τοῦ Ἰακώβ ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῇ πέτρῳ ἐρείσθεις τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλο-
φόρε, ἀκλινῆς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν
περιστάσεσι.

Ρομφαία τῇ φλογίνῃ τῷ Πνεύματος, ἱεράρ-
χα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θεῖᾳ ψή-
φῳ κατέσφαξας.

Ισχυῖ κρατυνόμενος Ἐνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τῷ
ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατε-
πάτησας. Θεοτοκίον.

Κατεΐνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν
παθῶν μου, ἡ Θεὸν κηῖσασα, τὸν κυ-
βερνήτην καὶ Κύριον.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ε. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπὸ πρῶθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λό-
για, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς
ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν
εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθος κεκύλισαι,
καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὄλον συνέ-
τριψας, ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ
γενναιότατε.

Απείληψας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γη-
θόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ
τὰ παλαισμάτα, ἱερομαρτύρων, ἱερόν καὶ σε-
πτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου,
καὶ Παρθένον, ἐν γαστρὶ σου ἐκήρυξεν
ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγγνίαν, σαρκωθέντα ἐκ
σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χειτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευ-
σάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκο-
μίσσω Παμμακάριστε.

Ολόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σαυτὸν προ-
σενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσία
διὰ σέ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεῖς, Πνεύ-
ματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελω-
δῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα. Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πᾶ-
σταδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον,
Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**κτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
• βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ δεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

Α'περιτρέπτω καὶ στερρόῃ σεπτῇ ὁμολογία οἱ λάμπαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμη, τὸ ἑραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρουσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφότεροι τῆς Δείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προσάται οἱ Δερμοί, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βρωῦντας Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμη εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμη, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ βασιλικῆς καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Μαθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δὲ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανῷ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένη τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκεῖθεν τε πάλιν, δεθείς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ρίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν Σαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θείον, Σαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυῆς τεράσιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τοῖς ἡλιπικόσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παιδίον ἐκεῖσε καταλειφθῆναι οὐκ ἐπιτήδειον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ. οἱ τινες αὐτὸ, οἷα εἰκός, ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνου καὶ ὀλοφυρμούς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος, προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίω τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἵκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίσιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,
Ὅς εἶδε Χριστὴ τὴν στολὴν ἐρόρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑψηλῆς. Ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξει τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτούτος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἀκαμπτος ὢν, οὐκ ἐνείμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμφατο, ἐπαρασάμενος αὐτὸν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διβρόβητον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἀρείος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτόν. ἐν συμβῶλω δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάβηματα φήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπττησαν νόες,
Ψυχὴν ἀπάξει Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσίος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸς πάντα πύρρῳ Καρίων ψυχῆς κάρων,
ἠθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἐρμογένες ἀνθρώπων γένους,
Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσι καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς τῆς εἰσόδου πληρῶ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ ὡς κλειθρα τὸν πληλὸν φέρεις
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος • Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θεὸς καὶ σὺ, φησὶν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα •.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ, ὃς ὠρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,

Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ Ἀποστάτου παρα Σαλλουστίου τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἠρπάγη ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἢ μεταθεὶς τῶν ἐν τῇ Δάφῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβυλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανοῦ, ἐγεγόνει, ἄδομενων δαυϊτικῶν ὕμνων παρά τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἓνα στίχον τὸ, Αἰσχυρῆθησαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἰρκτῇ παρεδόθη.

Τῇ ἔωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρά τῷ Ἐπαρχοῦ τὴν τῷ Νέε καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνεύδοτον, εἰς ἦπταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χάραϊν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ Θεομισθῆς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστῆς, ἐρομένων τινῶν, εἶπερ ἦσθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ὀθῶν ἡ ἀπαλῆ τε καὶ ψυχρὰ τοῦ προσώπου ἐματτόμενον τὸν ἰδρωτὰ, καὶ παρεγγυώμενον θάρρειν. Διάτοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσάμενων, οὐχ ἠσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι, ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανός, αὐτὸς μὲν πικρῶ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτῆμενος τῷ ζῆλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφῆ· πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εκ τῆς Ῥώμης τὰς ἀλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὀρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας, τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στερρόους ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὠφθῆς τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσι παρέχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σου ἀρχὴν χρονικῆν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπεσοῦσης Ἀχραντε, τῶν βροτῶν ῥευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παιῖδες Θεοσεβεῖς.

Βῶν Θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένοις, καὶ Δεῖῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανόων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν Σοφῆ τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνα περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ Θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἐκθεσίως ψάλλων πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ολος πεφωτισμένος ἡξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χριστὸν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσιε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδου Θεοτόκε, ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶσαν νεύματι, ψάλλουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ η. Λυτρωτὰ τῷ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κατοικεῖς, Ἱεράρχα βασιλεία.

Συνετάφη σοι Μάρτυς πολυάθλε, τὰ κλοιά οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάινην τοῦ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμερίσθη ὑγρὰ ἢ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἢ ἄβατος, θαυματουργία κρεῖττονι, δωρουμένη ὠράθη, ἔνθα τὸ Δεῖον, Ἱεράρχα σου σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις, καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου Δεῖματος! ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται, καὶ Θεοῦ με δι' οἶκτον· καὶ τὴν τεκῆσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγενεύσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόφας ὀμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτη, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὠφθη, ὁ Δεῖος Κορυφαῖος· στύλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε Θεοφόρε, καὶ ἱερουργός τε, τῶν Δείων μυστηρίων.

Ε'μνήθης, ἐκ Δείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρήμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγγως σου μεταστάσιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίζαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ Δ'. Εὐα μὲν.

Ἰδοὺ σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ῥιμὸν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀδείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων Δεῖα ρεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγής καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεής καὶ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σε Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχῆς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνωσιν, ἀπόρρητον δι' αἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἁγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν Δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ράβδῳ στηριχθέντα δυνάμει τοῦ Κυρίου, καὶ ἱεουργήσαντα καὶ ἱεουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν Δεσπέσιον ὑμνήσωμεν,

Ὁλη συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῆ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης ἐνθόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμῶν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τοὺς εὐκλεεῖς διαδόχους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡν παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἀνατραφεῖναι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς Αἴθους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγές καὶ τερπνόν, τῷ Δεῖσι Πνεύματος Σοφῆ καταγώγιον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μουσικαῖς γεγονός, εὐθαλές παμμακάρι καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμῶντων σε, ταῖς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, σὺράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγή, ὁ τῶν ἀρρήτων ἐρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στερρός, σύλος τε καὶ βᾶσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκρεβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστόμος

γλώσσα, πᾶσαν αἴρεσιν τέμνουσα, ὡσπερ μάχαιρα, ὄξυτάτη καὶ δίστομος ὄργανον τὸ ἠδύφθογον ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἐδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Εχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπειριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευταίην Παμμακάρι καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν Θεοῦ, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκειάς, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῆ, καὶ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμενος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον ὄν ὠμολόγεις, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνάναρχον, τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσαίπαν, τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, Πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁσὸς τοῦ Ἐφραθά.

Φῶς σέ τὸ τρίλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξας, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόχ· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρος, Ἄγνην τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προόμιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναι αἶσε. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούληται ὁ προεστώς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Βίον αὐτὸν ἐξησηκήμεν ἡ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομι, κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολύελεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Δ'. Ὡδή. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Αἰτιουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται. Ἐὰν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἀγίας γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραϊνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητηρ Θεῷ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἑβραίων ταγμαίων.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θαύματι ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν· ὑπερέυχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. Ἀλλὰ δεήσεται ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα· σεμνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστός, τὸ θαύραστον σκηνός σου, νῦν μεταθεῖς σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὧ φίλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν δρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τέτθης πρὸς πίσιν θαλίαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι' ἀγάπην τῆ Ποιητῆ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίῃ κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὕμνωδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ ἑβραῖα πάντα ἐξέστησαν, ὀρώντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητηρ Θεῷ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστὼς· ζῆτε ταῦτα τῇ κγ΄. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Διτὴν.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β΄.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενηνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκατερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν δρασυστομίαν ἀπήμβλυνας, καὶ τούτους πρὸς Θεογνωσίαν ἐφσίλκυσας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἢ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἅγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοσητῶν, Αἰθιοπῶν διέκοψας· καὶ τελέσας σε, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐσεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοὶ Ἄγγελος, ταῖς πληγὰς σε ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι Δεῖου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγαγε, ταῖς σθλαῖς κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, Δύειν Θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'. Βαβύλα.

Βίον αὐτὸν ἐξησηχημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβῶσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ Δεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνεῖσθαι τὴν Μητέρα τῆ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες ἔν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευσίῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα. Τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν πανεῖφημὸν νύμφην Χριστῷ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν Δεῖαν καὶ πολιῦχον Σινᾶ,

τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τῆς κομψῆς τῶν ἀσεβῶν, τῆ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ· καὶ νῦν ὡς Μάρτυς σεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὡμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ σίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς ἑρακίης σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τῆ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Η παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερόντως, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβόντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπαδῶν φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σε, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ Δεῖα πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ· ὦ Παρθένε πολυάθλε,

εἰς ἑρανεὺς σκηναίς, συνῆσα νῦν τῷ Κτίσει σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ ἅ. Ἀντιφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Βίον ἄυλον ἐξησηκηνήμεν. Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον. Μετὰ τῆτο λέγομεν τῆς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ ἀκροσυχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοἰδισμόν ἄσμασι μέλω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Αικατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότη πᾶνσοφε, θείοις προσταύμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλαίμῃ ἐνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη παρθεσίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῆ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανὸν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἀχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Κανὼν τῆ Ἁγίας Μερκουρίας, ἔχων ἀκροστιχίδα: Μερκουρίας με τὸ σθένος φυλαττέτω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἠδονῆς, αἰοδίμῳ πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εθελουσίως ὑπῆλθες τὸ σταδίου, τῆς μαρτυρίας Σοφῆ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφάυλισας, ἐμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βωῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠραθῆ σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς κατ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστόν, παθῶν οἰκειῶν δεικνύσει, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Εθελουσίαις σου βροπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστόν μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὠφθῆς, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράνους, ἀθεῖτας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνόμενη πανεύφημε.

Ισοθεῖαν ταῖς ὡσί, τῆς Εὐσας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἠσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τῆτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διαναύστησον οὐλαίς, καὶ τύπῃς ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεογεννητορ Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ολος πυρακτῆμενος, τῇ Δεϊκῇ στοργῇ Ἐνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Υμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφῆ, καὶ τὴν Δεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδῳ δυναμῆμενος, τῇ Δεϊκῇ ἐχθρῆ φρύαγμα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναϊόφρον, εὐσθενῶς ἐταπεινώσας. Θεοτοκίον.

Γνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὥφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἀθλοῖς ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ Δεϊκῇ, τὴν πλάην ἐμείωσας ὄθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πέθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ἰαχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἥσυχνε, καὶ στεφανίτης στερρός, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν ὄθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Αθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνσασιν, ἐπέδειξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταξάσα, καὶ τῆτον καταπα-

τήσασα, πρὸς ἰσχυρομένους, τοῦ Σταυροῦ τῆς δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καὶ Δωράθης, Δείας ὠραιότητος, φωτοειδέσει μαρμαρυγαῖς, ἀγλαΐζομένη, καὶ κάλλει περιστράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονεῖαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ Δεῖῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθῆ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγαῖζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Η εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, Δράσος τῆ ἐχθρῆ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ἡ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότη βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τῆ ὑπὲρ νῦν, ἐκ σῆ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαιδρυνον μόνῃ Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης (*) τῷ Κτίσῃ σε, Δεῖς μαρτυρίᾳ Θεοφρον πάθεσι, καὶ λαμπρῆς σεφάνους ἐνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδεδειχθαι, καὶ τῆς ἀνω δόξης κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Επὶ σέ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὡσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθείας τὰ ὄμβρηματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος Δεῖσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, καρθενίας ἐκλαμπουσα χάρισιν.

Αθλοῖς ἱερωτάταις, Κόρη καλλιπάρθενε κατалаμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(*) Οὐκ ἔστιν ἀμαρτήματα τὸ, Οἰκειώθης, ἀντὶ τοῦ, Οἰκειώθης, ὡς διορθοῦσι τινές· ἀλλ' ἐτίθη οὕτω τὸ ῥῆμα, ἀνεῦ τῆς συνήθους ἀνέξεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἣτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ οὐχὶ Ω.

νεληλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ πασταδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σὺ Νυμφίῳ, γηθόμενη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδρῶτατη, ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὁσμήν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβώσασα δραμοῦμαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, Δελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγγη Μερκούριε, ἀνευδῶτως, τεμνόμενος ἔφερες, Δείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ο πέτρα νοητῆ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινωνήσας, τούτου καὶ Δείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρτίαν, ζωνῆν ἢ κηύσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε΄. "Αβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ολὴν σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοιτηθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπερανίτις κατεσκηνώσεν.

Ισχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοκνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παναοίδιμε.

Δὼλῳ πρώην τὸν Ἀδάμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείναςα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ιλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ενεύρου σε, ὁ αἰδιος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφῆ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θάρρειν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων ποιεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίοις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμούς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ολόκληρον, τῷ Δεσπότη προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας σρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῆ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσοδούς δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθῆως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδοθήν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἶδωλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς ὧ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλέως οὐνοῦ, τοῦνομα Κωνσταντῶν, πάνυ οὐσα ὠραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῆ ἡλικίας, καὶ τῷ σώματι ἀστέια, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρω ἐγγυμνασθεῖσα, Οἰκλήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιη-

τοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἴπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἰατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλοστράτου τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συδύλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐμὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπλήξιν ἔφερεν οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερινῆς πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις, Εἰς πῦρ θανῶσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Γμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως, Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίαις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει, Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίε.

Ὁ ὅτος ὑπῆρξεν ἐπὶ Δεκίῳ καὶ Οὐαλλεριανῷ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατελεγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δὲ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρρους ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται· καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλαις δεθείς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀποτομένου πυρός, τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων οβεννυμένον, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλω χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀγθείς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, τὴν κόμην ξανθὴς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῆ ὄψει τοῦ κατὰ τὰς παρεῖας ἱερυθῆματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἠσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἠσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας, Πρὸς ἠσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἐπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδεδάκησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἥσκησεν· εἰθ' οὕτως, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· ἐκεῖθεν τε πανταχοῦ προσευχόμενος, κατήχηε εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυ-

τῷ, τῷ Θεῷ αἰεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλην ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· καὶ γὰρ τινα, τοῦνομα Δαυιὴλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτοῦ τε κατηγήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοῦς πεπρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα· τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀδύματα. Οὗτος, μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννεήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κυρίῳ ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνησιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα, Μεθ' ὧν καὶ ἄλλης ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν. Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύ-

στης γεγένησιν, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεάνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενηνέται, διὰ ξίφους τηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστη βωῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασκηνώσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ. Φέγγει τῆς ἀνω φρονιτωρίας, αὐγαζόμενος γενναίε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦμεις τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζῆλῳ τούτου Μάικαρ, καὶ πρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησιν λιθῶδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σόν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντος Μερκούριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησιν λιθῶδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σόν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντος Μερκούριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Αἵματι αἶμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότης φιλανθρώπου, κοινωνός τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβῶν Μερκῆριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σε τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὠράθη· ᾧ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς Ἁγίας· Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδασκαῖς Βασίλισσα, πειθαρχῆσα προσέδραμε, τῇ Δεσεβείᾳ· καὶ σερόως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχῃ, προφανῶς ἠξιώθη, βῶσα· Τὸν Δεσπότην ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελεῖσι, καὶ πιστῶς μελωδῆσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Αναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ πασταῖδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάβη.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας· Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βυλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκη σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἀδελφῶν σε, καὶ τῆς εὐσεβῆς σε, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἐνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητῆς ἀράμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσας, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκεία εὐσπλαγγνία, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ μεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας· Ὡδὴ Δ΄· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς Θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικῆν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν. Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σε ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Εδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίσει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλησὶν σεμνῇ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Δίκατερίνα μακαρίζομεν.

Λίμενι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικῆν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλετον πολυπαικίλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Δίκατερίνα παμμακάριστε.

Πασταδίων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Δίκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεῶ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχώρες νῦν μαρτυρικοὶ, εὐώδιαν ἀναπέμπουσι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λό-

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶ ὑπέταξας, τὸ χειρὸν ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστῆρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμαστικῶν λάμπησι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπέδεξατο· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχημάτισας σοφῆ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρώστηματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι. (*)

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἀπαντα, τῇ ἰσχυῖ ἠύγασε· θαυμαστικῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἢ θήκη ναίματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θέαμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἵππου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύριστα τῷ παμμακάρο· ὃ τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαειδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιε πρόφθασον, καὶ τὸς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλυδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταγιγδοῦ τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξαζώμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλουτοῦ ἀναφαιρέτον, ἔχει σε πόλις Λακωνῶν, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαειναῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἢ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων· καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἐπαρσιν, καὶ παρεμβολαῖς κάμψας βέλσει, σῶν πρεσβειῶν Πατῆρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλήσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρόρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προσέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως

(*) Τὰ παρόντα πρόσμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νίκωνος, οὐχ ὑπάρχει ἐν τῇ χειρογράφῳ.

τεχομένην σε· ὃ σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σου δεόμεναι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπησιν, θεῖας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆ Υἱῶ σου, καὶ στάσεως αὐτῆ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱῶ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὁσίου, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατῆρ ἡμῶν Ὁσίου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τῷ Ὁσίῳ Νίκωνος. Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως. **Χ**αίρει ἔχουσα ἢ Λακεδαιμῶν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασωζούσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὁσίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῷ Ὁσίῳ Ἀλυπίῳ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς με πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ἠυφραναι, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Αλλὸν ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Γνα Θεός δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Δεῖου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Ρῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρασ ἐδέξατο Ἰδοῦ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκί Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἀμαρτίας πλημμελήμασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Τῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατριδος, καὶ γεννητέρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμεΐβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσει, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Δόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῳ. ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ως λυχνὸς ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος,

Νοός σου ταῖς ἱεράς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις Δείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ Δεοφῶρε Ἀλύπιε.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου αἰοίδιμε, μετανάστης ὡφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος· ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εξ Ἐφῶς εἰς Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσας· ὅθεν καταλλήλον, τῇ πράξει εὖρας τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε, δειχθεῖς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ Δέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγε, καρπούς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκῆσα, τὸν τῷ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωνὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατὰ σκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὁρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κυρίε, καὶ
• τῆς Ἐκκλησίας θεμητορ, σὺ μὲν στερεώ-
• σον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀ-
• κρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-
• λάνθρωπε.

Κόθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεῶν ἡμῖν ὡφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλω ἐκ γῆς, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, ἐτροπώσω Δεοφρόν, πικρῶς καταιμόζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδιώξας· ὅθεν καὶ ἐδειχθης, ἐγκαλλώπισμα Δεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίσει βροῦμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσια, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρπούς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπειλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ωδαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! Ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ζύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τῶν Κυρίων· ὅτα σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτὸς, ὑπὸ κριτῶν παρανάμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῃ. Ὡδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννόησας σε.

Αγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχηματίσας.

Ἰστάμενος ἐν στυλῷ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμακάαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκούσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πρᾶξις τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεις ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικήν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίῃ. Ὡδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὑπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Υμνοῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὁσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῆν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Αῖγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιαζόντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σέ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρωσας, καὶ σέ τιμᾶν παρεσκευάσας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας, τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχηματίσας Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ς΄. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρραγοῦς, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Υπομένων Ὁσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονῆν, ἀληθῆ σοὶ Κύριον δωρῆμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ρύόμενον.

Παραδόξως Ὁσιε, φῶς ὠρᾶτο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διαπαντὸς, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνῆ, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασέ σε Θεὸς, ὁ δοξασθεὶς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ως ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαιμόνων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάξιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ῥησιμαίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνῆ, καὶ τύχοιμεν πάνταγνε, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχαίς τῆς φύσεως.

Ως ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παρὰσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, Θεοφόρε Νίκων Ὁσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

λοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἄνεϊχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.

Εἰκάδι ἕκτη ἄλυπον Ἀλύπτιε βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγῶν χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῆ μητρὶ, διὰ τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποδῆναι ἔμελλε, προσγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· τοὺς τότε καὶ νῦν θαυμασι καὶ ἀκοῆ καὶ καρτερία καταπλήξας. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ, τοῦτον ἐγκυμοῦσα, ἀμνὸν ὠραῖον, ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεισθαι· ἕπερ σύμβολον τῆς εὐστέρον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος ὦν, διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσαστο καὶ θαύματα κατεργάσαστο, καὶ τῆ καρτερία πάντας ὑπέβηκεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἰθρίας ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς, κατὰ τὸν Ἰωβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἐνός κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεισεν ἕτη δεκάτρια, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς ἄλλο μέρος, ἕως οὐ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἕτη ἑκατόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, ἕδαμῶς Δαίμων λαίκοι·
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὄρητο χώρας, Μεγιστάνου τινὸς υἱὸς ὑπαρχων. Τῆς Δείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λέγουσας· Πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἡ μητέρα, καὶ τὰ ἐξῆς· καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκήσιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῆ ἀκρα σκληραγωγία ὑπέβηκεν. Ἐπεὶ δὲ εἰς γινώσκων ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγωγία. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν Ἐφῶν, τὸ Μετανοεῖτε, βῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περιουσιάζων, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακωνῶν. Ἐν ἡ παντοῖα θαύματα ἐνδείξασθαι, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στυλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μητέρας ἀγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πέντησι, καὶ τὸν μοναστήν ὑποδύς βίον, πάντας ὑπέβηκεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγία. Εἰθ' οὕτω τὴν ἐρημὸν κατέλαβε, καὶ σπηλαίον ὑποδύς, ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου τροφήν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατῆρ γενόμενος. Ὀπνῆκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος,

διὰ τῆς τῶν νεογνῶν θυξέως, ἀτεκνούσας τὰς κούσας ἀπέτελει, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωμάτουργουσαι εἰκόνημα, πρὸς τεκνογονίαν αὐθις μετεσκευάζοντο. Θανῶν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγῶν χώρα κατετίθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγῶν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,
Καλοῖς ἀπείροις ἐντροφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἐν τινι τῆς Ἀσίας Μονῆ· καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστάτουτα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἡμελημένον (*). Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμενε, ὅσα τοῖς πολλοῖς ἕως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὄφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ, διαβιάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννεα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρὸς τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἀδελφός Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου· Ἐρχου καὶ ἴδε. Ἡλθον οὖν ἀμφοτέροι ἐπὶ τὸ κοιμητήριον, καὶ ὡσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρον ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησὶν· Ἀδελφε Ἀκάκιε, ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς, Πάτερ Ὁσίε, ἀνθρώπου ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατὸν; Τότε ὁ γέρον, ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοδος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δακρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κωλίον ποιήσας, ἐκέισε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων αἰετὸς Πατράσιν, Ὅτι φόνου πεποιήκα.

Ὁ μὲν οὖν Δείος Ἀκάκιος, ἐν τοιοῦτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεμίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως Δεία δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους σῶν καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καὶ ποτε τῶν τῆν Μονῆν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμύσασθαι, ἀτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλοῦσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος, μόνος ὢν, καὶ μὴ ἰκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνήμα ἀνοίξας, εἶθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῆ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὐρίσκει ὃν εἶθηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὐθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου, λέγων πρὸς αὐτὸν· Ἠκουσταί μοι, ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι, ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ, ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη; ἀλλὰ νῦν, ὡς ὄραν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ υπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπορρίπτειν αὐτὸν· ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κείσθαι μετὰ σοῦ, ἢ, εἰν ἔτι τοῦτο ποιήσης, οὐκ ἀνέξομαι σου, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεῖς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῆ ἐπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελ-

(*) Τὸ ἀκόλαστον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ μὴ ἀγχειν τὴν πρωτόνοιαν, ὅ ἐστι τὴν πρώτην τοῦ λογισμοῦ προσβολὴν, καὶ μὴ κολάζειν τὰς ἀλόγους ὁρμὰς τῆς ψυχῆς, ἀλλ' εἶν αὐτὰς προβαίνειν εἰς ἔργον· καὶ γὰρ θυμῷ ὁ γέρον καὶ ὁρμῇ ἀλόγῳ ἐκέχητο.

φόν, εὔρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐκ εὔρε. Καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ἐν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος· κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἐπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἰκαδε παλινοσπῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἐσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τοι τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σῶματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήρεις κατασφαλίσατο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τραχήλου δύο κύκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γραμμματος Χ ποιούσιν ἔμπροσθέντε καὶ ὀπίσθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνά ἓνα. Τροφή δὲ αὐτῷ πρὸς ἐσπέραν, φακὸς διάβροχος.

Ἐκ τούτων δὴ τῶν πόνων τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέφατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἅγιον, « Οἶδα, δούλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσης προσεύξασθαι », ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιή. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐγὼς ἐπιμνησθῶμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῆ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν δις τῆς ἐβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστειλεν αὐτὸν οἰκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγειν τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Γέρον, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· Τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διήλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισσας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλασμεν ἐξ ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀεὶ ποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δεξιὸν τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δεξιόν, οὐ συνεχώρεις μοι ἔλθεῖν ὧδε. Ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἄν μυριάκις με ἴδης συναντῶντά σοι, καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μὴ μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τούτον ἀφίκη τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσαστο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπάρισσῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῆ θάλπει, ἐθαύπετο παραδόξως.

Ἰσῶφος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθειρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Ἦσαν ἠδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαιῶν ἐνήθησας, αἰθῆρις ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἐννοῦν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτυῖ σὺ ἐποχοῦμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτήρῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σὺ τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαιες, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυναίμεως θείας, ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τῆ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίσει σοι ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοῦς καθαρότητι, ὠφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἐνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτεινός, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τείχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θρασυῶν, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ἰσῶσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη παικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὄθεν σε προστάτην, ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνῃ κατάρτας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασιῶς κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον

σου, ὡς Δεῖον Ξησαύρισμα, ἢ Λακεδαίμων φέρεσσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελωδοῦσα συμφώνως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἢ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κἀκώσιν, καὶ μαλακίαν ἀπασαν, πάντων Ξεραπεύει, τῶν πιστῶς μελωδόντων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῆ σκέπη. Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῶ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πιστεῖ σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε. ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος. ὃν ἰλεουμένη, μὴ ἐλλίπης Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, τῷ Υἱῷ σου βρωῶντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαπλασίως κἀμινόν, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Ξεσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλύπιε. Ὡδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Γερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὥφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτὶ τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστήρ ὑπέρλαμπρος, καταυγαῖζεις, ἀπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηράν, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν Δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, Δείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφέ, πεντήκοντα πρὸς τρισὶν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀθλῶν προθυμότεα, καὶ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνευδότης πιεζόμενος.

Ἡ ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιαῖζει σοφέ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πιστεῖ σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστατήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥύσαι με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογός, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἀμαρτωλῷ, Ἀχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίω διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ μεταβάς μακάριε, Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμονάς, σωθῆναι Ξεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλη σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ὄλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ Δῆκη τὰς δωρεάς. ἐν ἡ σεπτῶς κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις, Νίκων παμμακάρι τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρήθη Μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβῆσα ἀνευ σποραῆς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῆς. διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξαζόμεν. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετῆλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ. πενήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστη σοφέ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὔρες.

Τοῦ Ἀγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ Δῆκη ἐνθά σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαφυλαῆς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων αἰεὶ Ξεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἀἰ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τῷ Ἁγίῳ Νίκωνος, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων ταῖς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῶ σου τῷ Δείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμακάρι, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστῷ, βασιλεία ἐφέστηκεν· ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ε'κ τῆς Ἐώς εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δὲ, πόλις ἡ σὴ, Λακεδαιμῶν ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο'σιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Η'πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηθῆσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (*).

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περὶ φάνειαν, πλοῦτον, καὶ ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβε· ὡς οὖν, κοινῶς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμετοχός.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ ταῖς ἀφορήτους ὁδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολῦτιμον, στέφανον εἴληψας· ὃ νῦν ἐγκοσμημένος Μάκαρ, Δείῳ τοῦ Δεσπότη σου θρόνω, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Εἰχων, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρημένος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξαζώμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρῶν, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπης ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρητῶς ἐν μήτρᾳ, ἐκυφόρησας, ἄνθρωπον γενό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σημερινὴν καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις ψαλλομένην, τοῦ Ὁσίου Παλλαδίου· ὃς τις ὁμοίως ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς ἀναφέρεται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ, κατὰ τὴν κή. Ἰανουαρίου. Ἔστι δὲ Ποίημα Ἰωσήφ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου τούτου, οὗ ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, μελουρηθεῖς, φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα· Τὸν σὸν γεραίρω παμμακάριον Πάτερ.

μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
παλλάξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν
σπευδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως,
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Εδαυμάστῳθης Ἰακῶβε, ἐν ταῖς βασάνοις
πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύ-
λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-
των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,
μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου
σου, καὶ τὴν σεπτὴν σου κάραν ἀπέτεμον.
Μάρτυς πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση Χρι-
στοῦ δεόμενος, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακῶβ, ἣν ἐξελέξατο
Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-
μένων· ἡ φλογοφόρος λαβὴς· τῆς ἀράς ἡ λύσις
παντευλόγητε· γαστήρ θεοχώρητε· πεπτωκό-
των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς
κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ὄραμα· ἄ-
κουσμα τὸ καινότερον· ἀνέκφραστον λάλημα· ἄ-
ρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,
Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-
ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Αρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνάς, ποτέ ὀρώσα,
πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-
τηκόλouthει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορευῆ
Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν,
τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοιγε γάμος,
ἐν Κανᾷ παλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὕ-
δατων τετέλεκας; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου,
Υἱέ μου παμφίλτατε· μή με παρίδης οἰκτίρ-
μον, σιγῶν ἐμέ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεέ ὑπὲρ λό-
γον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Πέρσην Ἰακῶβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Ἰακῶβε,
φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανοθεν,
δίδου πρεσβείαις σου.

Ορθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὡσπερ πολὺφωτος,
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρυ-
νας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν
ἄθλων, μάκαρ Ἰακῶβε.

Νεανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικη-
τῆς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰακῶβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,
τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι,
Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρώσαι, τὰ
σα θουμάσια.

ᾠδὴ γ΄. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Εγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρε-
πάνη βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν
τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος
προσαγόμενον.

Ρεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, πα-
ρεῖδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγγί-
νους δὲ προέκρινας, τῶν αἰεὶ προσμενόντων τὸ
ἀσάλευτον.

Στεφάνης σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ
σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προξένη-
σεν Ἰακῶβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀ-
πόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ηλένηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ
Θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα
καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεο-
νύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ Περσίδος ἀστὴρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς
ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰακῶ-
βον, καὶ αἰοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζό-
φον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἐορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἄθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μισρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερύπτωσα· καὶ ἐκ ἔχω τί πράξει, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προσρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποικίλον καὶ λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ' πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίσει, αὐτὰ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νευρωμένους ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Γλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Α'πορρέοντος αἵματος, οἱ ὄχετοὶ τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβησαν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδίων λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφέρουσα ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφὲ, πολύχουν τῷ Κτίστη, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβησας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὡφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάισοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, καταλληλὸν ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀληθδόναις, ἀντίλυτρον διδούς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ε'παληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σέ νῦν Θεοτόκον, ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπειληφας.

Α'λλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντα Πάισοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσται.

Μαρτυρίου τὸν διαυλον ἠνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων ταῖμασι, συγχορευεῖς Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωρίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόφυγε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς Θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Α'πὸ ψυχῆς στεναζόμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρουμένων συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ Θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπο-

μείνατε, και λέξω πάντα μετα σπουδῆς, πῶς ὡς Σῶμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλη-
μα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλή-
σεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ
Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μελῆδόν, και σφαγὴν Πέρσης φέρων,
• Ψυχὴ σεσώσθω, φρεσὶά μοι μέλη » λέγει,

Εἰκαδὶ Πέρσης ἑβδομάτῃ σφάγῃ ἐκμελεῖ-
σθεῖς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου και Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων,
Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾶ τῆ
πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζαίων, γένους ἐντίμου και πε-
ριφανοῦς, και πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τι-
μώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα
φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως,
και συνεφιλικύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρ-
νησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἦ τε μήτηρ αὐτοῦ και
ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, κα-
θότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ βασιλέως προετι-
μήσατο, και, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην
ἠλλάξατο και κατακρίσιν, και τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμα-
τῶν ἐμήνυσαν, πληγείς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας
τοῦ βασιλέως. Ἐρησκείας, και ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρ-
τεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διάτοι τοῦτο καθίστα-
ται εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπή-
ναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν
ἐκάστην τοῦ σώματος ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν,
και τῶν ποδῶν, και βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνου
αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω και ταύ-
την μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις

Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἴρις νέα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφείσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε, »

Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη
σον, και σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆς.

Στερόρῳτῃτι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατα-
τεμνόμενος, Μάρτυσ τὸ σῶμα ἀπερίτρε-
πτος, και ἀρράγῃς διετελεσας, πίσει στηριζό-
μενος θείᾳ, και κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιδύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς ἄνω κλήσεως, και ταῖς βασάνοις
καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες,
ῥᾶον ταῖς πληγᾶς τῶν ἀνόμων, και τεμνόμενος

ἔφαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, και καλῶς σοι ἔσται νῦν μα-
καριώτατε, γενικηκότι τὴν ἀτίθασσον,
τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα, και τὴν τοῦ τυράννου
μανίαν, και προθύμως κραυγάζοντι· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αδύτου φωτὸς, και λαμπαδὸς θεικῆς και
ἀπαυγασματος, ὠφθῆς λυχνία χρυσαυγι-
ζῆσα, και κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλη τῆς
σεπτῆς παρθενίας, και τοὺς ψάλλοντας σώζου-
σα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἠ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν ταῖς συ-
στροφᾶς και παρατάξεις, διεσκέδασας
μάκαρ, και κατὰ κράτος ἐλὼν, τῆς νίκης τὸν
στέφανον εἴληφας, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας
ἀγαθῶν Μάρτυσ εώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέ-
πων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύ-
ρων ὠραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου,
Κριτοῦ ἠντρεπισμένον.

Υπομονὴν ὑπερφυῆ, κεντημένος ἀσφαλῆς
καθάπερ πύργος, διετελεσας Μάκαρ, τῶν
δυσμενῶν ταῖς ὀρμαῖς, ἀτρόμως και βέλη δεχό-
μενος, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ρώμη πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος
ἐχθρὸς και ψυχοφθόρος, και τυράννουσ
ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ
ἴσχυσεν· Ἐνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῆ
περιεβάλου. Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε
Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ
ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυ-
τρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, και τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, και ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυσ, συγχορευῶν
Τρισμάκαρ, και θρόνῳ παριστάμενος
Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου,
και τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνως
ἐορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρε-
βείαις λύτρωσαι.

Ενθα Μαρτύρων οίδημοι, ἐνθα πάντων Ἀγίων, ἁγίως ἀναπαύεται πληθὺς, ἐνθα Δικαίων τὰ πνεύματα, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὡ Ἰακώβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαζίων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερόως· διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφείσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰακώβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν αἰωνίως, παμμακάριον κατηξίωσας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῆ φύσει, τὴν κλησιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσφόρως τὴν Δεῖαν, φωνὴν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰακώβε Μάρτυς ὡς κλημα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμα σου τεμνόμενος, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελτες καταλλήλον, ὠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πισῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγαις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομολοτομεῖσθαι, τῆς τυράννου ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βρωῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστὸν, κοιτῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδοῦτε Θεοῦ, ἰλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκῆτι ἀγνοίας κρατούμενος, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενος, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενος, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενος, μὴ με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὐσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥύσαι με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὄρα· πῶς τὰ δεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέσθαι; πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σε, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοιξαντα; Σπλάγγνα σπαραχθῆτε· ῥάγητι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύνουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ (*).

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῷ Ὁσίῳ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γεγονός, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστικῆς ἀριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεῖο Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἶκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νῦν πρὸς ἕρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τῷ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὐ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠδύλασας στερόδοτα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρικτῇ φρυβόμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*) Τὸ χειρόγραφον τᾶπτε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν ταῖς Ἀπαδείπνοις.

ἄθλησιν παρεσκευάσας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὄθεν ὡς Σῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα σερρώως, καὶ παρρησίᾳ πρὸςθεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παρανόμος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. Ωὖ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπειλήσας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τῶν πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σαίλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμακάαρ, γενναῖς στρατιῶτα, καὶ πρὸςθευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναιῶν χορὸς, καὶ παιδῶν θεῖος ἔμιλος, σὺν τῷ θεῷ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρρέμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν αἰσιδέασον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Novembre.

24

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος παλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψουμένον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἄνεθόα· Τί τὸ ἔραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατακρινῆσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἀλλ' ἀνυμῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρώνυμου ταῖς ἀπειλαῖς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ζῆφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεὸν, περισώζε τὴν ποιμνὴν σου, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὁ τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρησαι, καὶ ἐνεκρώσης, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἢ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς ἀνοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὄλεσας παμμακάαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτεῖνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ζήφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μακάρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. Χαρμονικῶς διοδοῦσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίᾳ πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὀρμὴν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάκαρ πεκλήρωσαι.

Ρίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν παλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῶ, τὴν τῷ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Γερωτάτως τῷ Δεῖω τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγαῖζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὴ, ἀναβάσεις καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Γὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εκ τῶν σκανδαλίων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλήντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Γερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασθέσας ἥρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῆ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνὴ, τῆς στενοχωρήσεως με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπαλλάξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὦφθη, καὶ χαρίσματός παντός, ἀνάπλευς ἀληθῶς, καὶ τῆς Δείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Σιδῆρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεντημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλαττοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σῆ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτῷ, τὴν δι' οἴκτον, Δεῖαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει Δεῖκῳ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, Δαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμῶν, κί στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Γσχύν σοι δίδωσι Χριστός, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρουαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον Ὀφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ηπρὸς οὐράνιον ὕψος, Δεῖαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθῆ, καὶ σερωσῶσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
• ὁμολογίας σου.

Καθίσμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδειχθῆς, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τῆς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε Στέφανε. Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά τῆς καρτερούς σε ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζεσαν, ἐκληρώσω παμμάκαρ. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ἰππραγία Δέσποινα περισώζε ἡμᾶς, πύσης

περιστάσεως, και κακίας ανθρώπων, και φρικ-
της κολάσεως, και παθών ατιμίας, τους άδι-
στάκτω πίστει σε αεί, προσκαλουμένους, Παρ-
θένε πανύμνητε. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Εν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ
του Υἱοῦ σου και Θεοῦ ανεβόας, ὀδυνη-
ρῶς στενάζουσα, δακρύνουσα θερμῶς· Οἶμοι,
ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις
τά λακτίσματα, και τὰς τρώσεις τῶν ἡλων,
και τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ
γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Του Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι'
έντευξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ
ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην και Θεόν, μιμη-
σάμενος θεόπνευστε.

Εφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυ-
βερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνόν,
ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πι-
στῶς. Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Γερουργέμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προση-
νέχθης τῷ διασέ, τεθυμένῳ Στέφανε, και πρω-
τοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς
ὄλος ὠφθῆ καταπλαγείς, Μάρτυς τὴν δε-
θεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους θαψιλῶς, εἰς ἀνθρώ-
πων περιποίησιν. **Θεοτοκίον.**

Εν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς
ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην κα-
ταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν
ἐξαιρουμένη με.

Του Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, και
νομίμως ἐστέφθης τῷ τῷ Θεῷ, νόμῳ κρα-
τυνόμενος, και ἀπαράτρωτον αὐτόν, συντηρῶν
Μακαριώτατε.

Μὴ στέγων ἐνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχεσθαι, τῇ
θεογενεσίᾳ ὡς νενεχῆς, χαίρων προσκε-
χώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, και φωστήρ
ἀπεδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθός δεξάμενος, σὲ πα-
νόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκῶς, θείων παθη-
μάτων σε, παναληθέστατον Χριστῷ, ὄντα Μάρ-
τυρα Εἰρήναρχε.

Γερουργέμεναι, και προθυόμεναι, και ξεόμεναι
ἅμα και τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, ἐκ
ἐξηρνήσασθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνηται.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἐμείνας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς περ
ἦς πρὸ τοῦ τόκου· ἔτι Θεόν, Δέγον ἀπε-

κύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου
Πανάμωμε.

Του Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητι-
κοὺς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὁσιε Στέ-
φανε, ὁ ἀγνωθῆτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν
παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Αγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων
ταῖς εἰρκταῖς, προσθμιλῶν Μάρτυς εὐρη-
κας· σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλῆν-
τες ἐπὶ πλεῖον καταλαμπύροντο.

Ρήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογηταῖς και
μιμηταῖς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς
τριακοσίους και τεσσαράκοντα, και δύο τοὺς
ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὧτων ἐκκοπήν
τε και χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν,
ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος
τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. **Θεοτοκίον.**

Υπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς
ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ
θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἀγίασον και σῶ-
σον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Του Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς
τῆς καρτερᾶς, τῷ γενναϊόφρονος Μάρτυρος,
και ταῖς τῆς πτέρνας καθυποτέτακται, και
γέλωτος καθοράται και καταισχύνεται.

Οπούς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν
εὐθύτητι σοφῆ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι,
καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρί-
βοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἀκακος ἀκί-
σθαι ὀφθεις, Μάρτυς ἀπέσω Εἰρήναρχε,
και τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις
ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφη-
τῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνυμ-
φε, θείου τοκετοῦ σου βάλθος, ἀπόρρητον, συμ-
βόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξεν.

Του Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Του βίου τὴν θαλασσαν.

Ρημάτων σου δύναμις, ὁ κακίας εὐρετής,
ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς σε
Στέφανε και ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὡμο-
τάτως ὁ πλάνος παραδεδῶκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ και ἐκ πο-
δῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης
Παύλε και τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυ-
λίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῶ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτῶ καὶ τριακόντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερόως τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεῖς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ε'πέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διετώθης τοῦτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν περηνιστὴν, τῆς Εὐας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῶ, ἀμνῶ προσνηχθήσαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν, Παρθενομήτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» **Τ**σορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» **Ε**υδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνα-
» **Γ**αγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἐορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι· Στέφανε θεε, Ὅσιων τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὅσιομάρτυς, ὃν περ εἰργάσω θαναμαστῶς· ὁ θεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κτημένος Ὅστε, ἐκέτευε τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημηθῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων· ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις· τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Στεφάνου τῆ Νέου. Στίχοι.

Πληγῆς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλω,
Εὔρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνοιο Νέου κράτα
Δραῦσαν.

Ος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἀγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ ἀγγλικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλεον πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὀρμᾶς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ Θεοπέσιος Γεώργιος, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορευὴς πόλεμος ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας· λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὃ ἐξ Ἰσαυρίας ὀρμώμενος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεῖς, καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημί ὁ Κοπρώνυμος, μεῖζονα δεινὰ κατειργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἰρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾗ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥίνας, οἱ δὲ ὠτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας· οὓς εὐρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἡδὴ ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθεῖρξως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δὲ τις τῶν φονῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μήνιγκος, ἀνείλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἶτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὀνύξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέβρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν

σπλάγγων συνθίσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπνιλος τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελέμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἐβρίφη. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἐβρίφη· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαδῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατὰκειται τάφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆμε δὴ καὶ κτεινάτω·

Πλάσθη γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,

Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,

Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς σου Λόγε,

Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόνον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γέγονασιν Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον ἐρῶν, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβασθαι εἰπόντα, λάξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἐγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενείῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἧ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἄλλος δὲ, Στέφανος τοῦ νομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῷ βίῳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἄλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρηναρχὸν ἡ φονεύτρια σπάθη

Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.

Ἔδειξε νεκρῶν ἐν Σεβαστείᾳ πόλει

Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρηναρχος ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς κόλεως Σεβαστείας. Νεὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δῆμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξουπηρετεῖ ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξιμου ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρίζομενας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων.

Ὅθεν παρρησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προτάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπεβρίφη. Ἐπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρὸς. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τούτου βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησόν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Εμνήθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντηργικῶ βουλήματι· ὅθεν πλείονι ἐπίδους ἀσκήσει σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωταθλῶ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρεδωκας.

Εν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς· ἐν ἧ ἐπιβαίνοντες στερρῶς, πρὸς τὴν οὐρανίον σαφῶς, πόλιν κατήνησαν. Θεοτοκίον.

Γερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἄγνη ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εἰσεβῶς, σέ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφῆ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παιδῶν θείος ἕμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάρηθος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμούς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμοὺς, στερρῶς ὑπομείναντες ἑμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν κατὰξιούμενοι.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀθλήτην ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρηναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ραθυμῖά με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θείων πράξεων, ἐνσχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεάζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίαις.

Μανικώτατοι ὡσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Α'πηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ Στεφανῖτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερώς τῷ διώκτη ἀντιταττόμενος, ὁ Δεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'γιώτατος οἶκος ἤδη γεγόμενος, τὸν ἐν πασίν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχε ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολυάθλε, Στέφανε καρδία, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρ'αντισμῷ Δεῖου λύθρου Θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παρασταῖς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τοῦτου ἐκομίσω.

Υ'ψωθεῖς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπεινώσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάρε.

Συμπαθείας με Δείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε Δερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγῶτα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβαδίστον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἀκυσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
- καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
- Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι, πρόστηθι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ω'ς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς αἰρανὸς κατὰστερος θαυματῶν λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἀγίων γεγένησαι, πάντων ταῖς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρῶν ἀληθῶς, Μάρτυς πολυάθλε.

Στερρόις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους ταῖς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερότάτα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονῇ, Ὁσίων καύχημα.

Ησὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικῆς καὶ ἀκτίσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιᾶσει, νῦν ἐορτάζοντας, φώτισον, ἀγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφελῶν κατείληφας Δεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχηματίσας, ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἢ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρ'υσθεῖς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιᾶν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήθησιν στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συναθλῶν· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ισχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τῷ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιγεόμενος. Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τῷ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομητορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τῷτο μᾶλλον δοξαζόμεν, καὶ σὲ δοξολογῆμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀνεῖσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκακωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῷ Ὁσίου. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ε'κομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἀγίων μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ, ὁμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους,

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κενόσημασι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Α᾽χραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μένη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλῖς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Αφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν, εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἐδραίωμα, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἵτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρρόμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τῷ Σταυρῷ σε.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σου διήλθε Πανάγνε, ἠνίκα τὸν υἱόν σε, ἐπὶ Σταυρῷ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπάλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νοεμβρίου ΚΗ'. ἐορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβερίουπόλει (τανῦν Στρουμνίτη, ἢ Στρουμίτη), ἐπὶ Γουλιανῷ τῷ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλίσαντες δεκαπέντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἱερόδιος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος καὶ Εὐσέβιος Μοναχοί. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴν, προστίθεται καὶ δέκατος ἕκτος τὴν κλῆσιν Ἐτιμασιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συνηγρῆται ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ ἐορτάσιμος αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβερίουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τοπωθεῖσα ἐν Μοσχοπόλει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830 ἔτος, ἐν Γαλατῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνῃ τοῦ πρῶτον μὲν Τιβερίουπόλεως, ὕστερον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μάρτυρας τούτους εὐλαβεῖα φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐν ταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κοντάκιον, ἃν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μεγά καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευίτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγ-

ξαντες, τῶν ἀσεβοῦντων νικηταὶ ἀνεδείχθησαν. Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβούντες τὰς φάλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στέρροι πολιοῦχοι, ὥσπερ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαιδροὶ, Τιμόθεος Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ Ἱεράρχαι, Εὐσέβιος Κομάσιος, καὶ ὁ Θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκαδὶ τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θαυματῶν ἀκτίνας πυρσεύοντες.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟῦ Αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου. (*)

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παραμόνε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλειον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ἡυτομόλησας, εὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκαίματα, γενναιοφρόνως· καὶ νικηφόρος ὀφθείς κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστὸν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, κατανοήσας Παραμόνε, τῷ Θεῷ ζῆλω, ὄλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δούλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε· γινώτε παράνομοι τύραννοι· καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμεν· μὴ οὖν μέλλετε· θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταριθμῷ τιμώμενος δεκαδὶ, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατονταδὶ χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολυθεῶν, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παραμόνε, καὶ ταῖς χορδαῖς, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι·

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλομένην, τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακ, τοῦ κατὰ τὴν κ'. τοῦ παρόντος αναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Τοῦ Ὁσίου τούτου ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαιος, μεμολουργημένος, ἀκροστιχίζει οὕτως: Ἀκάκιον τὸν ἄριστον ὑπὲρ κροσσοῦ ἁσματος ἔδω. Θεοφάνους.

μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τὸς σὲ ἀνευφημῆντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ ταῖλας τὰ δεινὰ μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύντας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τὸς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τέτων μοι δίδε πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης με, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἅ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρη με Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιεργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆ Ἄδης βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Κίς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἁγίῃ τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδε Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντας, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τῆ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένειν θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμῶσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθείς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τῆ Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωκε δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε Ἄγνη, ὡς κίον σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς με χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτῆ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ηκύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θείκῃ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι. Θεοτοκίον.

Στερείωσόν με τὸν νῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρᾶν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εὐληθῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοθήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσασαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, Δόξα βῶσα Λόγε, τῆ φρικτῆ σου βουλήσει· θείων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η καρδία σε ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολὺπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσαστο.

Νεκρωθέντας ταῖς προσταῖξι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθληταῖς θειώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν κῦτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαῖς, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπήμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγνοθῆτης Μακάριε.

Υπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἐνδοξε θάυμαζων, τῆτοις ἐκοινωνήσας, τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμῃ ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῆ παραβάσει, τῷ ζωφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνεύωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ιδρύματα σοφέ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἐδρασμένον, λογισμὸν κερτημέγυρς, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον· διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ομότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνὴ βροτὸς γενόμενος.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἀθλήσιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὀμηγύρει σεαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείσῃ προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοιδίμῃ μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου πασταίδος ἠξίωσαι.

Αι λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃ στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεισι. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με, τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπων κερρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενῆς αἰεὶ σκοτιζόμενον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἀγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἀγίων τριακοσίων ἐβδομηκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεταί σοι Χριστέ μου·
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνω.
Novembre . 25

Ξίφει κεφαλᾶς ἄνδρες ἐπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτη κτάνον εἰκοδι ἑγχεα μακρὰ.

Οἱ ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελείωσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας, καλουμένῳ Ἱερῶ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπεῖαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἐῶσας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰσίδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταπεν. Οὗς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεισι ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγονῆσαι Μάρτυρες, τῆ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἐβδομηκοντα.

Τούτους θεασάμενος ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῆ μεγάλη ἐβόησεν, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρῶ· ὅτι ὁ μιὰρὸς οὗτος τοσοῦτους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ, ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθὺς τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδὸτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, ἐκ ἠνέσχοντο ἐνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ὄψει τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκίαις ὄπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀδῶν ἠπέειγον· οἱ μὲν λόγχοις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἀγίου διελαύνοντες, ἐπ' ὄψει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἐβδομηκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετέθη.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἦλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος, καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὀρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκε οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἠλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεταί. Ἔπειτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, ἠλοῦται αὐθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριακόνητα σταδίους ἐλαυνεται, ἕως λειποφυγήσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τῆ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τῆ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἀγίων ἐξ Μαρτύρων, οὓς διωκομένους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτοῦς.

Στίχ. Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἐξ ἀνδράσιν,

Ὁ νεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Οὐρβανός, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Δ' ονύσιος εἰς τελῶν Συηπόλων,
Εἶφος μετελθὼν, εἰς ἐστὶ καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμῶ·
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ Σελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χρισέ μου,
Ὁ σῶν Πιτυροῦν ἐργάτης Σελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐάλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐάλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεούσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὸς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσειν,
Στερρόως ἀθλήντα, Φαῖδρον ἐγνωμενμόνον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμαμάτων χάριν σοφῆ, Μάρτυς ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρούεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υοφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὄλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιόγασε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἐφλέξας, ὕλην ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δράσῳ τῶν θαυμαμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κηύσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικῆ, καὶ περιδοξὸν παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰῶνων πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγρυπνὸν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαιώσιν, μηδὼλος μέλλουσιν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπιθράνια οἰκεῖς, βρωῶν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γερεῖον ὡσπερ καθαρὸν, καὶ θυμὸν ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξίν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσιν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρε, φωτοφανῆς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν ταῖς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ως τῇ ἐπτακύκλῳ δεκαδὶ, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατονταδὶ, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμειστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῆς οὐρανοῦ περιπολεύετε,

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμούς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμαμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου ταῖς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννητὸρ πάναγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη.
• Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία

κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωνὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἔραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφραστον, ἡρῆης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τῷ κηρύγματος, χαλῶν ὡσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια, πρὸς τὸ, Ὅς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν ἐφεξῆς ὁμῶς ἔσ' Ἀναγνώσματα, οὐτ' Ἀπόστιχα, ἔτε Καθίσματα ἔχει, ἔτε Κανόνα διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει Καὶ νῦν προορτιον τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίον ἀπλῶς, ἢ Σταυρο-Σεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τὸς Αἴνους, καὶ μετ' αὐτοὺς μόλις σημιοῖ, Δοξολογία Μεγάλῃ.

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ἐμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑψηλῆς διαπρύσις, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημῶντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον ὃν Ἀσὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαιίου, ζωοδότῃ Κυρίου, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ δικόνον αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νηφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· Ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κό-

Κατ. α. 1.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἠγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πᾶσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα. ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεγκαι πνευματικᾶς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 21. **Α**'γαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, εἰδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πᾶσων οὐκ ἠπέιλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρῖνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρέβητα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡν ἔσω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

κρυπτός τῆς καρδίας ἀνθρώπου, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίᾳ πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῆντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ, εὐλογῶντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 2. **Α**'γαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν ἁσαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπιλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θεῆμα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς σωτηρίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοιμῶς ἔχοντι κρῖνα ζῶντας καὶ νεκρῆς. Εἰς τῆτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἠγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχᾶς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἀνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ἀ. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο' Πρωτόκλητος Μάθητῆς, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεραίγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστῆ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλὰ μῶ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παρστώμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἔθνῶν ἀφωτίσταις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, ταῖς φρυγανῶδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. Ὡς θάυμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πληθῶς γλώσσα, ἢ πληλὴ φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αὔλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. Ἄλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε καταυγασθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὀμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ ταῖς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεῖς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετὴν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντὶ καλὰ μου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει ταῖς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχ-

θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἄει τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ κάλοσθι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγεγόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθη φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελέθμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτούσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθη αὐτῷ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βῶν, Ὅν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγοῦμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνοσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἴθνη τὰ μὴ εἰδῶτα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνοσίας ἐζώγησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἀλμυραῖς θαλάσσης, ἵππος ἄριστος, ὀφθεις τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοιδίμε· καὶ σηπεδόνα, ἀθείας ἐξήρανας, ἄλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τῆ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντα ἐξεπαίδευσεν τοῖς δόγμασι· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, ταῖς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τοὺτους ἐσαγηνεύσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πωσήφ, εἶπε ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν πα-
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ, φησί, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν
γενήσκει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-
κύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώ-
ροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ
Κορυφαίου ἀγαθὸς, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων Ἀνδρέα ἐκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκυμένη δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁς Θεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν
σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποίμνην σου, ἦν ἐκ Θεοῦ
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ
σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σε σεμνή, νῦν ἐκτεῖνᾶσα οἴκτῳ,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἀγίου παράσχου, καὶ
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
δοξαῖζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ
Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ
καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύ-
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ
προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ
οἰκυμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα
ἔθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμα-
κάριστε ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πά-
ναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν
γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Θεῖον κήρυκα,
καὶ ἔθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ Θεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένη ἄχραντε,
ἀνευδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα,
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-
βεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-
λοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρα-
τὴν θάλασσαν. Ζῆτει Κυριακῇ β΄.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητής. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τῆτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεο-
τόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχί-
οι ὑψηλῶ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-
δόξασται.

Ὁς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-
κοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκό-
τωσιν, καὶ τοῦ νόου ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς
συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κησασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βρασάνων ἄ-
χραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-
μῶν, τὰ μεγαλεῖά σου.

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὸ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο
ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ
Τροπαρίῳ τῆς γ΄. ᾠδῆς λεγόμενα: Προσέδραμες δίψει
οὐ κληθεῖς, ... ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεποικήθη ἡ
λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· σὺ δὲ ἐκλεξόν τὸ κρεῖττον.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κηύσασα· καὶ δώρησαι μοι ἀγαθὴν, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἀ΄. Ἦχος ἀ΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκαθάρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Εῤωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἐφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ῥδὴ ἀ΄. Ἦχος ἀ΄. Ὁ διὰ στύλου πυρὸς.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Οἵ τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογματῶν τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνελθόμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη, φύλα καὶ λαοὺς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλή ἀμέριστος· συ-

νάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεστόιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προσελθών.

Καταβασία: Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θῆλημα σου Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδάσι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπῖαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀναδείξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄψεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκηύσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκείνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὄλως δεδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τῆ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένου πανῦμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξυλῆς Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Προσέδραμες δίψει ἐ κληθεῖς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πινὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας ναίματα, κεκμηκῆτα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ε'πέγνωσ τῆς φύσεως θεισμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθεύμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνώσιν τοῦ πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστῆ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγόμενη ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσβεκτον.

Ἔτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Λόγῳ καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην εἰσάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μεταποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεῦρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐραίμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβῶν Πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾶ σὺν τοῖς ἄθλοις σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριαδὶ μίαν δύναμιν, ἐρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἄκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σὺν θρόνον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλαχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνή διαμένουσα.

Καταβασία: Ἐγὼ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τῷ κόσμῳ τὰ πταίσματα, ἀδισάκτω πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῷ πάθῳ, κοινῶς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Δια τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἔτερον ὅμοιον.

Τῶν εἰδῶλων τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμακάρι Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξαζόμεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρό-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θαλάμει, χλαμὺς ἀληργόχρως, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀσπραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλαττε, καὶ πασαῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἠλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ἦδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τῆ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μόλυνθῆντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ρανίσι καθαρωτάταις, καὶ δὸς μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἀγνή θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάσαι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρῶν ρεῖθρα καὶ καταύξειν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁσρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἀγνή, τοὺς γὰρ φλογμῶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείας σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Η θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χειρόνος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνεδείξε Κήρυκα.

Οὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνεῖλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέα ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραζάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Γλοὺς πόθῳ τελούντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἁσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σε Χριστοῦ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως ναίματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Γμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὃ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔτερος. Ἐν πνεύματι Προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσση προσλαβῶν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολείων, καὶ τὰ ἐν τέτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτὰ.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφῆ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτήν, πολυγονοῖσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προῖδων, Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριαῖδα ἐν Μοναδί, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως· εἰς γὰρ ἐν Τριαδί προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἐν τῆς Τριαδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἀγένεια, ὡς περ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομητορ διέμεινεν.

Καταβασία: Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» **Τ**ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν,
» τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων,
» καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας με, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θεῖαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσει, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριαδος Πανάχραντε, φέροντα

μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τῆς πίστει σοι κρίζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Απέληφας ὃν ἐπέθεις, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξαζόμεν.

Επόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἰχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν πόδηγούμενος, καὶ τὰ τοῦτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Εντείννας σε δυνατόν, ὡς περ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὀρώσαι σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἠνῶνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξαζόντα.

Ἔτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Πρόθησας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἐλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολογοῖς αὐτοῦ.

Εζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζήτησας πρῶτος εὐρες· καὶ εὐρῶν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτήν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλίτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχηθῆ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὡς περ τροχῆς, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαυὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστὲ Μαθητὰ, τῶν τελώντων σε τὴν μνήμην καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σε· δεήθητι αἰεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱόν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαιρέστον Τριαδα, τρισυπόστατον Βασιλείαν,

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις
 θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμολογοῦντες .

Καὶ νῦν .

Εγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἢ
 ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφό-
 ρε, καὶ γέγονας αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον,
 πηγάζον πάση τῇ γῆ, θεογνωσίας αὐγάς .

Καταβασία : Θεὸς ὢν εἰρήνης .

Τῆς Θεοτόκου . Ὠδὴ 5' . Ὁ Εἰρμός .

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βῶ·
 » **Τ**ὴν ζῶν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
 » ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
 » ζοντα· Δόξα σοι .

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσω-
 πῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυν-
 τον Σκηνήν· Ἀπόπλυνον, παντοίου ρύπου, τῆ
 μεσιτεία σου .

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν
 κελιάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρα-
 σμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον ἰ-
 δύνασα .

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί,
 καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
 χὴν, χειμάζῃσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα .

Μεγαλειά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστὸς· ὄν
 μίκετευσ αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλε-
 σια, αἰτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτατε .

Τοῦ Ἀποστόλου . Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς .

Τὴν θαλάσσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν
 σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαν-
 τα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην παμ-
 μακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα,
 χαίρων προσήνεξαι .

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νό-
 σοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημά-
 των ὁ ἔσμός, πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνον-
 ται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένη, Ἀνδρέα χάριτι .

Ὡς κύμα γαληνὸν πραεῖν πνεύματι, κινού-
 μενον Μακάριε, ἀπέξήρανας θαλάσσας
 πονηρᾶς, τῆς πολυθείας θείοις ρεύμασι, καὶ
 ποταμοῦς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας .

Θεοτοκίον .

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ
 γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπο-
 λαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλε-
 σαν· σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ
 μετὰ γέννησιν .

Ἔτερος . Τὸν Προφήτην Ἰωάν .

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, καταγόμενος ἡμᾶς,
 ἐορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμα-
 των αὐτοῦ .

Ὁ τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθη-
 τῆς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας
 τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλαρὰ τοῦ λόγου,
 καὶ σαγηνεῦει ἡμᾶς .

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου
 τὸ πῦρ, περιφέρων Μαθητὰ, κατεβόας
 τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσθέσθη ὄντως, ἐπι-
 φανέντος Χριστοῦ .

Ὁὶ τῷ ἁλάτι τὸν νῦν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ,
 τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ
 δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς .

Δόξα .

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 εὐθὲς, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπό-
 στατον φύσιν, ἀμέρισον, βῶντες· Δόξα, τῷ ἐν
 Τριάδι Θεῷ . Καὶ νῦν .

Εὐδοκία τῷ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ
 Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή,
 καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς .
 Καταβασία : Σπλάγγων Ἰωάν .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὴν ἐν πρεσβείαις .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ
 Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος,
 Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι
 τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκα-
 μεν δεῦτε τὸν ποθούμενον . Ὁ Οἶκος .

Ανῶθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλὸν,
 ὡς ἐμὲ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δι-
 καιώματα· ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν,
 καὶ ἐν δάκρυσιν πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον
 γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰάν ἀκούσητε, καρδίας
 μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρα-
 νεν· Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ
 ἢ σύμπασα γῆ ᾄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
 ποθούμενον .

Συναξάριον .

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου
 τοῦ Πρωτοκλήτου .

Στίχοι .

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
 Φανείς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους .

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοσῆ Ἀνδρέας ἔτλη .

Ὁς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς μὲν Ἰωάν τι-
 νος Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου,
 καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ . Οὗτος πρό-
 τερον τῷ Πρόδρομῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται .

ἔπειτα τὸ, Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ, Εὐρήκα μεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἰπὼν, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἔτερα πολλά ἐστὶν ἐν τῇ Σεπνεύστῳ Γραφῇ καίμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος τοίνυν οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλω μὲν Ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἡ τε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὐξείνιος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἕως Ἰστροῦ φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινός, καὶ Τραπεζῶς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίς. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω καίκενος διήλθεν, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μιᾶς πόλεως ἐπιμνησθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἑάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημίᾳ, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἴλκον, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὁδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὐθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκείθεν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα, Ἀλανούς (ἢ Ἀγαυούς), Ἀβασγοὺς, Ζήκχους, Βοσποριανοὺς, καὶ Χερσωνίτας.

Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα Σεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου ἀυτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοί, νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρουσίας ζωῆς ἐξίστα. Αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκῶς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον, μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ἐπίμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνυ, κατελθόντος διατριβάς· ἐκάλεί γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἡδὴ τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν ἐπιειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὃ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καθαρῶτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἰς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τῷ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνεχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματος, τῷ λόγῳ, κεκρυμμέ-

νας προρρήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ Σηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δὲ αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὲ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγγανε, μεθ' ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκείνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπυθάνονται. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς Σεασάμενος, Τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ, Ραββί, φασίν, (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε) ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἡλθον οὖν, φησὶν ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητούμενῳ περιτυχῶν, καὶ παρ' αὐτῷ μένας, καὶ μαθῶν ἅπερ ἔμαθε, τὸν Σησαυρόν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσπαι· ἀλλ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ Ἀνδρέα σύγγονος· καὶ Βηθσαϊδᾶ Πατρίς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορες πενία συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν ποριζόμενοι. Τούτον εὐρηκῶς, τῆς συνήθους ἀλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὐρήκα μεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν, (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Χριστός). Τοῦτο ψυχῆς τῆν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἀφιξὺν ἄνωθεν προσδοκώσης· τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσσίαν, εἰπεῖν, δεκκυῖντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἕνα πάντως Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; Σερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δεικνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθῆς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὅν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φασίν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος)· εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγῶγει τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθείρηκτο, καὶ οἶα Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσώτερος, προδιέγνω ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὕτω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθῆσόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νομικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζῳφῷ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ, ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἐπιπερὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ; δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἶπεν, ἡ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλον. Φησὶ γὰρ· Ἀπελθόντες εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὁς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης, εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἐσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὲν ὁ Χριστός, ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαίῶν· ἐγίνωσκε γὰρ ἐκείνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγίνωσκετο· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἐτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτι-

ζέντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλάψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συβρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος, ὅσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσποτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκείθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀγκυαῖς ὁ Θεάνθρωπος ἐπιστάς, οὐθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προήκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραεῖα καὶ ἡμέρω φωνῆ, Δεῦτε, ἔφη, ὁπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷ γε εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλείον εἰς ὑπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθήσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπίδειξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τῶς ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθεοῖς ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοῖνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κατὰ φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδάχων ἄκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωματίων εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χλωδὸς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λοιπῶν σκοτούς ἐκλυόμενους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροὺς βῆον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλατε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κλειύσματι ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων ὅλα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιδάξεται. Διελογίζετο γὰρ νουεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν παλαιῶν Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατῴρθον. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θέλω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴση τοῦ λέγειν εὐκολία, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θεϊότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηραυθεῖση χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ ὅλα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰστησιν ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπληται· πάντα, ὅσα Θεῷ προσήκον, ἀκολούθως ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδῆς, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκειται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδαιρέτος τοῦ Διδασκάλου καδίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγιγνόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφιεῖς ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενοῖται τὴν ἐρημον, περιγίει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἠδέως ἐλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστήρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὀρών, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίριζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθέν, καὶ μαρτυρα παλιν ἐποιεῖτο τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιατορας προβαλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχέδιον παρακαλεῖ τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένους,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριώτερον τι ποιῶν, καὶ φανερώς διελέγγων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδούς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ φέρε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξεστὶ δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκίον καὶ προσφιλέ· καὶ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δεῖσαν γὰρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινὰς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτῆν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι, τὸν νόον τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμόν ἠρετίσαντο), φήμη δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηρηγῶς, ὡς ἀπαντηθεῖη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βατῶν, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἔννοιαν αὐτοῦ ἐμβαλλεῖ Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θεῖας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τούτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινωνήσατο πρῶτον Ἀνδρέα, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθεῖς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἔθνων ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρέα δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθείσα· ἦτε γὰρ Βιβυθῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἐκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκείθεν διήκοντος. Ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστροῦ φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνων γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέδειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κληρὸν ἐγχειρισθείς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας ἠμβλύθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὠκνήσει τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἠπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγων καὶ ἐτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλὰ μὲν οὖν αἰ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἰ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθήρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινός αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ἡ συχνοὺς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεγομένους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἠθους ἐλευθερίῳ ἀφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενουταί τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ ἰαδομένων ἀνδρῶν· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσαύτου θαλάσσης πλάνης βεβυθισμένου τῷ ἑαυτοῦ δικτῷ πε-

ριλαβείν. Συναγωγῆς οὖν ἑθνητικῆς γενοῦσας, καὶ τοῦ Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπουθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ὅποιον ἦκει διαγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθώς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτα τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκεῖνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας ψυχαῖς, καὶ εἰσω τῶν ἰδίων ἦδη δικτύων Σέμενος, οὕτως ἀλιεὺς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκάλου λόγον, ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονηρῶς εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἀπήλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἦδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἐτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Ααζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευδὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ Σείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγένηται.

Καίκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφεσον ἀφικνεῖται· ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιβυθῶν αὐτῷ κλειουσῆς ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίαν καταλαμβάνει, οὕτω τότε τειχηρήν καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ, φασί, Καίσαρος περιβολοῖς αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχιθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τμηκᾷδε μεγεθεῖ, ἀλλὰ βραχέϊαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίαν ἀπωκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὦν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, ταῖς ἐργοῖς ἐπιχειρεῖ· καὶ ἅ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πειθεὶ ψυχῆς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἀμίσθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπιφέρειτο, τῆς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπέπηγει, καταβάλλων καὶ θανάτων· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μιὰ καθαρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χώρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἢ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεισις ἑορτῶν, καὶ ἢ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἔνδικος μισθαποδοσίᾳ· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἤπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθιόντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὡσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὓς θεραπεύειν συνελθούσασιν· οὐ μὴν ἐκεῖνο τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς δικλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλῆν παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολυδακρον στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μετακινήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστήσασιν. Διευτίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεσποδαιμονιστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα Σεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τῶ

Εὐξείνου Πόντου παραμείδων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἱστορεῖ. Καίκεῖθεν μέτεσι πρὸς Ἀμαστρίδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡσπερ ὁ λόγος ραδίως διέρχεται, οὕτω καίκενος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλὰς δὲ πραγμάτων δυσχεραίας ὠμιληκῶς, εἰ καὶ ῥοπή τῆ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδούς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύουσαν.

Εἶτα μεταβάς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ἢ φασὶ λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγόνου χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις δρώμεναι, λίθου κεπονημένοι λευκοῦ· αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νόμα τῆς διδασκαλίας προέχον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργῆς· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆ δύναμει, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθηγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ κατ' ἐκάστην Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Μαθίαν παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσποτηρίῳ καθειργμένον εὔροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Θεὸς Ἀνδρέας· Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὡμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οἱ καὶ τὸν Ἀπόστολον θασάμενοι, καὶ ὅσα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσποτηρίον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γινόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχειροῦν, ἐν ἣ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγγανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἐρρίπτον. Καὶ οἱ μὲν πεδῶν, αἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, ἐλκόν τε καὶ δίσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιουσῆς αὐτοῦ ὀρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὁδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἀψασθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμίθανῆ Σέμενοι, ὡσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς κόλως ἀπέρριπτον. Ἄλλ' ἐγγὺς ἢ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ ὁ Διδάσκαλος, ἐθαῤῥυνε τε καὶ ἀνεκτάτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειρὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ σφοδρῶς ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπίεις, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἰσεῖσιν οὖν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιῆς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι θασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύντες, μεταβάλλονται τῆς θρηωδίας, καταλύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσαγεῖ, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. Οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγκεῖν, τιμωρίας κάσις τοὺς δεδρακότας ἐπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἐπιτα φόνου τίς ὑποστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, ὡσπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανῆς, ἢ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγγνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθύς ἐπίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν οἶον τῇ μητρὶ. Οὕτως ἔλαβον γυναικεῖς ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τῆς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ Σείῳ τελειωθέντας Βαπτίσματα, λαὸν ἱερὸν γινέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ κοίτης ἀληθῶς ἀξίον.

Ὦν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμινωφῷ πάλιν πρόσσει, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὦν ὀλίγων τινῶν φωτὶ Θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμαίνας, τὰ περὶ Πίστεως τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἦν ἄνδρες τότε κατώκουν, οὐ μόνον τῶν περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξη δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοὶ τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὐς ἂν βουλευθεῖεν εὐκόλως Σηρῶν οἰόμενοι. Ἄλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκάς ὡς ἄμματα τινὰ διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀληπτοὺς καὶ μετεώρους, μακρὰν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῶν τοὺς αὐτῶν Θεοὺς ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς Σελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τῶν τῶν φιλοσόφων ὄφρυν ὁ αἰεὺς κατασπᾶσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσεβείαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὕτω δεξαμένους τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Μαθθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καὶ τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσσῶν πόλει, Μαθθίας δὲ σὺν ταῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλαωνῶν χώρας ἐπιβάς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπύσας Εὐαγγελίον, μεταβαίνει πρὸς Ἀδασογούς· καὶ ἐκεῖθεν τὴν Σεβαστόπολιν εἰσιών, ἐδίδασκε τε καὶ εἰσῆγετο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν Θεογνωσίαν ἀσπᾶσθαι. Ἄλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἡμέλει σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὐρῶν τοῦ Θεοῦ σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ εἰκόνες Ἀγίων, ἀρχετύπων μεμορφωμέναι κηρῶν, τέχνην οὐ μιμητῶν, καὶ σοφίαν ὄσσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἠττωμένην, ἠλέγχοντο. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῶ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἰ ἐπιγραφαὶ διεσάφαι. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοῖτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἰρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθῶν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγέλλας, διαπόντιος περαιοθεῖς, αὐθὺς κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἦδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημί τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἐδραιωτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς εὐσεβείαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ οὕτω τὸσαύτην μεγαλιότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχῆς. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν, ἓνα τῶν ἐβδομήκοντα, ἐπίσκοπον ἐκείσε χειροτονεῖ· πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηγήσας, καὶ τεκνα φωτὸς τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἁστίος ἀνεγεί-

ρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιούχον τῆς εἰσύτερον ὀρθοδόξου βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἄν ταύτη προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγέλλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ Θεῖους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανεμῶν ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιουδύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἦν εἰσιών, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενουῦται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀφῤωστία κάτοχος ὢν, λυτήριον εὐρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι Σαυμάτων τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν δούλος τις τῶν ἡμελημένων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὄλος νόσου δαπάνημα γεγονώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφηρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ Θεραπείας· ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ὧν οὔτε δούλος, οὔτε ἐλεύθερος ἀπλῶς κρίνεται· καὶ ὅς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλαχίστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκείνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκείνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἱατρόν· καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἱατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἠττωντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρόν, τὸν Θεῖον φημί Ἀπόστολον. Ὅς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' εὐθὺς τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν· τὸν δέγε Ἀνθύπατον, συζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὄσον οὕτω ἑαυτὸν μαχαίρα διαχειρισσάσθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπῆλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χάρας ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν εώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκείνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἰδῶλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν Θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ οὐδὲ ἄκροισ ὡς παρεδέχτο· ἀσέθημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὄνιον τοῦ Πνεύματος ποιῆσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπῶν καὶ δράσας ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιῶν, ὄρᾳ ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονία κατεληγμένον, μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον Θεραπείας· οὐπερ οἴκτον λαθῶν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπόδην, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιδατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώτοντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωαι. Καὶ τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερρίμμενον, καὶ κατὰ τὸν Ἰωδὲ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρῦντα δὲ καὶ ὀδωδῶτα τοῖς ἔλκεσι Θεασάμενος, χεῖρα δούς, ἐξανίστην· εἶτα τῇ ἐκ γειτόνων ἀποσμύξας Σαλάσση, μᾶλλον δὲ τῷ Θεῷ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσηματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς Θεῖας φάναι Γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμᾶν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν. Ὅς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς Θεῖας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἱασάμενον, καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ Σαυμάτων γενέ-

μενος. Οὕτω Πατρίεις τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τεραστίων· οὕτως Ἀνδρέας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ ποιμνὴν Χριστοῦ καὶ λαὸν ἁγίον ἐκτελέσας, ἔχαιρέτε καὶ ἐγεγῆθει τῷ κατορθώματι. Ἐνταῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη τὸ πιστεύσαν πλῆθος κατέαξέτε, καὶ εἰς γῆν καταβέβηκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστει παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιοῦτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν, ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχεν· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο· τὴν γνῶμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὅς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεοσχηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτός, θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγούς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὀλόκληρον, τῶν συνήθων εἶχετο πρὸς αὐτοὺς διδάχων, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προστιθείς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἕκτασιν ἔσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνύς τὴν Νεῖαν συμφθεγγόμενῃ τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτὴν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπήει, ὃν τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς ληφόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δὲ ἔγε ἀντάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρία, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν Σεραπόντων δαίμονι κατοχὸν εὐρηκῶς. Τούτου οὖν θαυμάμενος ἠθύμει, ἥσχαλλεν, ἰδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγὰς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, οὕτω διακειμένη ὀρώσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἀνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὐταρκές καὶ ῥῆμα ψιλόν· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τοῦτο· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο· ὅθεν εὐελπιν εἶναι σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύει ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφορᾷ. Οὕτω λεγούσης, ἐπέθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθύς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγή τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θεῷ προσελθούσα Λουτρῷ, συνάμα καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θεῶν ἀπῆλθον διδάχων.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσσειι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὡσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἔδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὀμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαυὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τοῦ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τῶς προσποίηται ἦν, ἦν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ἐνταῦθα παρῶν ξένος αἴτιος εἶη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θῆραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατο-

κλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξωμοσάμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα σὺς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκῶν, ἀπειραῖτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὡς τε ταύτην ἐπαγαγεῖσθαι, καὶ πείσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλειν ἡμέρωσ; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἔωκε, καὶ εἰς ὅσα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἰρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψεται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἡ δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καὶ τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἰσθησὶν παρασχεῖν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων), συνείς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυρῆ σημεῖῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονός τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἔλθον, φόβος ἐμπίπτει πολὺς. Καὶ ὅς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θάρρειν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιρρῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ, πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδούς Μυστηρίων, ἐπανίεναι πάλιν ἐκέλευε· καὶ οἱ μὲν ἐξῆσαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστασι σφραγίσιν.

Ὁ μὲν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὡσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὀμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμὸς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ ἁγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλοῦτου, ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὐφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἐμελλεν ὑπέκειν τῷ Δεσπότη, καὶ συμμορφουῖσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅσπν τῆς ὁμοιώσεως, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότη. Ἀμίλει καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδῶν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἠγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαιρεῖν παρήνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φαρτῶν πρὸς τὰ ἀφθάρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρατο καταγαγεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπαιθρῶπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιός, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρέοντων, κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοήν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζῆμίαν οὐ φορητὴν ἠγουμένων τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμυθίον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δείσας μήτι καὶ νεωτερισθεῖη παρὰ τοῦ δόλου, πρόσσειν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον, εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολύσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συναίψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἰδ' οὖ, ὅσον οὐπω προσδοκᾷ τὸν οἰκτιστὸν ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὴν χρόνον τῷ σταυρῷ

προσανηρημένοι, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶ τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεομισθὴς Ἀνδρῆς, μανία κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπὸ τινος μετεωροτάτου κρηνηνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβέλτικώς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἄδην, κατὰ τὰ ἱερά λόγια φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἄλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δρᾶσαντες, δάπτουσιν ἐντίμως, Πατρεῦσι φρυκτὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὀτιοῦν μετασχῆν Σελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετέχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττουτος. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλῆους πένησι τὰ ὄντα διανεμῆμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκεῖνοις, ἐπεὶ τῶν μείζονων ἑαυτοῦς ἤξιουν, καὶ Ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλῆους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βᾶθρων αὐτῶν δειμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκισιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἐξῆς τοῦ βίου διανύσαντες, εἴτα καὶ πρὸς τὴν αἰώνιαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἄλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμασίων δωρεαῖς τῆς ξηνοδοχίας αὐτοῦς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλευσάντος Κωνσταντίου παῖς, ἐπαινετῶ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακρῖζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδεῖω τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστός ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἦν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσῃσι Μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικαῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφesoίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνός κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπισημῶ ναῶ, οὐκ ἐν γωνία, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτός ἐν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θεοσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ὧν τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδοτάτος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἡξιωμένα τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεβεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνσεις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμέντιου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,

Φρουμέντιος δέδειχε φρεῖδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Τύριος τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὶ διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβάρους περιέπεσον· καὶ οὗς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὗς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προῦδάλετο. Εἰθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιωθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκεῖσε ἐμπορῶν ἀφικνουμένων, θαρρόντες παρεκλεύοντο αὐτούς, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινῶν διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσιᾶσι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθὸν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωκε Προϊδρῶ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν), Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος ἀντεπιστάσαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδούς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν Θεόδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κεκρημένος διδακαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονώοντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὀτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀσλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ, εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργαῖαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφοροὺς ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὧν διαβιδάσας, οὐδὲν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας· καὶ νῦν πόθεν σοι, παμφίλτατε, ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν, ἀπεκρίνατο, τὸ δῶρον, ὃ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἔασας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι ἀγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῶ χάρισματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Θεόν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἢ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁράτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας Σααρῆστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἤφατο, εἶδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐ-
» λόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ κοῦ δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς με ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχασα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥύσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δούλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Σὲ νοσητὴν Θεοτόκε.

Ἡ ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοσητῷ, τῆς Σιών Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελευσθεῖς, σωτηρίᾳ τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης πορθημένος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἐνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενής, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τέτρω ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

Novembre.

27*

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἀνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἰς μηδαμοῦ ἐφθέγγω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθη λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπύσατε τῇ γῆ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Εθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμπαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμπασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν ἐσίαν μίαν· ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος εἰσασε Χριστέ, δοξάζομεν· ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχθ, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία: Ὁ Παῖδες εὐσεβεία.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅν φρίττεσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὕμνεῖτε
» ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατώσακ καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν παλαι, κακίστη ἀμαρτία.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτήρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βᾶθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωπούσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστῆ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, δεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνῆν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, προήσθε ἐκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγέρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγολόλος ὡσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστῆς, φωτίζων κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολυτίμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τὴ τέχνη τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γάρ ἦν ἡ πλάνη ποτε, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζαλῇ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστιὸν τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστῆρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυρῶ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ω μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, καθῆται Κριτῆς σὺν ἡμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιρούντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθεῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφόμενην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, αἰεὶ δυσωπῆσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία: Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
• **Δ**εσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
• **π**όκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
• **ν**όμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
• **π**άντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστατίν μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σὲ Υἱοῦ πράξεις αἰσχροῖς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλαῖς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὔσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλυθῆς χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἠνοικταί, καὶ προστεθή κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβις ἄριστος.

Γοὺς ἐδοξάσθησιν πάθει, τῷ Διδασκάλου μακάριον Ἀνδρέα πάνσοφον· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπέληψας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διὸ σε δυσωπούμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφύρον νεφέλην.

Οτὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μυσικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγᾶσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ, τῶν ἀνεξιχνίαστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμῶν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλευσεται Χριστὸς, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας, ταῖς φυλαῖς τῆ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία: Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμακάριε, Πρωτόκλητον ἀνεδείξει, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτου ἔχουσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦ, ἀνάγκων θεῖαν πορείαν.

Ἄλλος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρῶτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρετήν, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδοξῶς εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τῆ σὲ Υἱῷ καὶ ζώσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις. εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἄλλος. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγαλλῆ· ἐν σοὶ γὰρ ἠνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδισζόντες χάριτι τῆ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ητῶν Πατρῶν σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιούχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσιν καὶ φερρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσα σε· Ἄλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωθῆσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, Ἄλλος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετήν τῆ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντὶ

καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρα-
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐ-
πανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχ-
θρου, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-
δεκτον. Ἄει τῆτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρε-
σβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρό-
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεν-
νῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ
Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσα-
τε. Ποιμένες ἀγραυλῆντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παν-
τουργέτην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἑτυμικά, καὶ τῶν Κα-
νόων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ' καὶ ε'. Ὁδὴ.

Κοινωνικόν :

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

A FINE IS INCURRED IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW.

APR 11 1977 LL

550085

CANCELLED

